

 Edebiyat Defteri

gölgesiz -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
9 Mart 2026 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

yokoluş

Benden ayrı kalmak yıkar benliğini
Ağa takılmış balık gibi çarpar yüreğin
Pişmanlıklarla bakakalırsın
Küçücük kovaya düştüğünü görünce
ölümü beklersin
beni sevdiğini söyleyerek
Oysa okyanusta aşiktir sana
çırpındığını hissettikçe asileşir.....
[/italik][italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/242591/yokolus.html>

beklemek

yokluğun ecel
yokluğun işkence
denizin ortasında girdaba takılmışcasına
geceler sisli
karanlık
rüyalar kabus
güneş ebediyen doğmayacak kadar küskün
ve gidişin
unutulmayacak kadar yalnızlık
susuyorum
suskunluğum ölümü bekler gibi
seni beklemek
dönmeyeceğini bile bile.....[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/242841/beklemek.html>

kırdım

[italik]
sen beni bilmezsin küçük kız
hayalin geldi aklıma
saçlarını savurup
dünyayı ben yarattım der gibi
gidişin gözlerimde....
yalnızdın aslında
kimse bilmezdi yumuşacık yüreğini
istediğin şey belliydi
sahip olmak
kimsenin sevgisine benzemeyen bir sevdaya
bilemedin tarifini aşkın
ve kaybettin koca bir dünyayı
saçlarının güzelliği endamın
yakmıştı genci
sen istiyordun hala
oyuncağınım diyordu bir ömür boyu
oyuncağın
kırılacağını düşünmeden
yıprattığını gördüğünde ise
o başka bir sahip bulmuştu kendine
kırdım diyordun sadece kırdım.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/243146/kirdim.html>

ümit

dermanı kalmadı ömrümün
ormanda yeşeren çiçek kadar
gölgede kaldım...
ağaçlar kapatmadı üzerimi
sendin...
dallarım bıraktı ilk önce yaşama sevincini
direnmekteyim
herşeye rağmen
bir gün affedersin diye beni....[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/243496/umit.html>

nankör

sokak kedisi
görebileceğim yere geçmişti
pencerenin kenarına sinmiştim
bana inat
emziriyordu sanki eniğini
bak diyordu
bende nankörüm senin gibi
ama koklaya biliyorum
doyurabiliyorum
sahip çıkabiliyorum der gibi
hırçinlıkla bakıyordu gözlerime
boğazımda ümitsiz bir hastalığın pençesine
yakalanmışcasına
gözlerim doluyordu
herkesten kaçmak istiyorum
sokak kedisinden bile
ona benzememe rağmen
onun kadar olamadığımı görmek
ölmekten bile daha acı geliyordu...[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/243891/nankor.html>

cennet kokulum

ruhum göç gurbetine çıkmaya hazırlanıyor
zaman daraldı
arkamda küçük bir yürek
haykırıyor
gitme anne
beni bırakma
gözyaşları süzülüyor
çekik gözlerinden
seni seviyorum gitme anne
saçları ipek
yüreği sıcacık
bütün ümidi yeniden mutlu olmak
kokusu dünyada varolan
çiçekten daha baskın
damarlarımda hissediliyor
dönmek istesemde yolum uzak
azrail kapımda
beni bekliyor...[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/244454/cennet-kokulum.html>

.....

gövdemde yanık izi
sol tarafımda
sancım büyük
çamura bulanmış ellerim
benzim donuk dilemde adın
kararmış gözlerim
ben sana değil
hayata kırıldım
bütün ümitlerim söndü batan güneşle
kayboldum karanlıkta
ve şimdi yalnızlıkla devam ediyorum [italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/244814/.html>

DÜŞÜŞ

Kurumuş yaprak misali
Ayrıldım gövdenden
Çamura düştüm
Avuçlarımda kesik izleri
Tuz bastım yarama
Canımı senden fazla yakmadı....[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/252821/dusus.html>

AŞK

Umuda giden yol AŐktır
AŞkın gittiği yer ise lm
Karşına çıkar ummadığın bir an
Yeniden tutarsın
Hayatın parmak uçlarından
Güneş battiğı yerden çıkar
Gamzen belirir
Korkarsın
Bir gün biteceğini bile bile
lme yeniden
koŐarsın... [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/308173/ask.html>

HOŞÇAKAL

Masumiyetimi bıraktım arkamda
Gelinlikle sürdüğüm yolları
Eve girerken böldüğüm ekmeği
Kapısına sürdüğüm yağı bıraktım
Gecenin bitmeyeceğini bile bile
Bekleyişlerin en güzelini bıraktım
Doğum sancısı çektiğim odayı bıraktım
Sütüme muhtaç meleğimi
Saçlarını örmeyi hayal ettiğim günlerimi
Sevdamı bıraktım
Bir odada başlayan
Bir evde biten hayatımı bıraktım
ben beni bıraktım
hoşçakal...[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/332350/hoscakal.html>

YOKSUN

Dağlar devirdi yüreğim
Zorluklara göğüs gerdi
Aldattı avuttu kendi kendini
Depremler yaşadı
Nehirler oluşturdu
İçindeki tufanlardan
yoksun olmayacaksın
Bunu bile bile,
Yüreğini zincirledi
Kimse girmesin diyeee
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/471889/yoksun.html>

KORKUYORUM

küçük bir kelebek gibi dolaşıyorum kırlarda
hayatın acımasız olduğunu bile bile sürükleniyorum rüzgara doğru
seviniyorum her bir çiçeğe ayak uçlarım değdikçe
günüm kısa umursamıyorum yalnız uçmayı
şuh bir koku var mevsimde adını bilmeden kapılıyorum
saatler kısıtlı
uçmak daha çok yükselmek istiyorum
güneş göz kamaştırır rengini gösterdikçe yer yüzüne
daha da bir şahlaniyorum
içimi ürpertiyor yalnızlık korkusu
bir boşlukta uçarken görüyorum kanatlarımı
tozlarımı döküyorum umursamadığım yerlere
gün hiç bitmeyecekmiş gibi davranıyorum
vakit tükenmekte aşık olmaktan korkuyorum
zamanın kısıtlı olduğunu bildikçe
ümit vermekten korkuyorum
bilmesede ben ölmekten değil ağlatmaktan korkuyorum [italik][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/502878/korkuyorum.html>

GÜNÜN MELEKLERİNE 2

Ağlatılmışlara, aldatılmışlara,
Eş olup unutulmuşlara,
Yalan yanlış seçilmışlere,
Kötü yola düşmüş yada düşürölmüşlere,
Anne olduğu nene olduğu halde
Yalnız kalmaya mahkum edilmişlere,
Gözleri görmeyene kulakları duymayana dilleri dönmeyene,
Hastanede amansız hastalığıyla mücadele verenlere,
Sadece fişinin çekilmesini bekleyenlere,
şu dünyada kimse tarafından değerim bilinmedi diyenlere,
Sevinç yada üzüntü için gözlerinden yaş gelenlere
Beşikteki ilk günü yaşayan bebeğe
Ve ölümine saniye kalmış tüm meleklerle,
KADINLAR GÜNÜNÜZ KUTLU OLSUN DEMEK İSTEDİM
Allahın emanet ettikleri hayırlı olur inşallah[italik][ikiyanayasla][/ikiyanayasla][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/580484/gunun-meleklerine-2.html>

Olmamalıydı

Sana gülmeyi öğreteyim derken
Kendi glşlerimi kaybettim ben
Gözlerim gözlerinde umut aramamalıydı
Aşık, diili gecmiş zamandı...
Kilitli sandığa dokunulmamalıydı
Katilin sureti değişmemeliydi
Olmamalıydı
Yaşanmamalıydı ölmüş duygular
Yaşlı ve yorgun olan yüregime
Bir filiz vermememeliydi toprak
Kanayan yaralara kül atmamalıydı
Rüzgar
Tokat misali... [ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1597007/olmamaliydi.html>

Ah sen Ah

Dün yine senden bahsettim geceye
Karanlıktı
Dahada bir karardı sanki gökyüzü
Yıldızlar bulut arkasına gizlendi
Ben seni anlattıkça
Acımasız olman onları bile yordu
Heybende giderken bana ait birsey kalmıştı
O senin gururun benim ise
Yaşama duygumdu...

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1598131/ah-sen-ah.html>

Neydi Bize Olan

Dün, kanımız deli akarken,
Uğruna öleceğimizi zannettiğimiz
Sevdalarımız oldu bizim.
Kimi zaman şekil değıştirdik, kimi zaman huy.
Gözümüz kara, atladık uçurumlardan
Büyüdükçe duygularımız yok oldu.
Ya da yok edildi ruhumuz.
Ardımızda bıraktık yarım kalmış düşleri
Olgunlaştık belki de
Sırtımıza kaç aldatış, kaç hançer yedik
Düşene tekme atanlarda vardı,
Canı pahasına gönüllü kurtarıcılar da
Kimisine geç kalmışlık,
kimisine de erken gelmişlikler oldu.
Keşkeleri attık şeytan sözüdür diye.
Geçmişe sünger çekip attık sandıklara
Hatıra niyetine
Neydi aşk? neydi sevda? unutuverdık belki de
Yaşanır mıydı? yaş geçtikçe
Utanmaz mıydık? kıvılcımlardan?
Ellerin düşünceleri yine önemli miydi?Duygularımızdan
Bır kalp yorgun bır kalple birleşebilir miydi?
Yetişmeliydi mutlu olmaya zaman
Tükenmişlikle toprağa dönmemeliydi insan. [italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1598338/neydi-bize-olan.html>

Sen...

Sen deyince duraklamalarım var benim
Ezbere bildiğim göz çizgilerin
Saçlarına düşen her beyazın yerini tek tek
Tarif ettiğim çizgilerim
Bakışlarındaki ışıltıyla güneşin kışkandığı
Sıcaklığın
Anlatmaktan kaçındığım imkansızlıklarım
Her aklıma geldiğinde sessizce haykırışlarım
Kulağıma fısıldadığın söylenemeyen sözlerin
Zifiri karası gözlerini yansıtamadığım tuallerim
Yetmeyen karakalem kömürlerim
Rengini bulamadığım mayhoş kokulu adını aklına getiremediğim meczup olduğum düşüncelerim
Unutmamak için her gece şarap sarhoşlugunda seni yudumlamanın
Tadını çıkarıyorum bu gece
Ya sen...
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1598967/sen.html>

Şerefine...

Bu gecede
Senin için açıcam bir duble senden
Şeffaf yapraklı kağıdım
Dizelerimle sarhoş olacak
Adın geçtikce dahada bir incelecek Müsvettem...
Renklerim seni incitmeden boyayacak yine
Fırçalar dokunurken dudaklarına
Tuzunu bırakacaklar özlemimin
Yine doğmayacak güneş
Tavana esir olan gözlerimin
Karanlık ümidi bitmeyecek...
Çizdiğim her bir kare sen olmadığından
Griye çalacak gene
Şerefine sevdiğim şerefine... [ikiyanayaşla][italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1599223/serefine.html>

Sissss

Hayatın sisleri vardır arada yoluna çıkar
Görüntü yoktur
Göz kapalı dalarsın
Nereye çıkacağını bilmeden
Ne getirirse getirsin varım dersin
Bir gelincik tarlası
Rayları eskimiş tren yolu
Ucube uçurum kenarı
İstedğin mutlu olmak mutlu etmektir aslında
Duyguları alıp yuceltirsin ilah katında
Renklerin hepsi belirginleşir bir anda
Sevmek iyi gelecektir
Sevilmek de ilaç
Gamzen daha bir başka çukurlaşır
Yürümeyi bile unuttur uçarsın ara sıra
Uyumak külfet olur
Ellerin ellerinde can bulur
Dokunursun ipeksi saçlarına daha da bir şahlanır içindeki kısırak
Gülüşlerin yankılsın matem olmasın kelebek tozlarını ulaştırısın sonsuzluğa

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1604720/sissss.html>

HADİ BEKLETME

Seni dünya gözüyle göremediğimin üçüncü yılını kutluyorum bu gece.
Gözlerimi karanlığa kapatıp,
Soğuk resmine parmak uçlarımla dokunarak,
Her bir hücreni yeni baştan keşfediyorum.
Alabildiğince ruhumu seninle dolduruyorum.
Yüzünde tebessüm oluşuyor gezindikçe.
Sanki, karşımda durup öylece ne yaptığımı sorgular gibisin.
Hayalin bile huzur veriyor yüreğime.
Gidişinin elinde olmadığını, tekrardan kazıyorum beynime.
Duyuyor musun?
Yeniden limanına yaklaştırdım gemimi.
Fırtınadan kurtulmuşcasına,
Huzur buluyorum hayalinle.
Seni yeniden görebilecek miyim?
Değişen bedenini çizebilecek miyim? zihnime.
Girdiğim o zindandan çıkarabilecek miyim?
Güvercin ruhumu.
Uçurabilecek miyim? Mavi enginlere.
Tutamadığım ellerinin sıcaklığını,
Hissedebilecek miyim? bu gece
Söyle...
Kulağıma öyle şeyler fısılda ki,
Yanımda olamayışına derman olsun.
Uçur beni, dönüşümü bekle.
Yüreğinin en güzel köşesinde razıyım bır kafese.
Duruyorum bıraktığın yerde.
Kımıldamak sanki ihanete davet çıkaracak.
Adresim bile aynı, rüyama gelirsın diye.
Hadi ne olursun daha fazla bekletme...
[italik][ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1608162/hadi-bekletme.html>

Var mısın?

Çiçeği sever gibi seveceksin kadını
Suyunu ne az vereceksin nede çok
Gözlerine bakarken titreyecek yüreğin
Karşıdaki severken daha da bir güzelleşecek
Sana süslenecek mesela
Sana ışık tutacak parlaklığıyla
Hergün biraz daha salacak cevherini
Mevsiminde salkım salkım dökerek renklerini
O her bir filizinde desteğini isteyecek
Tuzu biberi de olacak yaşamın
Kıskanacak
Kıskandıracak
Kollarında eriyip gidecek yeri geldiğinde
Sabırlı olacak
Kanaatkar olacak
Gerekirse sadece gözlerle anlaşılacak
İçiyorsan oturup seninle içecek
Kollarında sarhoş olacak
Geziyorsan seninle gezecek
Bırakmayacak desteğini yanında olacak
Yeri gelecek bülbül gibi ötecek
yeri gelecek en arsız çocuk gibi şımaracak
Küsecek ama uzatmayacak
Gözlerine baktığında
afff tamam yine kandırdın diyecek
Sen düzgün olursan
Karşıdaki seni on katı sevecek
Varmısın?sevilmeye...

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1609012/var-misin.html>

Seni öyle severim ki

Seni öyle bır severim ki
Tohumdaki açacak güller kıskanır ahengini
Bülbül kararsız kalır sevdasında
Sonbaharda dökülen yaprak
Toprağa düştüğü gün filizleniverir
Seni öyle bır severim ki
Arılar bal yapmaktan vaz geçer o an
Gelincikler boynunu bükür şeffaflığımdan
Çizdiğim her resim renksiz kalır
Senin adını duyduklarında
Kıskanır tüm canlılar umutları yetim kalır
Güneşin şavkı söner
Dualar asılı kalır umutlarla
Yıldızlar gökten yere iner
Kim bu ışığımızı çalan diye
Karanlık odalar aydınlığa kavuşur
Sesini duydukça
İnciler kıskanır sana döktüğüm gözyaşlarımı
Seni öyle bır severim ki
Utanırlar diğer sevenler
bastığın toprak titrer seni incitmek için
Uzerine düşen kar taneleri acıtmadan erir
Sana dokunacaklarını hissettikçe
Başka gözler kör olur sana bakarken dokunmamak için
Seni öyle severim ki tahmin bile edemezsin vaz geçersin tüm güzel görünen şeylerden bana adarsın kendini[italik
][ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1609142/seni-oyle-severim-ki.html>

Dem kokusu acı

Sitemleri sandıktan çıkarıp
Demlediğim çayın buğusunda uçurdum bu gece
Ortaya döktüm ne var ne yok
Ne yaşadım
Ne yaşattım
Sorgularım acımasızdı
Yalnızlığım tokat gibi vurdu yüzüme
Hatırladığım yaşanan senaryolarda
Esas oğlan hep suçlu ve güçlüydü
Bense elindeki köle esir
Yazdığım sayfaların yaprakları geldi gözüme
Ne kadar da severdim oysa tutkun olmayı
Yaptıklarını düşündükçe seviyor ama
İstemedен yapıyor diyordu küçük kız
Annemin dokunmaya kıyamadığı saçımın teline
Acımadan zarar verdiği geldi aklıma
Çay acıydı sanki şeker katmalıydım biraz daha
Olan hiç birsey hakedilmiş olamazdı
Sevmek mutsuzluk getiremezdi
Köşedeki yansıyan aynaya takıldı bı ara gözüm
Neler yaşamıstı bu genç bayan
Hangi haksızlıklar kırışıklıklar olarak dönmüştü simaya
Olgunlaşan yüzde kaç hüznü oluşmuştu
Mizacı yaşatılan acı mıydı?
Ne kadar haketmişti?
Yalan denilen kelime ne kadar aşağılık olabilir di ki?
Ardından gelen darbe sesleri yerleşti zihnime yeniden
Ne kadar can yakıcı olabilirdi ki?
Geçmişte mi kalmıştı yaşananlar
Yoksa hatıra dedikleri acı mıydı
Kahve mi icmeliydım yoksa bu gece
Daha mı acıları hatırlanırdı
Yaşlanan bedenim arkaya dönüp bakmalı mıydı?
Bir keşke kalmış olabilir miydi?
Hayatın uçurumun kenarında açan nazlı anemonu ne kadar misk dağıtılabılırdı etrafına
Tomurcukları yaşasın diye kaç fırtınayla boğusabilirdi
Düşünürken gözüme çarpan
Tavandaki siyah rutubet sılınınce gecermiydi
Beyaz bir bezle hayattaki yanlısıklarda sılınabilir miydi
Biriken mektuplar yakılmalıydı
Şimdiki adıyla mesajlar çöp kutusunda saklanmalı mıydı
Demliğin dibini bulduk yine
Senin sayende çayla bile sarhoş oldum bu gece
Sense kim bilir hangi cehennemde?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1609436/dem-kokusu-aci.html>

Pişt

Pişt şair iki kelam yazdın diye mı aldın bu ünvanı
Neler karalattı müsvettene hayatına aldıkların
Duygularını mı yıprattı yaşananlar
Hangi kuyuya atıldı Yusuf'un
Kaç kişi Züleyha olarak tanıdı seni

Pişt ressam üç beş resim cızdın diye
Dünyaya renk mı kattı boyaların
Kaç kömürü tükettin hayatında
Ne kadar parasız kaldın

Pişt çocuk
Anne babana ne kadar hayırlı evlat olabıldın
Bir kaç bakım yaptın diye
Hangi hayır duasına talip oldun

Pişt terzi kaç çıplak insanı giydirebildin
Varmıydı içinde canlı
Tesettür nedir öğretebildin mi bari

Pişt sevgili kaç yürekte çiçek acabıldın
Verdiğin onca emek onca değeri
Geri bulabıldın mi bari

Pişt anne kaç evladı yetistirdin vatana
Hasta olduklarında
Hayırlı olsunlar diye gözündeki uykuyu silebildin

Pişt toprak senden yapılan bir avuç bedeni toprakına geri kabul edebildin mi bari
Sındırebildin mi geri almaya.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1609437/pist.html>

Dönme geri

Gidişlerini sevdim senin
Yanımda olsaydın bu kadar büyümezdi özlemin
Gözlerinde kaybolduğunda bedenim
İçim ürpermezdi bu kadar
Yılların verdiği yorğunluğu sevdim ben sende
Hasretin hergün bir mum gibi eridi
Kora dönüştü yaktıkca
Söner diye beklediğim duygularım
Doğum sancısıyla hayat buldu yeniden

Seyre daldım sen yeniden
Vücut buldukça yüreğimde
Kimse bu kadar büyütemezdi bebeğini
Her aklıma geldiğinde
Yüzümdeki gamzeler okşamazdı bedenini
Saramazdı bendeki seni
Yılların verdiği özlem asfaltlarını
Her gün zifirini yollarıma dökmezdi
Gecenin karanlığı uykuya aralanacak gözlerim
Ödemezdi bedelini

Yoksun gelmeyeceksin bile bile
Aynaya her baktığımda suretin belirmezdi yanımda
Omuzlarımdaki yük her gün biraz daha kamburlaştırmazdı bedenimi
Rahatsız olma diye ölü taklidini yapmazdı asılı kalmış duygularım
Sen mutlu ol diye duvardan zindanlar inşa etmezdi
İçilen her su sana şükredilişlerin matemini tutmazdı

Seviyorum seni uzak kaldıkça
Sakin sen sen ol dönme geri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1610227/donme-geri.html>

Unutturdular

Pamuk ipliyle birbirine bağlanmış
Sevdalar tüketiyoruz kısacık ömrümüzde
Çok kolay yastıklar değiştiriyoruz mesela
Nefsimizi kör kurşunların önüne siper ediyoruz
Bir lokma ekmeğe muhtaç olan sevdalılar
Zorluklara göğüs geren aşklar yerine
Çilek kokulu mum kokulu
Geçici ucuz bedellerle harcıyoruz

Oysa bizim masallarımızda
Destansı aşklar anlatırdı analarımız
Türkçemiz temiz ahlakla kaplıydı bir zamanlar
Yerini benliğimizi yok eden ucubeler bitirip verdi topraktan
Yok edilen değerlerimizi
Çıkar sevdalarına dönüştürürdüler
Kitaplar aşkı anlatırken gerçek aşkı kitaplardan öğrenirken
Ucuz kazanılacak sözcükler yetiştirdiler

Rüyalarımızda kimi istersek
Onu göreceğimizde söylenmeye başlandı
Kadere de dil uzattı cahillığımız
Oku emri ilk emir olmasına rağmen
Biz kalbi karartan paragrafları da şahit olduk
Kime neden
Kime nasıl
Güveneceğimizi unutturdular bize
Ahlakımız geleneklerimiz kültürümüz unutturuldu
En önemlisi gençlerimiz yok oldu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1610338/unutturdular.html>

BU GECEDE

Bu gecede çekicem sensizliğin sürmesi gözlerime
Asılı kalmış dualarıma bir tane daha eklenecek
Yokluğun sabahın olmasına yine isyan edecek
Gelmeden gitmenin ne olduğunu ben yazıcam bu gecede
Çizilen silüetini yaş aldıkca unutucak belki düşüncelerim
Kalemlerin uçu kırılacak yine
Gül cemalını yansıtırcen

Bir nebze olsun hasretini giderecek çizdiğim bakışların
Haberin olmayacak yine sana edilen dualarımdan
Arkada radyodan orhan baba eşlik edecek bu gecede sevecekmiş gibisin diyecek sana
Rüyalarında hissedeceksin belki omzuna konmuş bir kuşu
Ürkütmeden masumca bakacak yorgun duruşuna

Okuduğun her kıtıpta ismimin baş harfleri belircek zihninde
Bu gece sende uyuyamayacaksın belki benden habersiz
Sabahları uyanmak istemeyişimi sende anlayacaksın zamanla
Karla kaplı olan kardelen çiçeği gibi kurtulacaksın buzlarından
Sen güneşe yürüyeceksin ben özüne işlemiş bir damla su toprağa yürütücem özünü...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1611141/bu-gecede.html>

FATIMA-TÜL ZEHRA

Ben fatıma-tül zehra
Bu gün yine tekbirlerle uyandık Allahım
Hava her zamankinden daha puslu sanki
Etrafta kan kokusu parçalanmış oyuncaklar
Koşuşturan insanlar acı bağırımlar kulaklarımda
Bayram değil miydi bugün
Hanı virane sokaklarda koşabilecektik kayıplara rağmen
Arkadaşım gelecekti bize
Bombalanmamış yerde bir lokma ekmekle piknik yapacaktık bugün
Tüm Filistinli şehit çocuklarda gelecekti hani
Çiçekler toplayıp bu gün ölüm yok diye sevinecektik
Babamız cebindeki son kuruşla süslü mor bileklik almış ablamla bana onu gösterecektik Ayşeye
Yamalı elbiselerimiz yıkanmış mis gibi sabun kokacaktı bu gün
Ellerini öpecektik bugün büyüklerimizin
Nereye kayboldular yine bu mutlu günde
Çıglıklar neden fazlalaştı
En son kilim seriyorduk yere
Üstünde bez bebeklerimizle oyun oynayacaktık
Annemin feryadı değil mi o
Neden ağlıyor bana cevap bile vermiyor
Sarıldığı kim yerde
Allahım annem beni neden görmüyor
Babam sinmiş bir köşeye usulca ağlıyor
Beyaza sarmışlar benim boylarda birini
Saçları benim gibi sanki
Açsam izin verirler mi
Ablam nerede
Oda köşeye kaçmış kanlar içinde
Ne oluyor Allahım
Ben daha küçücüğüm
Şarapnel parçası diyorlar
Can yakıyor mu Allahım
Soğuk oldu sanki biraz
Bedenim neden kımıldamıyor
Betonun üstüne yatırdılar beni
Neler oluyor
Yeşil bahçe mi orası o kadar çocuk nasıl orda oynuyor
Bu gün bayram ya Allahım senin hediyen mi
Tüm korkularım son buluyor
Ben şehit fatıma-tül zehra Allah'a kavuşuyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1611146/fatima-tul-zehra.html>

Hoş geldin gönlüme

Mum ışığında kaybettim duygularımı
Eriyip tükenen yok olan bedenim
Seni sevdikçe şifaya kavuştum sandım
Aldanmış olamam
Unutulan renkleri elime aldırıldı hislerim
Fırça darbelerim dahada bir sertleşti
Bitmeyen gecelerim sehere kavuştum
Kuşların cıvıltısı daha da hoş geldi kulaklarıma
Saklı bahçeleri keşfetmeye başladı yüregim
Laleler duygularını renkleriyle anlattı bana
Yağmur damlacıkları gamzelerimden öptü
Senin yerine
Seni masumca sevmek pencereden baktığım dünyayı güzelleştirdi
hoş geldin gönlüme hoş geldin gülüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1611807/hos-geldin-gonlume.html>

Gel otur anlat

Gel otur bu gece seninle karşılıklı sigara içelim
Dumanında kaybedelim benliğimizi
Sen bana sevebildiklerini anlat
Ben sana ulaşamadıklarımı
Yanında birde acı kahve kokusunda büyülenip
Sırlarımızı dökelim
Sen bana yaptığın arsızlıkları ben sana güvenmeyi
Yalanı bir kilitli sandığa koyup rafa kaldıralım
Sen bana doğruları anlat ben sana sadakatimi
Aynadaki maskeli yüzümüzü silelim gül suyuyla
Tebessümle göz bebeklerimizi saralım
Gücenmeyelim bir bırıma
Kulağımızda müslüm baba sen yanlış yaptın desin
Desin de biz o yanlışları bu gece ebediyen toprağa verelim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1611885/gel-otur-anlat.html>

Kum tanesi

Kendini ne kadar da önemsiyorsun
Oysa mekkedeki ince bir kum tanesi kadar
Değerin yok gözümde...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1612104/kum-tanesi.html>

Mahşere kaldı

Yolun yarısı geçti farkında mısın?
Neler yaşandı neler...
Yansıyan yakamoz saçlarındaki yıldızları yansıttı suya
Dalgalar dün gibi hızlıca çarpıp geçti yanından
Aşk kokusu denizi bastırdı burnunun ucunda
İçindeki sızı yaş aldıkça eskisi
Sitemli duruşlar belirdi geriye dönüp baktığında
Küskünlükler kırgınlıklar arşa ulaştı
Yine yandı su gömdü yürüdüğü toprak
Tek başına cırpındıkça dahada hırçınlaştı
Kara gömlek giydirdi hayat sana
Her geçen gün bir öncekini arattı
Yağmur damlalarını çekerken toprağa bır canlıya hayat verdi yeniden
Dün gibi hatıralar kaldı...

Bülbüle yetmedi gül
Nazlı yanını çekemedi kırmızısının
Bitmeyen gecelere el actırdı cekik gözlerin
Utanılan sözcükler yüreğine gömüldü secdede
Yutkunamadığın tükürük boğdu seni
İçindeki feryat gençliğiyle uçup gitti elinden Edilen dualarım seninle mahşere kaldı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1612142/mahsere-kaldi.html>

Uğur böceği#128030;

Gözlerin gözlerimle buluştuğunda
Korkardım anlamandan eridiğimi
Bükülürdü boynum
Sen her anlattığında sevdiğini
Kim bilir ne kadar güzel diye düşünürdüm içimden
Üzecek mi diye hayıflanırdım
Bellı etmeden dolardı gözlerim
Rüzgara suç atardım hep

Kıskanırdım sendeki onu
Deniz kenarındaki taş üstündeki yosun gibi beklemedeydim gel gitleri
Sen her kızıp hırçınlaşınca yangınını görüp
Git barış derdim sana
Haberin yoktu benden
Kızamazdım sana
Kalbını kıranlar en büyük düşmanımdı

Belkide hiç haberin olmayacaktı
Dalına konmuş uğur böceğinden
Kırılgan kanatlarıyla mutlu edemeyecekti seni
Saçlarım esen rüzgarda yüzüne sarıldığında
Doyasıya sardım özlemimi
Yine gidecektin oysa
Yarım saat ayırmıştın bana
Belki o naif parmakların saracaktı o vefasızın belini
Sen güneşinden bende senden aldığım ışığından yetinmeliydim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1612398/ugur-bocegi-128030.html>

Sensizliğin ertesi

Günüm yine sensizliğin ertesi
Kaybolan yıllarımı verdim uğruna
Nefes almak bile zaye geliyor bazen
Seni düşünmesem son bulacak hayatım
İş yerinin karşısına gelince
Yüreğim yerinden çıkacak sanıyorum
Sonra pencereye takılıyor gözüm
Karşı dükkanında oturup bir çay söylüyorum
Her kafamı kaldırıp yudumlarken
Göreceğim diye ödüm kopuyor
Saatler su gibi karşı dükkanda
Yine sensizliğin ertesine dem vuruyor

Korna sesleri bazen can yakıyor izlerken pencereni
O an hayalın yakalıyor beni
Saatlerce bakışıyoruz seninle
Dudaklarım titriyor
Yerimde duramıyorum
İnan bir hekim görse o an
Kapatırlar beni
Söyleyemem ki uzaktan dokunmadan sevdiğimi
Saf sevgime şizofren tanısı koyarlar
Bir çay daha diyor garson
Doldur diyorum
Uzaktan uzağa çay içmek de başka oluyor seninle

Gündüzlerime kızıyorum vakit yok düşünmeye diye
Yetiremiyorum sensizliğe
Fırsat kolluyorum karanlıkları
Seni cızsem
Seni yazsam
Seni düşünsem yetmiyor
Güneşe tekme tokat dalasım geliyor
Gün yine sensizliğin ertesi diye...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1612703/sensizligin-ertesi.html>

Diyorum

Aklıma geldiğinde
Gözlerin diyorum
Konuşmadan muhabbetin dibine vurduğum
Ellerin diyorum
Dokunamadığım da üşüdüğüm
Tutduğum da canımın yandığı
Saçların diyorum
Tüm yıldızların tellerine dokunduğu
Ama ulaşamadığım
Duruşunu lügatımda olan kelimelerle tarif edemediğim
Yangınım sol yanım
Uzağımda olmana rağmen en yakınım
Tarifini veremediğim en lezzetli aşım
Yorgunluğumu alanım
Kurumuş toprağa can verenim
Yetemiyorum seni düşünmeye
Bir hayat daha bahş etseler
Sana seni düşünmeye feda ola

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1613249/diyorum.html>

Cemre

İlk cemreyi gönlüme düşürdü gözlerin
İlk baharı bekleyen kiraz çiçeklerini serdim ortaya
Kuşlar başka uçtular bu mevsim
Hindi bağlar bir başka saçtılar tohumlarını
Yapraklar ayrı bir nefes aldı sanki
Uyurken de bir başka sevdim seni
Kelebek gibi tozlarımı dökerek geldim yanına
Düşlerimde buluştum seninle
Her defasında ellerini uzattın
Parmak uçlarımla tutundum sana
Gamzelerim bir başka güzelleşti uyurken
Yıldızları bekler oldum sayende
Gökyüzü cemalinle ışığa büründü
Kıskandı yıldız böcekleri
Gece sefası tebessümle izledi bizi
Yazmaya zorlanan ellerim adını duyunca çoştular yine
Kırpiklerim nemlendi özlemin keskinleşti
Gelmeyecek bir yazın resmini çizdi zihnim
Sakın çiğ düşürme üstüme üşürüm
Yaktığın birşey değil çiçeklerimle ölürüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1614632/cemre.html>

Bilmeli

Başladığı yere geri dönmeyi de bilmeli insan
Her döndüğünde kaybettiıklarını sorgulamayı
Geriyeye birsey kalmasa da
Umudunu yitirmemeyi öğrenmeli mesela
Gidenin ardından bır parça daha kopmuş olsada
Sıkı sıkı tutmalı yalnızlığın omzundan
Yaralarını hızlıca sarmasını da bilmeli
Dinlenmeye unutmaya zaman vermeli
Ağlamanında edebî olmalı
Yüksek yere çıkıp avazı çıktığı kadar susmalı
Yandığını unutarak közlerin üstünde yürümeli
Sargısını kendisi sarmalı

Her bir beyaz kağıda yazmalı eksikleri
Yapılan yanlışları
Dört duvara yapıştırmalı
Yalın ve Yalıncağ
Tozları kaldırmalı raflardan eskiye dönük
Bir cöp poşetinden yardım istenmeli
Geçmişin rengi olan şimdinin kara lekesi silinmeli
Sancılı gecelerde nöbet geciren eroınman gibi kitlemeli kendini
Katiline koşmamalı her fırsatta

Kapısını iyileşene kadar kitli tutmalı
Sızmamalı kirli düşünceler
Uykusunda geliyorsa sureti
Gözlerinden çekmeli tatlı uykuyu
Mutlaka bır iz bırakacaktır giden
Sensızde icile biliyormuş deyip bir fincan kahve içmeli
Korkmamalı üstüne üstüne gitmekten
Acılarına göğüs germeyi ancak kendisi öğrenir insan ilk adım misali

Z. Coşğunsu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1614775/bilmeli.html>

Tükenen zamanım

Hastane odasından yazıyorum bu satırları
Damarımdan verilen zehirin iyi geleceğini
Sandığım gibi güvendim sana
Dozunu çok verselerde sancısı
Senin cektirdiğinden daha az geliyor
Önemsemiyorum yaşayamadığım günleri
Hep derdim ya bir gün olsun
Seninle olsun
Oldu yaprak misali savurdun beni
Sana adanmış bir hayatı
Uçurumdan bıraktın
Kesikler yakmadı canımı
Sendin
Çok sevdiğin saçlarım var ya şimdi avuçlarımda
Gamzelerime gömülmek isterdin hanı
Onlarda yok artık
Günden güne erimekte bedenim şeker gibi
Tutamıyorum zamanı
Öyle çok can yakıyor ki ayrılık
Ne yapsam? Nereye dönsem elimde kalıyor
Gözlerimdeki parlaklık silindi
Halsizliğe bıraktı yerini
Ölüyken ölmenin adımını atıyorum sensiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1614853/tukenen-zanim.html>

Silineyim Hayatından

Siliniyorum hayatından
Çekiliyorum gözlerinden bakışlarından
Tebessümünü sürmeyecek artık yüzüne gamzelerim
Dudaklarım adını anmayacak Bir daha
Lal olacak
Gittiğin yollara uğramayacak ayaklarım
Sesini duymamak için sağır olacak kulaklarım
Hayatında hiç olmamışcasına
Rüyalarım ugramamışcasına
Siliniyorum hayatından

Farzet hiç tanışmadın benimle
Gözlerim gözlerinde ümit aramadı
Uykularım bölünmedi en tatlı yerinde
Adını sayıklayarak şu istemedi bedenim
Gönlüne açılan kapıyı kapattım farzet

İçtiğim bir bardak çayda seni aramadığım
Yazdığım her satırda adını anmadığım
Bir kıvılcıma hasret kalmadı yüreğim
Kokunu duymak için yanına yanaşmadımı farzet
Siliniyorum hayatından
Dualarım semada senin için asılı kalmadı
Yüreğim sende bedenim uzakta kaldı Yaşatmadın güzel duyguları
Sen en iyisi beni hiç yaşamadım farzet
Farz et ki silineyim hayatından...

Z. Coşkunsu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1615045/silineyim-hayatindan.html>

•••••

Her gönülde biraz ondan biraz bundan olmaktan sa tek gönülde kök salıp çiçek açmak isterdim...
Mevsimin sertliği yıkamazdı o zaman

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1615061/.html>

Duam

Seni aramadan cumanı kutladım yine
Duydun mu?
Duamdasın dualarımda da kalacaksın
Nefesim yetene kadar
Semaya uzaticam ellerimi
Uçurtma misali
Yağmurlar yağarken dikkat edecekler
Çarpmadan inmek için yer yüzüne
Seni kum tanecikleri bile kıskanacak
Tomurcuklar soracaklar duaları
Kabul oldu mu diye
Daha olmadı diye sitem edecek fırtınalar
Ve sen bunlardan habersiz
Yaşadığını sanacaksın...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1615613/duam.html>

Bilirmisin kadını

Kadın nasıl sever bilir misin?
Filizlendiği toprağı bırakıp gelir sana
Kollarında arar şefkatı
Sıcaklığında ısıtır gözleri
Güzelliği senin onu sevdiğin kadardır
Çok seversen
sarmaşık gibi her yerinde güller açar
Misk kokusunda boğulursun
Sen yokken uyku sürmez gözüne
Bekler geleceğın günü
Tohumları büyütür gövdesinde
Kanıyla sular çiçeklerini
Sütüyle hayat verir
Daha da bır büyür yüreğı
Canını döker kimseye aldırış etmeden
Güneşte gölgen yağmurda barınağın
Soğukta ısınacağıın liman olur
Avuçlarında dua kalbinde adın
Gözlerinde tükenmeyen şefkat olur

Kadın nasıl gıder bılır misin?
Yalanlarını yutar gözlerindeki ayna kırılır
Dayaktan küfürden ihanetten kaçır
İlgisiz kalır
Konuşacak yarenin gözlerinde arar kendini
Bulamadığında susar susar susar
Sonra sessızce hayatından çıkar...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1615627/bilirmisin-kadini.html>

Sensizlik yanılması

Toprağı yetim bırakan yağmur kadar
Susuzum bu gece
Yine aklıma geldi umursamaz bakışların
Gözünde neydım bilemedim
Gövdesinden kopan yaprağa bile merhamet ederken ağaç
Acımadan arkasını dönüp gittin
Oysa senin için düşmüştüm ateşe
Yanık izlerime merhem olmak yerine
Tuz bastın
Şimdi ne seheri bekliyor gönlüm
Ne umudu
Caresizce aldım elime kömürü
Kapkara resimler çiziyorum renkleri belli olmayan
Yokluğun belki yüceltıyor büyütüyor ruhumu
Yaşlanmaktan da yoruldu
Bir ömür ne kadar diye sorarsan bana
Günlerim senelerime
Senelerim ömrüme sebep oluyor...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1616073/sensizlik-yanilsimasi.html>

Sökülen açıklarım

Gittigin günden beri yarım kalan sökülmüş
Duyguları dikiyorum
Her iğne battığında yüreğime
İnci tanesi dökülüyor kanla karışık
Sonra baştan başlıyorum
Yamalı olmasın diye
Defalarca tekrarlıyor yüregim
Kimi zaman ip yetersiz kalıyor kimi zaman
İğneyi kırıyorum

Çok kızıyorum kendime
Nasıl oldu da bu kadar söküldüm diye
Mahrem yüreğime kirli duygular değdiğinden
Nefes alamıyorum
Bazen onuda yerinden çıkarıp atasım geliyor
İçinde sen varsın diye
Devam ediyorum dikmeye
Yaralarımız vardı aynıydı aslında
Sen baskasına terzilik yapıyordun ben sana

Korkuyordum gideceğinden
Anlatamıyordum sana
Yokluğun yok edecek diye susuyordum
Kaçamak bakışlarla sana olan özlemi
Depoluyordum hep
Kıskanılacak güllerin rengini rafa kaldırmıştım
Senden habersiz
Yalnızlık yakmıyordu canımı
Sensiz olmak sökecekti diktiğim açıklığı

Rüyalarım körkütük aşığı sana
Vazgecemiyordu o bile
Her gece iğne iplik peşine düşmüştü
Uyanmam zulüm geliyordu
Sabah olmasın diye feryatlar yükseliyordu bedenimden
Gittiğin günden beri hiç bitmedi dualarım
Görmek isteğim hiç terketmedi beni
Söküleceğini bilse bile
Fırsat kolluyordu sökülmeye...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1616109/sokulen-aciklarim.html>

Mülteci ruhun

Mülteci oldun yüreğimde
Ne bana sığınabıldın
Ne de gönderebildim seni
Geldiğin de yaralıydın aslında
Sarmak istedim yaralarını
Enkazın altında kalmıştı ruhun
İnancını yitirmiştin geleceğe dönük
Küçük bir yürek bıraktım ellerine
İster uçur ister alıştırdı kendine dedim
Donuktu bedenin
İçten yapılan hiç birşeye inanmaz olmuştu yüregin

Kirpiklerinin koruduğu gözlerini sevdim önce
Tozlu yıldız düşmüş saçlarına takıldı parmaklarım
Sardıkaç yaralarını bile sever oldum senin
Sana yapılan herşey
Bana yapılmıştı
Geceleri sayıklamalarınla irkildim
Terinin kokusunu sildim mendilime
Senden bir parça hazinemi benim
Nöbetlerini atlattık beraber ihanetin

Güldüm hep sen gül diye
Sustum hep sakın gitme diye
Ne dersen yanında durdum
Yaralıydın inandım
Her yola sen yanımdaymışsın gibi çıktım
Gerı döneceğimi hiç düşünmeden
Çıkmazım sendin evim sen
Yüregimden göç edeceğini düşünmedim
Gittiğin yerden ardına dönüp bakma
Artık bıraktığın yerde değilim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1616253/multeci-ruhun.html>

Yokluğunun tarifi

Hani yağmurda ıslanmayı severdim ya
Toprak kokusuyla karışırdı teninin kokusu
Ben onu severmişim

Kirpiklerimden dökülen damlaları
Gülerek silerdin
Tamam ağlama gitmiyorum diye
Ben senin dokunmanı severmişim

Gülleri alıp kenara geçer yolardın dikenlerini
Batmasın kımseye diye cebine koyardın
Küserdim sana
Bırak olduğu gibi alayım diye
Ben senin açıklamalarını severmişim

Saatlerce bakardın gözlerime
Utanırdım eğerdim başımı
Kaldır öpülesi alnını bak bana derdin
Kızardım yine başladı diye
Ben senin şiir okumanı severmişim

Saçlarıma dokunurdun
İçim ürperirdi titrerdim yokluğunda
Hüzün çökerdi yüreğime
Parmığı gamzeme batırır mahrum etme derdin
Ben senin merhametini severmişim

Şimdi dokunuyorum buz gibi taşa
Cevap bile vermiyor
Saatlerce oturuyorum başında
Hiç güldürmüyor
Yağmuru göz yaşlarım oluyor toprağının
Kokun sanki o zaman
Burnuma geliyor.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1616910/yoklugunun-tarifi.html>

Kıskanıyorum

Her cuma günü içime ayrı Bir hüznün çokuyor
Gelemiyorum sana
Erişemiyorum bağrına
Yaşadığın yangınlara ortak olamıyorum
Her haberini aldığım da hüznün çöküyor
Utaniyorum
Kıskanıyorum
Senin bulunduğun mertebeye erişemem
Biliyorum
Sorguluyorum
İnancımı yaşantımı imanımı
Üzerine yaprak gibi düşen şehitleri bağrına
Sarmana özeniyorum
Kıldığım namazın tadı yok
Mescid-i Aksa'nın da rahatı yok biliyorum
Düşüncelerim dağınık toparlayamıyorum
Tek başına ne yapabilirim diyorum
Olmuyor
Birleşmiyor müslüman sananlar bir araya
Sana gün be gün kan kusturuyor oluk oluk
Gözlerimin yaşı senin yağmurun olamıyor
Günahları neydi diyorum
Yaşama hakları yok mu
Sonra aklıma geliyor
Onların bu dünyada gözü yok
Seviniyorum kıskanıyorum
İçimde anlatamadığım dilimin yetmediği
Yüreğime sığmayan duygular
Bedenimi boğuyor bekliyorum
Tıpkı senin sabrın gibi
Mesih'i bekliyorum
Kutlu günü bekliyorum
Cuma günün mübarek olsun
Semaya actım ellerimi
Günü gelsin diye bir dua daha asıyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1617300/kiskaniyorum.html>

Sene-i Devriyen

Yağmurlu bir günde
Yine sensizlikten yırtıyorum bir yaprak
Toprağın suyu çekmesi gibi
Hasretin kokuyor dört duvarım
Güneşimi engelliyor sensizlik
Çiçeklerim açmıyor pencere kenarında
Ya suyundan dıyorum yada toprağından
Sana vermiyorum suç dosyasını

Küçük bir kağıda yazmaya kalksam
Hasretini
Kitap olacak diye korkuyorum
Ya okurlarsa sana olan özlemimi
Vaz geçiyorum
Arafta bırakıyorum duygularımı
Paylaşamıyorum mahrem sevgimi

Dışarı çıksam diye bakınıyorum saate
Ya erken geliyor gözüme yada geç kalıyorum
Senin anlayacağıın onada yanaşmıyorum
İnsanların bakışlarından sözlerinden kaçıyorum
Sana laf değecek diye canım yanıyor
uzaklaşıyorum

Karanlıkta en parlak yıldızı seçiyorum
Sen diye
Kayacağıından korkup onuda salıyorum gökyüzüne
Bilmediğim yemekleri denemek istiyorum
Sen yemeyeceksin diye ya yakıyorum
Yada dağıtıyorum kimsesizlere

Kuşlarda ayrı bir ötüyor sanki
Saatlerce izliyorum balkonun kenarından
Onlar bile sahip çıkıyorlar birbirlerine
Nispet yapar gibi ürkekce bakıyorlar gözlerime
Susuyorum dahada bir susuyorum
Sen yine yoksun diye

Nisan'ın 27 sı sensiz kalmamın
Üçüncü senesi olduğu geliyor aklıma
Kırgınca bir tebessüm
Sanki karşımda gülüyorsun bana
Gök kuşağı rengine bürünüyor dünya
Karşımda hayalın varya ona bile
Şükredesim geliyor
O bile senden daha çok ziyaretime geliyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1617831/sene-i-devriyen.html>

Yediveren

Suyun toprakla buluşmasıyla başladı aşk
Tohuma yürüdü usulca
Çepeçevre sardı bedenini
Çatlattı en kavi yerinden
Filizleri yeşerdi
Çatlakların arasından yer yüzüne
Merhaba dedi

Emdikçe özüne işledi su
İstedikğini veriyordu yaradan
Dallarını uzattı önce göge doğru
Tomurcuklar rengini bilmedi
Dikenleri de vardı gövdesinde
Tutanın canını yaktı

Kan rengine aşık olmuştu gül
Kırmızı olmalıyım diyordu
Dokununca kadife
Koklayınca mest etmeliydi gönülleri
Dalına konan bülbüller şarkılarını fısıldamalıydı kulağına

Narın bedeninde yürütmeliydi onları
Uçan her bir kuşun geri döneceği kadar
Unutulmaz olmalıydı
Mevsim önemli degildi
Güneşte yağmurda hatta karda
Açmalıydı tomurcukları

Aşıklar her daim ulaşabilmeliydi ona
Tek duası buydu
Her daim var olmalıydı gönüllerde
Vazgeçilmez olmalıydı

Yetemedi toprak zamanla
Alanı dar geldi
Dahada yükselmekti niyeti
İstedikçe istiyordu
Sorguluyordu her bir dalını

Tomurcuklar az gelmeye başladı gözüne
Yeşeren filizleri yönlendiriyordu kendince
Unutmuştu yaradanı
Ne için geldiğini
Sonra kesildi yağmur
Kurudu toprak

Özündeki sular gün geçtikçe çekildi geri
Savaşa başladı bedeni
Tomurcukları eğdi boynunu ilk
Açan eşsiz gülleri attı yük olan yaprakları sırtından

Kadifesi kayboldu üzerinden
Kuş sürüleri geçmiyordu artık üzerinden
Vazgeçilmez sanmıştı ya
Şırmıştı ya hani
Kararmıştı o kıpkırmızı bedeni

Dua geldi aklına gülün yardım istemeliydi
Nasıl unutmuştu
Nasıl unutturulmuştu
Şeytan geldi aklına

Kibrine kapılmıştı
Yediverensın dıyordu iblis
Açarsın her daim inanmıştı gül
Ateşi koymuştu kalbine
Yakanın o olduğunu unutmuştu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1618446/yediveren.html>

Sigara altı

Hiç düşünmeden sigara altı yapmışım bu gün seni
Her zaman ki gibi
Dudaklarımdaki kuruluğu
Gözlerimdeki feri farketmemiş yine sensizlik
Acı kahveme eşlik etmişim hayalini
Güneşin selamıyla

Katran karası cekik gözlerin almış götürmüş
Issız bir adaya
Bedenimden ayrıldığımin
Farkına varmamış ruhum
Yardım çağrısı yapacak derman kalmamış yüreğimde
Gelgitli sevdanı okyanusun en dibine gömmüşüm
Melteminle yaşıyorum sahil'de

Kum tanecikleri kalmış avuçlarımda
Ne kadar kalacaksa o kadar seviyor
Diye düşünüyorum
Sen dünyayı dolaştığını san
Ben seni her gün zindanımda ziyaret ediyorum
Değiştiriyorum düğümlemlerimi
Çıkmanı engellemeye çalışıyorum

Ormanda kalmıs minik bir filizim gözünde
Gölgede kalıyorum gün be gün
Çırpınmak istemiyorum ecel bile olsun
Gecelerin başka gündüzlerinde başka yanıyorum
Kırılacak kadar narın sevdanı besliyorum gövdemde
Ümit yok desem yalan söylerim
Senden vaz geçtim gün ben zaten son nefesımı veririm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1618649/sigara-alti.html>

Yanlızlığın Tarifi

Fırtınalar kopuyor içimde
Çayı ben mı demliyorum
Yoksa hayat mı beni
Anlamadım

Kalabalıkta olsamda
Anadan üryan yalnızlık bırakmadı yakamı
Geç kalanlar var ardımda
Yada yetişemediklerim yakıyor canımı
Bekliyorum bilinmezlikleri

Yarın ne olacak derken
Karanlıklara yolum düşüyor
Çıkamıyorum dik merdivenleri
Tutunuyorum trabzanından

Gücüm yok
Tırmandığım yerde beni ne bekliyor
Bilmiyorum
Yüreğimde duygu ayarlarım bozuk
Hissedemiyorum
Meczip muyum diyorum
Ona da veremiyorum cevabımı

Kırılgan mektuplarım var
Onları da soğukta sobaya atıp
Yakıyorum tek tek
Dakikalık olsada ısınıyor düşlerim

Çığlıklarım uyuyan bır bebeğin
uykusunu bölüyor
Bu yüzden susuyorum
Yaşamın parmak uçları sıkıyor bedenımı
Bırakma diye
İsteyerek ellerımı acıyorum boşluğa

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1619287/yanlizligin-tarifi.html>

Beyaz Güvercin

Yargısız infazlara alışkınım ben
Yıllarca bitmedi sorgularım
Gitgide büyüttüm koynumda güvensizliğimi
Hapsolmuş beyaz güvercindim zindanında

Her yaklaştığında kirli ellerinle
Dokunacağından korkardım
Çırpındıkça zarar verdin
Titreyen yüreğime

Oysa bıraksaydın
Uçsaydım yanında
Başka olurdu her şey
Kabartırdım tüylerimi
Daha başka severdim seni
Korkularıma sapan tutmasaydın

Kafesımı attın en ücra köşeye
Sevmek için almadın eline
Hoyratça savurdun
Engelledin gün ışığımı
Uçamıyordu bedenim
Kanatlarımı kırmıştın

Denizin kokusuna
Gökyüzünün mavisine
Ormanın yeşiline
Hasret kaldı bedenim
Suyun serinliği nasıldı unutmuştum

İlgisizlik eritti sevincimi
Alevden oluşan güvercin kadar bile
Şanslı değildim çocuk gözünde
Gülüşlerim kayboldu zamanla
Karabasan gibi bastırdın üzerime
Yok oluşumu izledin...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1619486/beyaz-guvercin.html>

Kokun sinmiş

Sen gittin, şehrin ışıkları söndü semada.
Bitmeyen geceler başladı mum ışığında ,
Güneş, doğmayı unuttu yüreğime.
Ezan sesine takıldı kulağım sadece,
Duyduğum tek ses oydu.

Dualarımı ucurtmanın kuyruğuna bağlayıp,
Uçurdum gökyüzüne.
Geri gelemeyecek yere gitmiştin.
Oysa hayaller vardı, kitap arasındaki notlarda.
Aldığın güller,
Başıma taç yaptığın çiçekler,
Bıraktığın sigara ızmarıtı,
En son giydiğin gömleğin,
Camda parmak izlerin duruyor hala.

Ayakkabılarını hiç ellemedim,
Çıkardığın yerde,
Okuduğun kitabın ayrıca içinde,
Oda bitmedi,
Tıpkı, bizim yarım kalmışlık gibi.
Kokun hala burnumda,
Sinmiş, kıyamadım.

Eve kimseyi almıyorum,
Herşey dokunduğun gibi.
Hoş bakmıyorlar bana,
Farkındayım.
Umrumda da değil.
Ben zaten sana deliydım,
Sana tutkun.

Sol tarafım uyuştü.
Gittiğin günden beri,
Gamzelerim doldu.
Seccadem de tek duam sabret diyorum.
Kavuşacaksın, o nerde sen ordasın.

Nasıl kıydılar sana ?
Elleri kırılmadı mı ?
Kanların suladı mı toprağı.
Canım feda diyordun,
Oldu mu istediğın, mahşere mı kaldı sevda.

Yaşarken öldüm ben.
Giderken beni de götür dedim sana.
Olmadı,
Duymadın beni.
Yetişemedim yokluğuna.

Her akşam sevinçle yatar oldum.
Gelirse güzel görsün.
Yanıma uzansın,
başımı eskısı gibi göğsüne yaslasın.
Varmısın, yokmusun anlamadım.
Ama gül kokusu eve nerden geliyor
Hiç anlamadım,hiç anlamadım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1619938/kokun-sinmis.html>

Seni düşünmemek

Ey şehriyar
Düşünmek için seni
Bir simit bir çay
Birde İstanbul gerek sana

Hele bir de usulca bir yağmur varsa havada
Puslu görünüyorsa Asya'dan Avrupa
Değme susamın damakta bıraktığı tada
Usulca gitgelleride varsa boğazın
Seni düşünmemek elde mi?

Martılar özgürlüklerini kovalıyorsa boğazda
Serin sulara selam veriyorsa kanatları
Sesleri yankılanıyorsa hıvarda
Seni düşünmemek elde mi

Şarabını yudumluyorsa kulübede kirli amca
Sevdiğini taşlar üstünde sarıyorsa delikanlı
Kanlıcada
Yoğurdun tadına varıyorsa Ayşe teyze
Seni düşünmemek elde mi

Bogazın suları her baktığında rengini değiştiriyorsa
Usulca bir vapur geçiyorsa önünden
Çingene kız sevdiğine cıcek alanı arıyorsa terlikle
Seni düşünmemek elde mi

Ne canlar gitti uğruna
Ne oyunlar kuruldu tahtına
Bastonun ağırlığını görünce korktuysa düşman
Seni düşünmemek elde mi

İnsanlar telaş içinde koşturuyorsa ardında
Kimin nereye gittiği meçhulse
Umursamaz oturanlar sigarasını tutturuyorsa
Boğaza
Seni düşünmemek elde mi

Kimleri getirdin aklınla kurdukları oyunlara
Neslinden hangi Osman torununu yetiştirdin
Kılını kımıldatmadan fethettinse gönülleri
Seni düşünmemek elde mi

Mihrimah camiinden yükseliyorsa ezanlar
Seccadeye koşuyorsa Turan amca
Sarığını cübbesini takmış geliyorsa minik hafız
Seni düşünmemek elde mi

Kız kulesi selamlıyorsa gemileri
Üzerindeki bayragın hala özgürce dalgalanıyorsa
Üzerine birde hala şiir yazılıyorsa
Seni düşünmemek elde mi

Nakkaş tepeden
Çamlıcadan
Bir tatlı huzur almaya geldiyse Emine abla
Farkında olmadan meltemiyle stresinide alıyorsa
Seni düşünmemek elde mi?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1620241/seni-dusunmemek.html>

Yırtık kitap

Kitabın ortasından başlayabilir misin?
Dedim sana
Sevmem dedin
Yıkıldım
Neresi karalandı neresi yırtıldı ne anlatıldı
Bilmem lazım dedin
Narin ellerinde can buldu kitap
Baştan başladın okuyarak tamir etmeye
Arada suallerine cevap verdim
Tatmın olmadı yüreğin
Tekrar başa sardın
Bir daha bir daha ezberledin yok olan yanları
Neden dedim
Unutmayayım unutturmayayım dedin
Merhem oldun bandı oldun yüreğimin
Daha bir bağladın beni
Sahifeleri eski olan yerli yeniden yazdın kaderime
Elinden düşmeyen dua kitabının yanında taşıdın
Şükürler ettin şükürler ettim rabbime

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1620444/yirtik-kitap.html>

Uzak dur benden

Gitmeleri sevdim ben,
Gelenlerin hıc sevgısı sahıcı olmadı gözümde.
Kaçanlar kıymetliydi gidince.
Uzun uzadıya büyüdü sevdaları
Döktüğüm göz yaşları kıymetliydi
Bendeki asıl olan şey benim sevdamdı
Nasıl da sevilir miş her defasında
Başka sancıyla kanıtlardım kendime

Büyütürdüm bebek gıbı kaoslarımı
Geceleri mesken ederdi yüreğim
Konakladığım yer odanın tavanı olurdu
Ayağına taş değmesin diye ne dualar yazardım gözlerimle
Dılı olsa da destanı dökse üzerine

Günlerce sancılı dolaşır
Çok güzel gülerdim mesela
Kahkahalarım daha da bır şahlanırdı
Benim derdim cektığım aşk acısı değil
Sakladığım göz yaşlarım kadar acıydı
Kimsenin anlamaması
Çıgıklarımı duymaması güçlü tutardı beni

Küllerimden doğduğumu
Başka bır eşikten atlayınca anlardım
Hepte böyle oldu
Farketmeden girdiğim yerden dilenci olarak çıkardım bedenımı
Düştüğüm yerde kanamadı ellerim
Sonradan gördüm yaralarımı

Sadece kendime güvendim ben
Buda geçer buda biter dedim
Her bittiğinde dahada bır büyüdü yüregim
Asla suçlu yoktu zihnimde
Sevmedi gitti derdim
Ama o virüs işkencesını başlatırdı bedenime
İnce ince işlerdi alırdı beni...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1620728/uzak-dur-benden.html>

Canın saç olsun şairim

Yorma kendini
Verdiğim sevgide yeterli olamadım sana
Bir başka açtım kanatlarımı
Nârin sevdim incitmeden
Beklentim olmadı hiç
Gözbebeklerinde eridi bedenim
Kırılacaksın diye tattım sözlerimi
Kimi zaman konuşmadım diye sitem ettin

Biliyorsun aslında
Bendeki sen hiç bitmeyecek
Yüregime öyle bir tohum ektin ki
Uzaktan izleyecek filizleri gözlerin
Sınır olacak aramızda aşılamayacak
Belki içten içten kızacaksın bana
Yanlış yapınca devrilecek gözlerin
Yada öyle birsey olacak ki
Gurur duyacaksın kendinle
Tebessüm dolacak

Verdiğin emekleri
Geri alacaksın ya bugün yada yarın
Çırak olmak neymiş öğreteceksin belkide
Kırılan kalemimi cebinden çıkarıp
Fırlatacaksın denize
Dalgalar oluşacak korkma
Benim kaldırdığım yükü
Su bile kaldıramayacak

Kırgın değilim sana
Merak edip okurmusun bilmem
Gitmeleri severim ben
Yaramaz yüreğim bir adım daha uslanır
Bir fırtınayı daha atlatır bedenim
Kimi zaman kronikleşir uçuklarım
Az kalan ömrümde
Bir kıtap da senin için yakılır
Canın saç olsun şairim canın saç olsun...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1620841/canin-sag-olsun-sairim.html>

Ben kutlamam anneler gününü

Sevmem ben anneler gününü
Bir kız çocuğuyla kaybettim
Anne olmayı çünkü
O gün karanlıktır dünya
Yine gelmeyecek gelemeyecektir
Bekleme derim
Derim derimde bir türlü beklemekten
Vaz geçiremem gönlümü

Ağlayacak bir kucak annemde yoktur artık
Dizlerinin yerine taşlara yaslarım hüznümü
Kağıtlara dökerim cicekleri kalpleri
O gün kırmızı pembeye dönüşür renkleri
Kırık bir hüznü koklarım onlar yerine
Hem anne olmanın
Hemde annesizliğin üzüntüsünü

Kuruyan bir gül bir dua bir yastır hediyem
Küçük bir elbiseyi koklar eski bir başörtüsünde bulurum gözyaşlarımı
Gösteremem alışkında değilim zaten
Güçsüz duramam yıkıldı dedirtmem kendime
Bedenin yok olduğu güne saklarım
Yokluklarının verdiği üzüntümü

Tutacak dalları da bırakırım
Kutlayamam kimsenin gününü
Gaddar değilim
Düşüncesiz asla
Kıyamam annesi olmayan çocuklara
Kıyamam benim gibi annesiz evlatsız kalmışlara
Anneler gününüz kutlu olsun ben kutlamıyorum kalem yazıyor hükmünü#127801;

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1621393/ben-kutlamam-anneler-gununu.html>

Mutluluğun resmi

Siyah bır tuvale çizdim mutluluğun resmini
Mevsim kıştı
Elinde bır kahveyle giriş yaptın çizime
Baskın kahve yanığı damarlarıma kadar işledi
Unutamam kokusunu
Gözlerindeki derinliği aldım fırçama bır parça
Alabildiğince belirgindi bakışların

Yüzündeki çizgiler mutsuzdu
Değiştirebilirmiyim diye baktım uzun uzun
Kıvrak bır hamleyle ya herşey değışirdi
Yada silmem gerekirdi fırça darbelerini
Kendimle savaştım sana yansıttım hıncımı
Olmazdı sen gülmeliydin
Belki kırılı sakallarındaki yorgunluk
Böyle giderilebilirdi

Bir an gözlerini gamzemde buldum
Huzur ordaydı utandım
Sana bakmadan fark ettim
Gözlerimle gözlerine dokunduğumda
Korkacaktın
Ellerimle yavaşca dokundum yüreğine
Yapma der gibiydin
Yakacaktık benliğimizi

Hızlı olmalıydı resim
Yalnızlığı simgeleyen bedeninin
Var olduğunun farkına varmalıydın
Aklını karıştırmak degildi niyetim
Körkütük silmeliydin anılarını
Tineri kokladım usulca
Ayık kafayla yapılmazdı bu resim

Uzunca bır nefes aldın sonra
İçinde fırtınalar den vuruyordu
Kahvenı yudumlamandan anladım
Sisler oluştu bedeninde
Boşlukta hayal kurdu bakışların
Üzerine döktüğün sıcak kahvenın
Yanığı kaldı hatırımda

Anlıkta olsa mutlu çizdim seni
Her bakışında tuvale
Kendını değil
Seni çizirken kı gamzelerım gelecekti aklına
Ben görünen bir mutluluğu değil
Kalbine giden yola atmıştım imzamı
Uzaktan da olsa gamzemdesin
Mutluluğun simgesi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1622218/mutlulugun-resmi.html>

Geçmişe özlem

Gecekondunun sokağında yaşadık çocukluğu
Çamurdandı ayakkabı boyamız
Paçamızda lekeler
Güleçti yüzlerimiz

Atlıkarınca gelince sokağa
Yalvarırdık gidene kadar
Annemiz ekmekten artarsa
Uçarak giderdik karıncaya

Bebeklerimizin eli kolu yoktu belki
Gözler düğmeden agzı cizgidendi
Kundağa sarılmış bedeni
Sarardı benliğimizi

Çamurdan kınalar yapardık elimize
Evciliklerimiz bile daha üstürüplüydu
Kullanılacak malzemeler sokaktan
Salçalı ekmekler karın doyururdu

Kumaşlar alınırdı rengarenk
Ellerinde dikerdi anamız
Beğenmemelik ne kelime
Şenlenirdi gözlerimiz

Babamızın gelişi
Heycanla beklenirdi
Saçımızı okşayacak diye
Kedi gibi sinilirdi

Topumuz vardı kırmızı
Mahallece aldığımız
Fatma teyzenin bahçesine kacınca
Saatlerce yalvardığımız

Misketlerin şıkırtı
Uzaktan duyulurdu
Kımın bilyesi çoksa
Kral o sayılırdı

Sobanın sığağında
Üstündeki kestane de bılırdık sabrı
Ömrümüzce beklerdik
Kabuk yanar pişmezdi içi

Yağan yağmurda ıslanmayı
Güneş acınca serilmeyi
Cimlerin üzerindeki çiçekleri
Koklamayı severdik topumuz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1622263/gecmise-ozlem.html>

İnkâr edeceksin

Kırılğan bır mektup bırakıyorum sana
İçine taşlı tokamıda koyduğum
Gitmek zorunda kaldığım
Aslında gitmek istemediğim
Bir yerden sesleniyor olucam
Hayallerımın dalgada boğulduğu
Küçük bir yüreğin son nidası bu

Yaşlı omuzlarında bır yükte
ben bırakıcam İstmeden
Kanatlarımı kırıp aslında yok dediğin
İnkâr ettiğin küçük bir bakış
Asılı kalacak gözlerinde
Yok olduğumu ilk sen fark edeceksin belki

Karşıma çıkmayacak
gözlerimde erimeyecek
Diye sevineceksin
Zarar gelmeyeceğine inandıracaksın kendini
Deniz kenarında burnuna gelecek kokum
Tanıdık gelecek bır yerlerden
Boynunu bükecek ardına bakmadan uzaklaşacaksın

Tanıyan herkesten kaçacaksın
Terk edeceksin bilinmezliklere
Fotoğrafları kaldıracaksın ilk
Hatıralarımızı sileceksin zihninden
İyi gelecek sana unutmak anlıkta olsa
Gelen yeni bır yazda
Yeni bır aşka acılacak yüreğin

Kızgın değilim
Alışkınım uzaktan sevmeye
Sana söylediğim ilk gün gibi
Kararlıyım dokunmadan sevmeye
Belkide yazdığım bır not çıkacak karşına
Sana yazıldığını bilmeden imreneceksin
Aşık olacaksın şaireye
Sözcükler yabancı olmayacak sana
Saçmalamış diyecek gülüp geçeceksin

Aşkın var olduğuna inanmayan
Küçük yürek öğretecek sana bunları
Sende nasibini alacaksın bu yok oluştan
Söz verdiğim gibi dünya gözüyle görmeyeceksin beni ya mutlu olacaksın
Yada rol yapacaksın her zamanki gibi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1623474/inkar-edeceksin.html>

HIÇ-LİK

Uzun bır yolun meşakatli yollarını atlattım sanırsın
Oysa geriye dönüp baktığında
Döneceğin bir yolun olmaması
Kanatır yaranı
Devrilen cümleler çınlar kulaklarında
Her basamak çıkışı
Yorgun düşmüştür bedenin
Nefes nefese kalmışsındır

Sen gittiğini sanırken
Aslında olduğun yerde saydırmıştır hayat
Koşu bandı misâli
Bedenin eskimiştir
Saçlarındaki yıldızlar çoğalmıştır
Yüzündeki kumaşın dokusu bozulmuştur
Kim için harcadığın meçhuldür
Herkes bir parça almıştır hayat pastandan

Kimi zaman fırtınaya yakalanmıştır yüregın
Sırlı sıklam aşkla ıslanmışsındır
Kimi zaman karda boynu bükük kardelen
Güneşi görmüştür gülümseyen
Geçici olduğunu bilmeden kapılmıştır hislerin
Hırçın hırslı bedenın gözü kapalı yürümüştür yolları

Gelene sevinmeyi gidene ağlatmayı
Öğretmiştir hayat
Kimi zaman susarak kimi zaman avazımız çıktığı kadar bağırarak çingene misali
Bağırmayı öğretmiştir hayat
Sıcak asfaltta çıplak ayaklarımızı yakmıştır
Soğukta göz yaşımızı dondurmuştur.

Geriye baktığımızda kırılmış basamakları çatlak yolları görsekte
Yinede vaz gecmeyiz ilerlemekten
Koşarız en zirve noktaya
Yakarız yıkarız kimi zaman gönülleri
Sancılı doğumlar yaşarız bedenimizde
En ölümcül ortaklıklara imza atarız
Yinede yürümekten vaz geçmeyiz hiçliklere...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1623928/hic-lik.html>

Seni istiyorum Kudüs

Mavi bir gökyüzü istiyorum Kudüs
Mahrem ellerin sana dokunması
Yakıyor canımı
Issız kalan Mescid-i Aksa'nın ezanla
Yeniden inlemesini
Şükür namazlarının kılınmasını
Verilen şehitlerimin hakkını
Yanan yürekleri yağmurunda sulamanı
İslamın bekçilerine yardımını istiyorum

Sesimizi duyan yokmu diyen
Analarımın bacılarımın feryadını
Aç beton üzerinde yatan çocuklarımın
Allah diye haykırdığı
Ellerinde taşla sopayla bomba altında kalan kardeşlerimin topraklarını
Geri vermek için istiyorum Kudüs

Yardım edememenin gözyaşını döküyorum
Yaşadığım her gün
Kahru perisan etmeni
Ebabil kuşlarını istiyorum gökyüzünde
Yıkılan her bir çocuğun elindeki şekeri
Yiyememesinin hakkını istiyorum

Şehit bedeninden gelen gül kokusunun
Parfüm denen illetten arınıp müslüman
Beyni taşıdığını zannedenlerin
Hücrelerine dokunmasını istiyorum
Öldükçe çoğalacak cogaldıkca
Muhammed sav. Ümmetini
Uyandırmanı istiyorum Kudüs

Senin kadar sabırlı kararlı olmayı
Zamanını beklemeyi özgür Filistin'i
Siyonistlerin elinden alacağını
Mesihî kucaklayacağını günü bekliyorum
Özgür olmanı istiyorum Kudüs
Özgür olmanı
Elimde Kur'anım şehadet parmağım semada
Tekbir getireceğim seni istiyorum Kudüs

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1624005/seni-istiyorum-kudus.html>

Düğüm

Gittiğin günden beri her gün
Bir düğüm atıyorum ömrüme
Çayımı şekerli içsem de tadına varamıyorum
Yazdığım her kelam eksik kalıyor
Ümitlerimi denize taş atar gibi fırlatıyorum
Uzağa daha uzağa

Yokuşu çıkan yaşlı gibiyim
Nefessiz değil sensiz kaldığım geliyor aklıma
Tırmadıkca uzaklaşıyorsun uzaklaştıkça
Tutduğum yara kabuk bağlıyor
Günbegün iyileşmiyor yokluğun
Tuz basıyor yarama

İçtiğim su bile boğazımda kalıyor
Adın geçtikçe
Ne acıkıyorum ne uykum geliyor
Dermansız hastalar gibi
Mucizemi bekliyorum
Biliyorum yoksun gelmeyeceksin
Attığım ümit taşlarını cebimde saklıyorum
Hastalığın adını bulamadılar
Sensizlikten yok oluyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1624394/dugum.html>

Antika avize

Yaşamın kıyısında ayağa takılan
Bir taş olmakmıdır yaşamak
Öğretilen her duygunun
Yalan olduğunu kırkında anlıyor insan
Boşlukta sallanan antika bir avize gibi
Vaz gecilmeyen ama tozlarını da almayı
Unuttuğumuz
Kırılan bir kristalin yere düşüp
Tuz buz olmasıyla bakarız geçmişe

Kaybedilen yılların acısı çöker omuzlarımıza
Yükün ağırlığını fark ettiğimizde
Yolun yarısı çoktan geçilmiştir
Geriye dönmek yoktur şimdiki olgunlukla
Mutluluk nedir nasıl yaşanır
Zihnimizden silinmiş çöp kutusuna atılmıştır
Her bir yara farklı renk tonuyla
Hayatımıza dâhil olmuştur
İzi hep ordadır kimi gözlerimizle görünür
Kimi kalbimizde gömülüdür

Cam kenarındaki bir gülün hikâyesi gibidir
Yağmurun her vurmasında
Hem doyamaz suya
Hemde darbesi acıtır canını
Güneşi bekler yaprakları nefes almak için
Oysa vurduğunda sıcaklığın kavuracağı aşikardır
Belkide bu bekleyişler tutar hayatta onu
Ne kadar açsada tomurcukları
Sonuç hep aynıdır
Her canlı bir gün ölümü tadacaktır...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1624936/antika-avize.html>

Beklemek

Yağmurlu bir günde rastladım gözlerine
Sıcacığı
Biraz ıslanmış üşümüştü ellerin
Kalabalıkta gözlerin gözlerime vurdu
Anlamadım ne olduğunu
Yeşil bakıyorlardı
Tarifi yoktu renginin
Kayboldum saniyesinde

Kağıt istedin benden
Ardından birde kalem
Omuz verdi arkadaşın
Karalıyordun birşeyler sırtında
Bana bakıyordun bir yandan da
Gülüştük
Gamzeme düştü yüreğin
Isındım seninle

İğne atsan alamazdım kalabalığı
Olduğum yer
Kalemı uzattın usulca
Oysa bir not aradı gözlerim
İnerken otobüsten avcuma bırakacağını bilemedim
Konuşmadan ara dedin bana

Ne renkti gözlerin
Işığının kaynağı neydi hatırlamıyorum
Vurdun beni
Sesim çıkmadı
Yara almayan yüregime ilk oku sen attın
Kitaplar okudun yarısını unuttuğum
Şiirler yazdın kısa ve öz
Bizi anlatan
Cebindeki son kuruşla yüzük aldın bana
Bekle dedin
Beklerim dedim

Gideceğin yerden gelince
Başlayacaktı sevdam
Yokluğun sızlattı içimi
Parmagımda aldığın alyansı
Kokladım sen diye
Evden aradın bir kaç kere
Kaçamak konuşmalar yaptık

Gelicem diyordun usulca kulağıma
Gittiğin yerden dönemeyeceğinden
Bı haber hayal kuruyorduk
Kaç çocuk istiyorsun tartışıyorduk arsızca
İki yeter dedin bana
Ne ikisi altı dedim
Kızlar bana erkekler sana benzeyecek
Bizim gibi seveceklerdi

Yıkıldım sen değil haberin gelince
Yanında arkadaşını vurmuşlar
Bebegi varmış onunda
Yetiştirmişsin komutanını
Aklını kaybetmişsin oracıkta
Dönememişsin geri
Beni unutturmuşlar sana

Parmağındaki anlamsız halka sıkılmış canını
Fırlatmışsın boşluğa

Aramalar kesildi sonra
Arkadaşların cevap vermediler bana
Unut dediler sil kafandan
Kimseye faydası olmaz bunun
Vaz geçemedim
Gözlerimle buluşmalıydı O yeşil gözlerin
Bana kendisi söylemeliydi
İstenmediğimi
Bir çırpıda söyledin bana
Vaz geçtim dedin
Bilmedin bir ömür seni bekleyeceğimi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1625411/beklemek.html>

Zamanla

Kırıldığın yerden kırarmış hayat
Ummadığın anda
Tarih tekerrür edermiş
Sen hayal edermişsin kader gülermiş
Silermiş yeni baştan diye
Her başladığında bir yanında
Yamalar oluşurmuş
Gözle görülen

Tebessüm gidermiş yüzünde
Çizgilere karışmış gururun
Sillesi ağırmış yılların tokat misali
Her vurduğunda avuç içleri yanarmış
Düşüncelerinin kaldıramadığı yükler
Hafif gelirmiş zamanla
Yok olduğunu sansanda
Tırtılın kelebeğe dönüştüğü gibi
Değiştirmiş kanat renklerini

Kırk biri bulan maratonda
Koşmaya devam ettirmiş kıyasıya
Her mevsim başka olurmuş bahar
Gerı dönmeye müsait değilmiş insan
Noktaların virgüllerin cümlelerin
Önemini yitirmiş zamanla
Kara tahtaya yazılan tebeşir gibi
Silerken toz bırakmış üstüne

Zümrüdü anka kuşu gibi
Sonunu inşaa edermiş
Küllerinden yeniden doğmak için
Her sonun bir başlangıcı
Kudretlendirmiş kanatlarını uçmak için
Küllerine basarmış zamanla
Beden yaşlansada ruhun genç kaldığını
Unutmuş insan...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1625898/zamanla.html>

Zaten yorgunum hasretinle

Gitme götürme gülüşlerini
Bırakma yolun başında
Yürüyemem kesilir ferim
Yorgunum zaten hasretinle
Tutmaz ayaklarım

Dudaklarının tuzu kalır
Ellerim buz kütesine dönüşür
Kaldırmaz yok oluşunu
Zaten yorgunum hasretinle
Alıştırma gitmelerine

Bir kere daha görmek için
Neler vermezdim simanı
Tütün bastım yokluğuna
Zaten yorgunum hasretinle
Ölümün kıyısında bırakma beni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1626943/zaten-yorgunum-hasretinle.html>

Elimde Bavulum

Gölgesini kaybetmiş
Siyahi bir karanlıktan yazıyorum
Olmadığını bile bile
Yağmurlu ıslak bir geceden
Cebimdeki son parayı otobüs biletine vermiş
Elimde bavulum kapında sinmiş yüreğim

Işıklar küsmüş kaldırımlara
Sular birikmiş çamurla karışık
Kedilerin tıngırtısı sokak ortasında
Sokak köpeklerinin koşuşturmaları
Yağmurlu ıslak bir geceden
Üşümüş titreyen bedenimle
Elimde bavulum kaldırım taşları soğuk

Ha şimdi gelecek diye diye avutuyorum kendimi
Pencereden bakan yorgun bir kadın
Usulca izliyor beni
Kafasında deli sorular anlıyorum
Yağmurlu ıslak bir geceden
Gözlerimden damlayan yaşlarım
Elimde bavulum yağmura karışıyor

Kırılğan mektuplar yazıyorum sana
Nereye koysam görür diye arafta kalıyorum
Ya gelmezse diyor sessiz çığlıklarım
Yağmurlu ıslak bir geceden
Bekçi düdükleriyle irkiliyorum
Merdiven boşluğuna saklıyorum
Elimde bavulum eriyen bedenimi

Yorgunluktan bezmiş
Geriyeye dönüşü olmayan bir yerden geliyorum
Törenin ağır olduğu kurallar geliyor aklıma
Korkudan hissetmiyorum nefesimi
Yağmurlu ıslak bir geceden
Peşinde biri var mı korkusu
Kapının açıldığını sanıp bakıyorum ardıma
Elimde bavulum üşüyen ruhum
Geleceksin diye bi bekliyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1627419/elimde-bavulum.html>

Deli Sorular

Neydi yetinmek?
Eldekilerle mutlu olmak mı?
Verilen değeri olduğundan
Değerli göstermek mi?
Zaman yeterli miydi bunun için
Geç gelen huzur insanı ısıtır mıydı?

Kahve ya da çay soğuk içilir miydi?
Acımasız katran karası geçmiş
Kara tahtadaki tebeşir gibi siline bilir miydi?
Yok olan gençlik geri gelir miydi?
Zaman saate meydan okur muydu?
Sadiseye rağmen
Doyar mıydı insan kuru bir ekmekle
Pasta mı isterdi nefis

Deniz dalgadan memnun muydu? Mesela Sorun çıkan rüzgarda mıydı?
Toprak yağmurdan ne kadar razıydı
Fidan vermek için
Açan gül kendi kokusundan hoşnut muydu?
Bülbüle nasıl koktuğunu merak etmez miydi?

Küçük kelebek ömrünün kısalığını
Sorun ediyor muydu?
Ya da bir tırtıl ne kadar dut yaprağı
Yiyeceğinden haberdar mıydı?
Dönüşeceğini biliyor muydu?
Rengini kendi değiştire bilir miydi?

Gözlerin başka bir gözde erimesi miydi kader
Ağları ne kadar örebilmişti örümcek
Bir ceylan şu içerken yavrusunu
Ne kadar koruya bilirdi timsahtan
Aç kalmasa saldırır mıydı? Avına

Yapılan yanlışlıklar engellene bilir miydi?
Anları geri alsak düzen değişir miydi?
Gelmeyen baharda ki çiçekler açar mıydi
Geç te olsa kıyısından köşesinden
Sol yanım ağrır mıydi böyle sen olsan
Tüm dünya sana mı kuruluydu
İki tebessüm için

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1628906/deli-sorular.html>

Kabuk ve tuz

Yaranın kabuk tuttuğunu farkettim bu gece
Tırnaklarımla kaldırdım unutmamak için
Canımı yakmak istedim bilerek
Sitemlerimi döktüm önüme
Bir bir çıkardım tozlu raflardan resmini
Körelmiş kömürünle çizdim yorgun bakışlarını

Kanayan yarama tuz bastım bilerek
Gelen yoksun bir yalvarışı attım ortaya
Olsaydın dokunsaydım çekseydim kokunu
Yapamazdım resmindeki her bir nakışı
İşleyemezdim neler anlattığını
Dualarım sana olmazdı mesela

Kırıntı bir aşkımdı vardı senin gözlerinde
Beni okyanuslara atan yangının
Farkında bile olmadı kararmış yüreğin
Sevilmeyi öğrenememiş duygularında
Boğdum kendimi bilerek
Sana seni anlatırken yoruldu benliğim

Gelmelerinden çok gitmelerini sevdim senin
Daha da yeşerecektin içimde
Sana edilen dualarım koruyacaktı seni
Gitmek için attığın her adımda
Dualarımda kalkan olacaktı bedenine
Sen gidecektin ben bir tohum daha ekecektim
Sen diye...

Yokluğunda ki yalvarışlarım kırmayacaktı tabularını
Yanlışla yanlışla gelmeyecektin bana
Olduğun gibi kalacaktın zihnimde
Düşlerimde her gördüğüm de
Dahada sarılacaktım sensizliğin organına
Ayağımın altındaki tabureye sen vuracaktın tekmeyi
Ben kanımın son damlasına kadar
Seni hissedecektim hücrelerimde
Okumadığın sana olan her bir şiirin
Son arzusuymdu bu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1630310/kabuk-ve-tuz.html>

Tık tık tık

Sancılarım vardı sana ağrıyan
Bakmanın dokunmak olduğunu
Sezdiğim de geçerdi ağrısı
Bir yudum su gibi içemediğim de
Harareti artardı bedenimin
Yaralarım bastırırdın her uzaklara gittiğinde
Sen gittiğini sanırdın ben içime hapsederdim yokluğunu

İzinsiz aldığım belleğimde sakladığım
Anlık resimlerin vardı saatlerce avunduğum
Şakasına sorardın böyle sevgi var mı diye Yakınımdayken
İçten içe bilirdin aslında eridiğimi
Gururlanırdın
Hissederdim tebessümünden
Kızamazdım yinede susardım

Sen bir gülerdin ben coşardım
Karakalem çizimlerim çıkardı boy boy sakladığım
Her bir bakışın ayrı çizilirdi zihnimde
Anlamı vardı duruşunun sağa bakarsa umursamaz derdim
Sola bakarsa oda seviyor
İnadına baktıramazdım devirirdin gözlerini

Yağmurun yağması yüreğini okşardı
Sen gökyüzüne imrenirdin ben sana
Toprak kokusuna verdiği alakayı kıskanırdım
Senin kokunla yarışır diye
Sen Onu çekerdin ciğerlerine
Ben bir adım daha yaklaşıp seni doldururdum
Yaralarım azardı ama belli etmezdim kimseye
Hayat damarımda atardın tık tık tık...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1633404/tik-tik-tik.html>

Anlık

Duydum ki başkasına aitmiş yüreğin
Seviyorsan başım gözüm üstüne
Ellerimi çekerim yüreğimden
Gözlerime mil çekerim
Dilim lal olur
Gömerim ne varsa sana dair
Dualarım mutlu ol diye döner semaya
Alçalmış düşünceleri silerim belleğimden
Dokundurmam adını satırlarıma

Sana dair çizilmiş resimleri
Bir kıvılcımla veririm ateşe
Görmek adına ne varsa günlüğümde
Karalarım adının geçtiği her bir tümceyi
İçtiğim kahveyi daha da bir acı yaparım
Saçlarımın beyazını tarayarak saklarım
Senden hatıra diye
Üzüntüleri yansıtan bakışları silmek adına
Aynadaki lekeler dokunmam

Kulaklarım sağır olur belki
Seni fısıldayan ne varsa atarım sandığa
Geçmişimse seni anlatan
Yaşlanmaya razı olur bedenim
Kara bir toprağa gömerim bedenimi yaşarken
Sen mutluysan yada mutlu olacaksan
Ölü taklidi yaparım aldığım nefesi böler
Keserim kalp atışlarımı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1633915/anlik.html>

Gölgesiz

Olmayan gölğemi arar yüreğim
Bu yüzden karanlığa aşıktır bedenim
Sokak lambalarını alırım sırtıma
Kaldırımlar sırdaşım olur
Tek tek dökerim yük olan taşları omzumdan

Elimde bir bardak çay deminde boğarım hüznümü
Sigara eşlik eder tüterek
Saatlerce karanlığın dibine ineriz
Duygusuz yaklaşırız kimi zaman
Öldürüldüğümüz cesetlerin topraklarını savunuruz sağa sola
Katilleri infaz ederiz yeniden

Her gece bitmeden çıkarız bir ümitle
Ayacı belediye çukuruna takılır gibi
Gamzeme takılanları taşlamak için
Kaldırımlara fısıldadığımız anıları yıkarız suyla
Unutunca tekrar hatırlatmak için
Saatlerce dil dökeriz

İzmaritleri savururken yakmamaya çalışırız
Olmayan gölğemle
Pembe panjurlu evlerin masalarda olduğunu
Bir kez daha suyüzüne çıkarırız seherin çiselemesiyle
Papatyaları sayarız tek tek kimi seviyorsa basarız üstüne
Olmayan gölğemle inancımızın tüylerini yolarız üfleyerek

Gölgesiz yaşamının ne demek olduğunu
Anlatırız soranlara...

[italik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1633920/golgesiz.html>

Züleyha gibi Yusuf'u Beklemek

Yüzümde tebessümü götürdü bakışların
Dalarken uzaklara savruldum
Gülmeni beklerken cenazesini kaldırdım yüregimin
Kelimeler yetmedi anlatmaya cesaretimi
Bir başkası olsaydı yalvardığım
Avuç içinde saklardı gamzelerimi
Üzerime yıldızları serperdi gökyüzünden

Bir başka sevdim seni
Ölümüne sevdim derken yalan değildi haykırırlarım
Geçtiğin yollardaki tozları süpürdü saçlarım
Menekşeleri suladım gözyaşlarımla
Sen iyi ol diye görünmedim geceye karıştı matemim
Dokunduğun herşeyi kıskandım
Kalemin olmak istedim eline dokunmak için
Kalbinin üzerinde taşı istedim yakın olmak için

Yandım gözlerine bakarken küle döndüm
Dinmedi yüreğimin sancısı
Bir sigara daha yaktım sensizliği çektim ciğerlerime
Küçük bir kız çocuğu gibi uçurtmaya yazdım isteğimi
Selamlar ilettim uçaklarla gittiğin yere
Olmadı bu gün yine beceremedim seni görmeyi

Seni unutmamak için uykuyu sildim hayatımdan
Mum ışığında kaldı bedenim
Biraz daha düşüneyim derken güneşi karşıladım
Daha fazla diye diye yılları eskittim yüzümde
Yusuf'u bekleyen Züleyha gibi kör oldu gözlerim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1634710/zuleyha-gibi-yusuf-u-beklemek.html>

Bulamadım

Bir bilim gibi işledim seni yüreğime
Her bir kelimeyi ayrı ayrı tarttı düşüncelerim
Yaşananları erittim tezlerimle
Sırlar dosyasını gömdün sana dair
Kimse çözemesin diye
Başkaydın her zaman da başka kalacaktın
Yasaklı maddeler bile gezemezdi senin kadar
Hücrelerimde
Dayanmak zordu bağımlıydım
Hiç bir hekim bulamazdı
sana karşı panzehirimi...

Gidişinin manasını tarihimde aradım
Tekerrür eder derler ya
Kime yanlışımdı oldu bulamadım
Yaralarımı sardım katranla
İyileşecek diye avundum yıllarca
Olmadı sen bıraktığın yaramda değildin artık
Aynaya her bakışımda sen gibi bakar oldum
Tebessümlerim bile sana dönüşmüştü
Ben yoktum karşımda
Baktığım her yerde sen vardın...

Hapsettım kendimi zıندانlar ardına
Yüzlerce kilit vurdum üstüme
Hastalıktan korkmadı yüreğim
Soğuk betonlara serdim bedenimi
Ciğerimi yakan öksürük her defasında büyüttü
Sana olan özlemimi
Korkmadım ölümden
Tek günahımdı oysa seni sevmek...

Yazmayıda severdim sana dair
Kelimelerin dili yetmedi anlatmaya
Savaş verdim kurşun kalemimle
Anlatamayan şiirleri buruşturup attım ateşe
Sözlük düşmedi elimden
Okuyarak yetişirim sandım yavan kaldı cümlelerim...
Ben adını bulamadım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1637672/bulamadim.html>

Ya sana sen var ya da seni sen geçer

Derin bir kuyuda bıraktım cesareti
Esiri oldum gözlerinin
Karanlıklar yoldaşım oldu seni düşünürken
Kayboldu korkularım
Adımlarımı görmeden attım kollarına
Ne geriye dönmek istedim
Nede bir keşke bıraktım
Sensizken yaşadığımı unuttum sanki

Özgürlük avuçlarında kayboldu
Görünmez zincirlere bağladım yüreğimi
Baktığım her manzara da sen vardın
Güneşin ayın silüeti seni yansıtır oldu
Yıldızlar sana çıkardı yolumu
Kayıp şehri bulmuş kadar sevindim
Gözlerine bakarken
Seninle doldurdum hayatın yarısını
Gerisi teferruattır dedim

Her okuduğum kitapta sen vardın
İzlediğim filmlerde buldum seni
Birşey çizemez oldu kömürüm senden başka
Kalemim başkasını yazamaz oldu
Yinede yetiremedim anlatmaya
Kara kaplı deftere çizdim yüzünü
Mühürüm sendin
Attığım imzanın karakteri adın oldu
Ben sensiz hiç oldum

Adımı sorduklarında senin adın gecti zihnimde
Soranlara cevabı veremedim haykırarak
Dudaklarım kimıldadı usulca
Sessizce çığlıklarım ismini tekrarladı
Rüyalarım sana doğruydu hep
Sen vardın başkasına yer kalmamıştı
Başka alemde bile zaman sana işler olmuştu
Ya sana sen vardı yada seni sen geçer olmuştu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1639057/ya-sana-sen-var-ya-da-seni-sen-gecer.html>

Kırık gitar

Kırık bir gitarın teline takıldı gözlerim
Sözleri salardık beraber gökyüzüne
Sen tıngırdattırdın ben söyledim usanmadan
Vakit nasıl aleyhimize işlerdi bir bilsen
Yaramazlıklarımız vardı uyarırlardı
Sessiz olun diye
Biz şarkıyı okumazdık dile gelirdi gönlümüz
Gözlerimiz kamaşırdı bakarken birbirimize
Yudumlanan çayın tadı da başkaydı
Saatlerce demlesem alamam kokusunu
Başkaydı düşlerimiz
Savurdu hayatın rüzgarı herbirimizi ayrı bir çatıya
Uçtuğumuzu sandıkça çarptı bizi duvarlara
Sığaramdaki duman bile dağılmıyor
Tat vermiyor seninleyken içtiğim gibi
Zehirleme kendini dedikçe doldururdum ciğerlerimi
Yansak bir türlü yanmasak bır türlü olurduk
Sen geçim derdindeyken ben sevgi dilenirdim
Susma derdin bana mırıldanmam bile hoşuna giderdi
Saçlarım dolanırdı parmaklarına
Alıp göğsüne koyardın yeri burası diye
Ne zaman acıdı ne hayat
Kanadı yaralarım aklıma düştün yine

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1641380/kirik-gitar.html>

Sana gelen uçurum kenarı

Bu gece son kez bakıyorum gök yüzüne
Acılarım dınecek sana dair
Yıldızlar kadar yükselecek yüregim
Yapma dıyorsun hissediyorum
Son kez duyacak yüregim sözlerini

Hapsolmuş bedenimden kabuğunu atacak
Özgür olacak ruhum
Hislerim ağlamayacak sana dair
Gözlerimdeki yaş okyanuslara karışacak bu gece
Acımayacak korkma yanına gelmek için
Zamanı çalacak ömrümden
Ardımda ağlayan bırı olmayacak

Gidişlerin en hafıfı olacak tüy gibi
Saçlarım savrulurak rüzgarda sana doğru
Uçuracak bedenimi
Yaşayamadığım yalan dünya
Kapılarını kapayıp
Sana açacak yolumu
Yokluğunla savaşmayı bırakıp
Kollarına atlayacağım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1641652/sana-gelen-ucurum-kenari.html>

İhanet etmiş olurum sana diye

Tükenmez kalemim bile tükendi seni yazarken
Satırlarım sığmadı defterime
Oysa daha yeni başlamıştım anlatmaya
Soldu yüzümdeki neşem
Hıçkırıkla boğuldum yoksun diye
Ya unutursam çizgilerini
İhanet etmiş olurum sana diye korkar oldum

Yaşanmış birşeyler olsaydı es geçer miydim
Uzak olmak daha mı iyi bilemedim
İncitmedin kırmadın belki
Ona bile kırıldım düşlerimde
Bir parça görsem özlemim silinir miydi içimden
Yada görmemek büyütür müydü sevgimi
Bakışlarım silinir miydi gözlerimden
İhanet etmiş olurum sana diye uyumaz oldum

Bir kahve yudumunda geldin aklıma
Akşamları bekler oldu yüregim
Seni düşünmek için zamanla savaşıp
Yenilgiye uğrattım kendimi
Neredeydin kimleydin
Biliyorlar mıydi kıymetini
Üşüyor muydun başkasının yanında
Senin yerine de üşüdün bu gece
İhanet etmiş olurum sana diye kimseye sarılmaz oldum

Halsiz düştü bedenim
Alınacak her vitamin de bile
Adının baş harfini arar oldum
Yoksa fırlattım çekmeceye
Tükenen ömrümde seninle beraber yok oldum
İyi miydin bensiz
Aklından neler geçer
Onları bile hisseder oldum
İhanet etmiş olurum sana diye tüm geçmişi sildim zihnimden
Ben yine seninle huzur buldum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1641924/ihanet-etmis-olurum-sana-diye.html>

Bekliyorum geliyor musun

Deniz fenerinin ışığı kadar yorgunum bu gece
Suyun yüzündeki yakamoz bile keyfimi getirmiyor
Susmanın bu denli konuşmak olduğunu bilseydim
İnan hiç susmazdım
Yıldızları toplamazdım gökyüzünden
Martıya arkadaşlık etmezdi yalnızlığım

Dalgalara kaptırıp yüreğimi
Okyanusta boğulmak için çaba sarf etmezdim
Dibindeki mercanları batırmazdım yüreğime
Kum tanelerinin parmaklarım arasından
Süzülüp gitmesine izin vermezdim
Belki kıyıya vurur dönersin diye beklemezdim yengeçlerle

Vaz geçmek yok ağlayan kız kayası gibi
Taşa dönsem de beklenenin sıcaklığını kaybetmeyecek gözyaşlarım
Gelen her bir aşık dua edecek bize
Kavuşsunlar diye yağmurda ağlayacak benimle
Kim bilir belkide taşan ırmaklardan daha coşkulu kavuşacak bedenimiz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1643429/bekliyorum-geliyor-musun.html>

Pişman değilim

Bana sakın zamandan bahsetme
Seni gördükten sonra benliğim bozuldu
Saatler iki kerede olsa doğruyu
Göstermiyor artık
Saçlarıma inen kırlar
Yıllarca yaralanmış bir kuşun kanadında kalan son tüyleri
Kumaş eskimiş yıpranmış kime ne
Ben sende takılı kaldım
Yaşatamadığın mutluluk pamuk ipliğinde
Uçurumun kenarında asılı bıraktı
Sana boręluyum bu silik dünyayı
Yok oluşla yok olmayış arasında kaldım
Aklıma geldikęe adını sayıkladı dilim dua gibi
Ellerim kağıt üzerinde dokundu tenine
Yazdıkları cesaret edemediğim tabloyu çıkardı kitap adına
Pişman değilim sevdim çok sevdim
Sen krdn kr oldum
Duymadın sağır oldum
Konuşmayı unuttum senin için
Renklerim griye çaldı beyazın asilliğini unuttum
Hani bir ömür diyorlarya olsam onunla
Ben sensizliğin sadiselerle kavgasını yaşadım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1644818/pisman-degilim.html>

Bekleyişlerin en güzeli

Sığındığım limanım yok oldu
Mucizelere gebe oldu yüreğim
Ateş böceğinin ışığıyla aradım yolunu
Çikarsın karşıma diye yılları su gibi içtim
İnanmadım dönmeyeceğine
Hapsolmuş yalnızlığa zincirledim bedenimi
Anahtarı sendin
Sadece beklemek düştü payıma

Gelmediğin her gün
Saç tellerimi kopardım
Urgan ipliyle ördüm özlemimi
Güneşin doğuşunu yorgunlukla karşıladı gözlerim
Soğuktan etkilenmedi bedenim
Ateşin aynıydı içimde
Giderken bakışınla körüklendi

Yangını seçtim ben
Belki görürsün diye
Umursamadı yüreğin
Suçlu değildin yinede
Kim bilir neler yaşamıştın
Hangi katillerin avcuna bırakmıştın kalbini
Silinen bir cam buğusu gibi silmeliydin izlerini

Bulmalıydım seni
Ne pahasına olursa olsun demir atmalıydım yalnızlığa
Gelen dalgalarla haber uçurmalıydım
Bekliyorum diye
Hani karanlıkta yakamoz ışıklarına taktığım dilek kutucuklarını biriktirmeliydin
Yüzüne okurum diye
Ben okudukça daha da pişmanlıkla sarılmalıydın sımsıkı
Bırakmama adına

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1647378/bekleyislerin-en-guzeli.html>

Narin sevdim seni

Sen girdikten sonra hayatıma
Dünyanın anlamı kalmadı gözümde
İpek böceği kozasına benzetirdim seni
Narin ve şeffaftın dokunulmayacak kadar asıl
Uğradığım gelincik tarlalarını unuttum sayende
Yüreğimde rüzgarlardan incinme diye
Acık olan her bir köşesini diktim ellerimle

Sana bakarken yeşilin mavinin tonunu sevdim
İyiliği öğrendim gözlerinde ve ihaneti
Karardı hislerim
Vazgeçtim derken senden değil dünyanın nimetlerine sırt çevirdim
Bakamadım güneşe sen daha sıcaktın
Kar tanelerini saklayamadım avucumda üşüme diye
Sırf sana adanmış bir yalnızlığı seçtim

Zamanla sever oda benim gibi dedim
Yıllarımı eskittim
Senden gelen herşeye kabulüm dedim
Saçlarıma aklar düştü sayende
Senden hatıra dedim tek tek sevdim
Aynadaki yüzümü sevdim sen diye
Dokunduğun herşeye parmak uçlarımla dokundum
Onlar bile incinmesin kokusu kalsın diye severek sevdim.

Yağmuru kıskandım teninden
İçtiğin su bile daha şanslıydı
Damarlarındaki kana karışıp vücudunda nefes alacaktı
Rüzgar saçlarını savuracaktı başka yüzlere
Ellerin başka bir meleğe dokunacaktı belki
Unutturacaktı sana beni...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1647662/narin-sevdim-seni.html>

Merhaba

Kıme kırılğan mektuplar yazsam
Yazdığım yerden kırılıyor kalbim
Eskimiş bir kağıt kadar
Çelimsiz kalıyor duygularım
Bu yüzden açmıyorum kapımı
Açılan her bir bıçak yarasına
Tuz basmak zorunda kalıyor bedenim
Korkuyorum her kuyuya inen
Bir merdiven gördüğümde
Duvarlara tırnak atasım geliyor
Yinede gözüm kapalı dalıyorum
Karanlık sulara
Titreyerek de olsa katilime merhaba diyorum merhaba...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1650781/merhaba.html>

Karadeniz gibi sevdım seni

Karadeniz gibiydi sana olan sevdam
Kimi zaman hırçınlaşır
Kimi zaman bır yağmur damlasını incitmeden sindirir di içine
Maviliği kaybolurdu ara ara
Seni arardı dumanlı daglarının ardında
Hoyrattı deli akardı kanı
Çoştığı zaman hiç bir engel çıkamazdı karşısına
Portakal ağacına kazımıştık adımızı
O şahit olacaktı toprağa uzayan kökleriyle
Büyütecekti bizi
Kor olmayacaktı içimizde ateşimiz
Her daim büyütecekti yangınımızı ilk günkü gibi
Sellere karışıp götürmeyecekti seni ellere
Beni atmayacaktı hırçın dalgalara
Seni sevdiğim yerde bogmayacaktı nefesımı
Karadenizi sever gibi sevdım seni
Damarlarımda her daim ismin dolaşacaktı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1652554/karadeniz-gibi-sevdim-seni.html>

Yanındayım

Son satırlarımı bırakıyorum sana
Sakın sarılmadan gitti diye hayıflanma olur mu?
Bıraktığım her kelimedede kendini bulacaksın
Yazılan onca notumla da yeri gelecek ağlayacak
Yeri gelecek tebessümünle taçlandıracaksın
Hissedeceksin sana sırtından sarıldığımı

Gökyüzündeki asılı bıraktığım yıldızım
Şansın olacak
Oralardan bir yerden sana bakıyor olucam
Sana saçtığım koruyucu dualarım
Rahmetle kapsayacak seni
Üzerine kalkan olacak
Ürperdiğinde defterimi açacak defalarca ısınacaksın
Burdasın diye doğacak içine
Ben ise yüreginde yaşattığın sürece
Hep yanında olacağım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1653761/yanindayim.html>

Yokluğun kabusumdu...

Asılı bırakıp gittiğin ceketinin ceplerinde aradım seni
Vesikalık bir fotoğraf üç beş kuruş
Ve bana yazdığın notlar çıktı karşıma
Nasıl gittiğini düşündüm
İştemiş miydin gerçekten
Sonra elim aldığın son güllerin dikenlerine saplandı
Canım yandı o an
Kulağıma fısıldamıştın
Batmasın diye dikenleri temizledim demiştin
Yüregimi yaktı acısı
İstememiştin gitmek anladım

Üzerimizdeki onca yükü
El ele dolaşırken atardık yollara
Beraberdık herşeye rağmen
Sen arabam yok yürütüyorum diye
Üzgün bakarken
Keyfini çıkar diye şebeklik yapıyordum
Karnımdaki bebeğimle
Geçecek bunlar ve özleyeceğiz diyordum
Haklıydım birşeyler yarım kalacaktı

Gittiğinde ne yaparım diye uzağım dayken düşünürdüm
Seni arardım telaşla
Beni mi özledin diye titrerdi sesin açılmazdım
Korkardım dile gelmesinden
Avuttuğum resimlerin kalırdı ellerimde
Düşünme bunları der
Susturudum yüregimi her defasında

Düşmüştü ateşin içime
kabuslarımda ellerim ellerinden ayrılıyordu
Kan ter içinde uyandıgımda
Yanımdasın diye şükür dualarına boğuyordum seni
Anlam veremezdin belki ama sarılırdın sınımsız
Kenetlenirdi bedenimiz
Geriyeye kalan ömrümde yarım kalan bir hayata
Tükürüğünde boğulduğum bir yalnızlığa adım attım her yeni günde
Zamana karşı savaş açmak istedim
Olmadı sensiz yaşayacağım günleri
Mıknatıs gibi çekti bedenim...

Şimdi mi sen benim için toprağa ben senin için gömülen cesede dönüştüm...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1653802/yoklugun-kabusumdu.html>

Sensizde seninle

Martıları dinliyorum üsküdar sahilinde
Kızkulesindeki esintiye benzetiyorum
Sana olan özlemimi
Zaman zaman akıntıya kapılıyor yüreğim
Serin sularda boğazı turluyorum
Tam açılacakken Karadeniz'e
Aklıma düşüyor gözlerin geri dönüyorum

Yağmur çiseliyor inceden
Evliya Çelebi'nin uçma hissine benzetiyorum seni
Yüksekten korksam da kanatlarımı savuruyorum rüzgara
Sonra bulunduğum yere konmaktan şeref duyuyorum
Beklemesende buralarda bir yerde aynı gökyüzünü paylaştığım geliyor aklıma
Gamzelerim dökülüyor bir bir yüzüme
Sensizde seninle İstanbul'da mutlu olmayı beceriyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1653976/sensizde-seninle.html>

Gözlerinde asıldım

Sen yoksan gelecekte zamanın da bir önemi kalmadı benim için
Yıkılan hayatın ortasında enkazda kaldım
Üzerimdeki taş yığınları senin eserin di
Yine de anlamaya çalıştım seni
Ben senin yerinde olsam sever miy dim beni
Kör dilsiz sağır
Sadece dünyası sana adanmış saf bir sevgi
Yavan mı gelirdi bana da
Zaten benim boşver der miydim senin gibi
Acıyarak bakar mıydım sana
Bilemedim cevap bile veremedim

Oysa derdim suçlu aramak değildi
Seni savunuyordum kendime
Davacı bendim evet ama savunanlar senin tarafındaydı
Kırdım kalemimi
Boyum kıldan inceydi sana karşı
Ne yaparsan yap kabulumdu
Elimden gelse idam sehpasına çıkar
İp boyumda asılıyken tabure mi kendim iterdim
Rahatsız olma diye kendim verirdim cezamı
Ben zaten gözlerinde asıldım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1657306/gozlerinde-asildim.html>

Eylül hediyesi

Güz yapraklarının arasında buldum seni
Eylül rüzgarında ayrılmıştın dalından
Korkuların vardı
Narindin yinede
Sade ve cezbediciydi tenin
Dokundukça dokunasım geliyordu
Düştüğün yerde sevdim seni
Yaraların vardı iyileşebilecek
Sevilmeliydin daha bir sarmalıydım acılarını

Kıyamet der gibi bakıyordun gözlerime
Oysa başlangıçlarımız olacaktı
Sen yeniden filiz vetecektin avuçlarımda
Suyunu pamuklarla arıtmalıydım
Sana degecek hiç bir damla üzerinde iz bırakmamalıydı
Yaralarındaki merhem kadar şifalı olacaktı dokunuşum
Götürdüğüm yer toprağın kadar sarmalıydı bedenini
Yabancı hissetmeyecektin
En güzel yerine bıraktım yüreğimin
İstedığın kadar sana dönüşecektim

Çünkü ben seni kederden değil,
Nefesten örülü bir zırha sardım,
Şimdi hangi rüzgâr eserse essin,
Ben senin dalın olacağım.
Aç hadi gözlerini;
Bak kıyamet dediğin o karanlık,
Benim ellerimde şafağa durdu.
Yaraların gülüşümdür artık,
Ve prangalarından kurtulmuş bir sevda gibi;
Köklerin yüreğimde,
Sürgünlerin ise gökyüzündedir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1657442/eylul-hediyesi.html>

Döndüm dolaştım

Sen zayıf bir tebessümle karşılarken beni
Ben kan hücrelerinde yüreğine ulaştım
Yaralarını sardım her nefes alışında
Şifalı dualar ettim sana dair
Ressamın kan rengine ulaşmasına yardım etti avuçlarım
Kirli ne varsa attım hücrelerimle bedeninden
Sevmesende beni seversin diye döndüm dolaştım

Fırçama siyahı sürmedi parmaklarım
Beyazla uğraştım
Adım attığın her yer aydınlık olmalıydı
Sen sokak lambası altında kahırlı dolaşırken bile
Aydınlık çizdi düşlerim
Susturmadım konuşan gözlerini
Sende ulaş dedim her bakışında
Ya sıkılarak geri döndün yada umursamadı yüreğin
Sevmedin beni bense seversin diye döndüm dolaştım

Yıllarımı aldın rengini çaldın ses etmedim
Hakkım değildin dedim sustum
Her bakışında Yusuf'um oldun
Ama ben Züleyha olmaktan vaz geçemedim
Suçlarımı kapattım her defasında zindana
Uzaktan izledim dokunmadan
Seni gördüğüm de kör olan gözlerim vardı
Ve büyüyen sevdam tek tesellim
Kokunla açacak çiçeklerim
Sevmesen de beni seversin diye döndüm dolaştım
Kapına gelirim eli boş çevirme beni yusuf misali...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1658639/dondum-dolastim.html>

Kumrunun kanadında

Kumrunun kanadında asılı sana olan özlemim
Naif bir bakış
Sıcak bir dokunuş ama ürkek
Kimi zaman yağmurda ıslanmış
Kimi zaman sıcakta bır yudum suya hasret
İki çalıyla yuva kurmaya müsait bekleyiş
Derin bakışlarda masumiyetin gizli şifresi
Yaklaşmakla uzaklaşma arasındaki araf
Kumru gibi sevdim seni
Kül rengimde tüm renkler mevcut
Sana uça bilmek özlemi aldığım nefes kadar sıcak
Umutlu bekleyiş baharın gelmesini
Vaz geçmeme duygusu baskın damarlarımda
Beklemek seni kumru gibi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1659306/kumrunun-kanadinda.html>

Soruyorum adam

Sen elleri çamura bulanmış
Düşmüş kadın gördün mü
Bir tekmede sen mi attın
Öpülesi alnına kara leke sürdün mü
Birazda ben dokunayım dedin mi
Görmezden mi geldin kim tarafından
Çelme atıldığını
Anne olacakken uçurumun kenarında yakaladın mı hiç
Merhametin yerini şeytani fikirler mi sardı
Annem kim di senin bacın kimdi
Aklına geldi mi bunlar
Yok olası başını göğüsüne koydum mu masumun
Kimdi düşündün mü
Evladı var mıydı ak sütünden içen
Geldi mi gözlerinin önüne
Ne için düşmüştü gece yarısı yollara
Açtıydı karnı
Yoksa soğukta durmasın yavrusu diye
Etini pazarlamayı ister miydi
En basiti annen olsaydı
Sen yaşayabilirdin mi
Yada yaşamak için sığınır mıydın kanatlarının altına
Sorgula kendini
El uzatırken bakarken düşüncelerini sunarken
Sorsaydın anlatırdı sana güvenirsin yüreği
Taşın altına koyabilirdin elini
Soruyorum adam cevap ver...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1660189/soruyorum-adam.html>

Geç mi kaldık...

Tarifini bilmeden yürüdüğümüz aşk yolculuğunun sonuna geldik
Birşey anladın mı diye sorma
Tadı yok diye yeri geldi tuzlu biberli yedik
Ne eksik kaldık duygulardan nede yerine bildik
Aradığımız neydi bilemedik
Önceleri toyduk sanırsam
Ekmek gibi yedik yılları
Senin saçlarına ak düştü
Ben biraz kilo aldım
Ama batmadı gözümüze
Ortaklarımızda oldu seninle
Arada kapıştılar güldük
Hastalandılar doktor doktor koştuk
Telaşa düştük zamanla
Yetişemedik
Ne sen beni ne ben seni gördük
Yaralarımızla sardık sebep lerimizi
Gençliğimiz gitti göremedik
Tasalarımız vardı artık
Kim nereyi kazanacaktı dert olmuştu bize
Hipodrom sandık yuvayı
Koşturduk ortakları
Uçup gideceklerini hiç düşünmeden yaşadık
Zaman yetmedi bize sırtımızdaki yükleri
Veremedik omuzlarına
Kıymamak için yükledik yanlışları
Görmezden geldik ezildik
Şimdi bakıyorumda
Ne yaşadık ne yaşayamadık bir hiçle
Geçti yıllarımız
Tek başımıza kalınca anladık...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1660611/gec-mi-kaldik.html>

Gülün yağmuru

Mevsiminde açamayan güllerin ahı kalırmış toprakta
Üzerine her düşen yağmur damlası sararmış bedenini
Kor yatarmış içinde
Bilirmiş yağmur
Bilirmiş de birşey gelmezmiş elinden
Sen yağmurumsun benim
Ekim ayında düşen gövdeme

Bilirim içten içe seninde üzüldüğünü
Dokunurum düşlerimde
Rüzgarlara kızar soğukta donmamdan korkarsın
Dokunmayın der gibi siper olursun gövdeme
Bilmezsin seni beklediğimi oysa
Her ezan saati beraber zikir ederiz
Dualarımız birbirinden habersiz
Uçar semaya
Vaktinin gelmesini bekler
Beklerde acele etmez bizim gibi
Oysa kısadır ömür
Kim bilir kaç bahara daha yetecek ömrümüz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1661528/gulun-yagmuru.html>

Œir gibi sevdim seni

Bir Œiire başlamakmış sana aşık olmak
Kelimeleri ince ince eleyip sık dokumakmış
Dokunursam canı yanarmı
Söylesem yüzün asılır mı diye
Saatlerce düşünmekmış
Sol yanının yerinde olmadığını bilmek
Tüm derdının sen olduğunu tesbit etmekmış
Mısralara dokunur gibi
Saç tellerine dokunmakmış
Hayalde bile titremekmış göz bebeklerine bakarken
Kalemin tükenmesiymiş seni anlatırken kağıda Sayfa sayfa
Uykusuz kalmakmış seni düşünürken
Başkasına bahsederken tebessüm etmesiymiş gamzelerimin
Kafiyelerin rediflerin uyu muymuş Türkçede
Edebiyatı öğrenmek miş sayende
Bir Œiir kitabına imza atmaya nasıpmış seni sevmek
Gizlice kulagina fısıldar gibi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1662792/siir-gibi-sevdim-seni.html>

Kelebeğin kozası

Kanadı kırık bir kelebeğe uç diyorsunuz ya
Bilmiyorsunuz oluşan çatlakları
Sağa sola dökülen tozları süpürülmüş
Hoyrat rüzgar tarafından
Siz hala uç göklere yakışırın diyorsunuz
Ben uçmayı da renkleri de unuttum
Eline bandını alan sarmaya çalıştı yaralarımı
Daha çok zarar verdi yanımda duruşunuz
Gözlerinizi kapattınız her dokunurken tenime
Görmediniz acılarımı
Oysa kundakta sararken annem
Ne hayallerle büyötmeye çalışmıştı bedenımı
Uçuracaktı rengarenk prensesini
Kozama bir bir işlemişti dantelden renklerimi
Kördünüz
Bunca yaşanmışlık aldı tazeliğimi
Ben dökülen tozlarıma ağlıyorum aslında
Bunları yazarken
Siz beni şiir yazdım sanıyordunuz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1663545/kelebegin-kozasi.html>

Karanlığın çocukları

Virane Şehrin yıkık çocuklarıydık biz
Kime gül atmaya kalksak taş yedik gönlümüze
Yaralı olduğumuzu biliyorlardı oradan
Acımadan bırakıyorlardı karanlık sokaklara
Kimse sormuyor açmısın diye
Karnımızı bir Şekilde doyuruyorduk da
Gönlümüz açtı sevgiye
Köprüaltında ölüyorduk kimi zaman
Ya soğuktan ya esrardan
Yargılıyorlardı bilmeden
Biz kötü çocuklardık

Nerden kaçtık ne için isyan ettik önemli değildi
Kimi ucu sivri deynekten kacmıŐtı
Kimi tacizden
Karanlıktı orası kimse bilmezdi
Üstümüz başımız çamur diye kaçardı insan sandıklarımız
Korkar yollarını çevirirlerdi de
Neden burdasın diye soramazdı küflenmiŐ beyinleri
Oysa çocuktuk biz yön verselerdi giderdik peŐlerinden
İyi olurdu belki onların tabiriyle
Sokaklarda hırsızlığı kötülüğü öğrenmezdi yüreğimiz

DüŐtüđümüz yerden yaraladılar bizi
Acılarımıza sargı bezi bulamadık
Hırçınlığımız bundan dı belki
Sıcak bir yuvanın hasretini çekmezdik hayallerimizde
Cigara dumanına maruz kalmazdık
Suç işleyip nezarete yatmamız lüks olmazdı mesela
Çiğnenmezdik sabıkamızla sakız gibi
Suç dosyalarında fotoğrafımız olmazdı sağdan soldan
Kötülüğü seçmedik biz
Sizler tarafından karanlığa itildik...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1664626/karanligin-cocuklari.html>

Yüreginin hasreti

Sen takvim yapraklarını kopartıp atarken çöpe
Ben sensizliğin yaprakları diye eksiksiz rafa kaldırdım
En sevdiğim şairler bile yetişemedi hasretine
Ara ara notlar aldım boşluklara
ben doldurdum göremediklerini
Sayfalara kızdım yazarken
Seni düşünmek uzayda boşluk gibiydi
Renkler karıştı ama uçsuz bucaksızdı tonları
Sitemlerim vardı geçmişe
Gelecekteki beklentim yalnızlığı

Sillesini kader mi vurmuştu
Yoksa gözlerin mi bilemedim
Hasretini tohum olarak diktim yüreğime
Koskoca ağac oldu gölgesine sığındım
Arada düşen yaprakları bantladım gerisin geriye
Solmayacaktın
İzin vermeyecektim
Kararan gecenin matem-i dolmayacaktı bedenine
Ne olursa olsun geri gelecektin
ormanlar oluşsa bile ben oranın bekçisi olacaktım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1664641/yureginin-hasreti.html>

Beklemek nedir biliyor musun

Beklemek nedir biliyor musun
Har ateşte demir'in erimesidir beklemek
Yalancı dünyada cehennemde olmaktır
Her değdiğinde gözlerine sürmesi
Kızgın maşayla dağlamasıdır yüreğini
Gözlerin vardır ancak körsündür
Dilin konuşur ama lal sindir
Mühürlüdür dudakların
Mırıldanırsın dua ederken bile
Uyku sancıları başlar gözlerinde
Uyumaya korkutur beklemek
Bebeğin sancılı doğumudur gün doğumu
Görebilecek misin diye zikirler cekmektir seher vaktinde
Sessizliktir en koyusundan
Yalnızlıktır en basıtinden beklemek
Bir gülde aramaktır kokunu
Bir tomurcuk ta bulmaktır cemalini
Pamuk tarlasındaki
Buğdaya dokunur gibi bismillah cekmektir
Saçlarına düşünürken beklemek
Lütüftür sana yaşama sebebidir
Uzakta olsa bile beklemek
Seni Allah'a yöneltecektir.

Amacı budur insanoğlu amacı budur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1665005/beklemek-nedir-biliyor-musun.html>

Geçte olsa buldum seni

Geç buldum seni
Güneşim geç doğmuş gibi
Kayıp şehrin sokak lambalarında varmış
Yeni gördüm
Oysa ıssız sokaklarda dolaştım hep
Kuytulara saklandım korkularımdan
Zaman çizgilere bırakmıştı kara kalemimi
Ümidim tükenmişti

Nasıl sevilir insan bilmezdim
Eşarbımın renginin mavi olduğunu hissettim
İstanbul daha bir başka geldi gözüme
Kız kulesinin esrarını bogazın turkuaz maviligi
Mevsimde açmasa da yeşilin tonlarını öğrendim
Yorgunduk dinlenmek için gerektik birbirimize
Oturup el ele simidin tadına baktık beraber hayalimde
Sanki hiç yaşamamıştım geçmiş

Soğuktan griye çalan renkler bizi baharda gibi ağırladı
Kelebekler uçtu heycandan
Zarar gelecek diye kavanozlara kapattık
Birer birer
Sakladık dokunulmasın diye
Kimse bilmesede biz seninle bir olduk
Birlik olduk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1670873/gecte-olsa-buldum-seni.html>

Aşık Veysel misali

Bana birşey yaz dedin yazamadım
Geçirtirdim
Zoraki olmazdı gönül sesi
Sen üsteledin ben erteledim
Begenmezdin zannımca
Yükseklerdeydi gözün
Sevdamı önüne sersem odun misali
Ateşe versem
Hani köz derdin
Gerek yoktu göstermeye
Yapmacık sanardın
Ben yaşarım ikimizin yerine
Sen üzülme
Dokunmam çolak ellerimle bedenine
Çirkin yüzümü serip kirletmem bakışlarını
Uzaktan severim seni
Olmasın haberin
Sayfalarca yazdığım müsvettelerle
Ara ara sobamı harlarım
Sana olan özlemimle ısınırım
Okuma sen kirletme dilini
Bahanelerini koy cebine
Kokunu alırsam uzaktan
Geliyor diye saklanırım
Kaçmaya gerek kalmaz benden
Alıştım sensizliğe
Ne sen yorulursun sevdamdan
Ne de ben üzülürüm böylece
Aşık veysel misali körken kor olurum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1674917/asik-veysel-misali.html>

Siz hangi duygudan bahsettiniz?

Bu gece duyguları cımbızla tek tek alınmış
Bir kadının feryadına ortak olacaksınız
Su gibi akıp giden hayatın acımasızlaştırdığı
İnsanlara olan inancını yitirdiği
çığlıklar yankılanacak kulaklarınızda
Ama siz alışkınsınız duymama ya
Kesilip bavula konan bedenimizde taşımayı
Üzerimize dökülen betonda harç yapmayı öğrendiniz çünkü
Ayrılma kelimesinin açılımı acımasızca
Evlatlatınızın gözü önünde vurmaya beceribildiniz
Unutmayacağız unutturmayacağız dediğiniz
Üçüncü sayfa haberlerinde tozlu raflara kaldırdınız cesedimizi
Yaptıklarınızı görmeyecek kadar erkekdiniz
Namus bekçiliği vardı beyninizi kemiren
Oysa nefsinize kapıldığınızda el yıkayıp çıktınız
Utanmadınız
Size şefkatle yaklaşıp şehvetle baktınız
Kadınım kıymetli deyip eve kapatıp
Dışarda ki kızlarımıza el uzattınız
Yok olan benliğimize sapladınız bıçağınızı
Pişman da olmadınız öldürmeye
Temizledim dediniz
Kadının düşmanı yine kadındır diye fısıldadınız kulaklarımıza
Yapılan onca hataya rağmen
Söylenen gerçekler kulağınızı tırmaladı
kadın dırdırı diye
Şiddete meylettınız aldattınız avuttunuz
Mor ve ötesini resmettiniz tenimizde
Tual sandınız bedenimizi
Bencildiniz
Sizi doğuran kadına hizmet eden bacınıza vurdunuz aslında
Bizim gözümüzle görmediniz benliğinizi
Sevgimizi ilgimizi merhametimizi çignediniz ayak altında
Soruyorum şimdi siz hangi duygudan bahsettiniz?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1675007/siz-hangi-duygudan-bahsettiniz.html>

HÜKMÜ VERİLEN YALNIZLIK

Yokluğunu boz durup boz durup harcayacağım bu gece
Bedelini yüreğim ödemeyecek
Kibrit cöpüyle asılı kalan gözlerim
Seni düşünmekten vaz geçecek
Korkuların olacak belki giderim diye
Yada sıcak yatağında sarılan bir bedene değişeceksin ruhunu
Kim bilir belki bana sarıldığını hayal edeceksin

Yalnızlığımı kahredecek bir çıkmaz sokağa selam vericem
Yağmurun altında ıslanacak elbiselerim
Yüregimi acıp soguması için damlacıklardan yardım dileyeceğim
Sen bunlardan habersiz loş ışıpta uyuyor olacaksın
Ben o labirentte yolumu kaybedeceğim

Deniz kenarındaki ayaşların ılgısını çekecek gölgem
Onuda karanlıkta toplayıp çantama atıcam
Kimseyi rahatsız etmesin diye
Yanlışları taş atar gibi suya fırlatıcam
Arada fener ışığı çatacak kaşlarını
Taşırma sabrımı diyecek
Umursamadan devam edicem
Yokluğunu bulana kadar

Taksiye binmeye metelik kalmayacak
Şu sokak bu sokak derken
Kapından geçecek hayalim
Uyudun mu diye utanmadan bakacak gözlerim
İcine ürperti dolacak yine
Soğuk evime gelince bir çay demleyecek
Yokluğunda boğacağım kendimi.

Yani sana diyeceğim o ki;
Sen yüreğimdeki yerini
Bir mermi gibi harcadın,
Şimdi git;
Hangi uçurumda
Açarsan aç çiçeklerini!
Ben adını kalbimden sildim,
Hesabını mahşere bıraktım;
Çünkü çoktan hükmü verildi
Bu yalnızlığın.
Unutma sen bende bittin ama,
Kendi hikâyende mahvolacaksın..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1690147/hukmu-verilen-yalnizlik.html>

Ortanca ya söylüyorum kızım sen anla

Masa üstünde kalan kırıntılarını topluyorum sevdaların arda kalan
Yaşı yarıladi ömür
Nasıl geldi nasıl geçti anlam veremedim
Sevmeyi de beceremedim sevmeyi de

Baktığım pencerenin manzarasını eleştirdim hep
İnceden inceye bahanelerle süsledim düşüncelerimi
Ortanca çiçeklerimizi sularken bıkmadan konuşurdu babam
Narinsin renginin güzelliği kimsede yok derdi
Çok verirsem suyunu azarsın az verirsem küsersin derdi

Güler geçerdim anlamazdım sözlerini
Bıkmadan tekrarları uğraşırken
Gözlerime bakardı masumca
Tebessümü hiç eksik olmazdı
Sımsıkı sarılmak isterdim o an
Şımarıcam diye toplardı kendini

Oysa hayatım boyunca şıarmak istedi asi yüregim
Yalancı sevdalarla yelken actı hayatta
Fırtınaları düşünmedi hiç
El üstünde duracak sanarken çamuru kucaklattı

Bende çocuktum benide sarıp sarmalamıştı annem
Şefkatle koklayarak öperdi yanaklarımı
Bilmezdi bilemezdi nekadar üzeceğini hayatın
Elinde orakla kovalamıştı sanki bedenimi
Acelesi neydi nereye gidiyordu gençlik denen illet
Basit miydi bu kadar
Anlam verememişti ruh
Heycan hep aynıydı da beden yaşlanmış farkında değildi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1690868/ortanca-ya-soyluyorum-kizim-sen-anla.html>

Gölgem ??

Saklı kalan yalnızlığı attım gölgenle
Farkında olmadan yanımda belirdi silüetin
Seninle uyur seninle uyanır oldu bakışlarım
Yıllar sonra belediye cukurlarını hatırlattı aynalar
Gözlerimdeki ışık yansımalarının şavkına kaptırdım benliğimi
Hayallerim oldu küçük büyük nurtopu gibi
Ben hayata seninle geri döndüm

Gizemli karanlıkları aydınlattım mum ışığında
Adımlarım yeniden belirdi kaldırımlarda
Yalnızlığın mutluluk olduğunu düşündüğüm
Not defterini fırlattım serin boğaza
Konuşmadan da gölgede ısındı düşüncelerim
Yanımda olmasamda
Ben hayata seninle geri döndüm...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1691356/golgem-9997-65039.html>

Geçmişin izleri

Deniz kıyısındaki sahile vuran dalgalar gibi silinmeliydi geçmişim
Belki kimseyi üzmezdim o zaman
Acılarım beni erilleştirmezdi
Tırnaklarımla kazımazdım zamanı
Yaralarım derinleşmezdi bu kadar
Sancılarım gelecek kaygılarıma dem vurmazdı
Depremleri yaşamazdı yüreğim
Sigaramın dumanında derman aramazdım
Boğulurcasına
Karanlık kaldırımlarda yürürken titremezdi bedenim
Tebbessümden etmekten korkmazdı cemalim
Ne zaman gözyaşı dökerim diye nöbet tutmazdım
İnsanlara inat herşeye rağmen
Yaşamayı seçiyorum
Kaçmazdım onlardan
Sahte sevgilerden yalan sözcüklerden sıkılmazdım
İnanığım tüm yüreklerden ayrı ayrı hançer yemezdim
Katilimin yüzü her hayata tutunduğum da
Değişmezdi
Kirlenen hayatımı tuzlu suda arındırmazdım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1692639/gecmisin-izleri.html>

Karaoğlan

Gözümde canlanan bır duvar kağıdı
Eskilerin modası
Kenar köşesi kalkmış
Sobadan dolayı biraz sararmış
Gülkurusu koltuklar oymalı vitrin içi bardak dolu
Yerde bır ısparta halı annemin gözden sakındığı
Salonda binmek için alınan üç tekerlekli bisiklet
Eve gelen küçük bir birey
Kıskançlık sebebim
Adını sen koy dediler bana Burçın dedim
Biride demediki o dişi geyik
Dokuz ay sonunda gelen kara bir oğlan
Burnunda üç dolgu sivilcesi
Hala olmuşum meğer
Dört yaşında hala mı olunur
Ben yakıştıramadım kendime
Ama yakıştırdılar işte

Herşeye ortak oldu paşam bisikletimi bile
Benim gibi gamzeside varmış
Hasbam
Ayrı bır düştüler peşine
Kırılalı yaşadık vazo çerçeve kapı cami
Yeri geldi sarıldık birbirimize
Kardeş gibiydi sanki
Aile büyüktü geniş aile
Ben hata yaptım o şikayet etti
O hata yaptı ben veryansın ettim
Büyüdük bir şekilde
Halaydım ben hala diyecekti bana
Evden uçtum sonrası
Sabahın köründe gelip kapıma
Kıracak gibi çalmıştı kapımı
Atlamıştı boynuma ne vardıda evlendin demişti
O an anladım birşeyler eskisi gibi olmayacaktı
Kara oğlan ağlatmıştı beni yıllar sonra gözlerim doldu
Çok isterdim salondaki duvar saati gibi aynı yerde
Hiç büyümeden kalmayı

Kıymet bilin zamanında şikayet ettiklerimiz
Özleme dönüşüyor sonunda...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1692859/karaoglan.html>

Aşkın tarifi

Aşk çocuk gibi
Elinde bir çomakla
Ateşle oynamaya benzer
Tutuştukça toprağa vurursun ucunu
Her vurduğunda kısalır farketmezsin
Çıkan kıvılcımlar üzerine sıçrar
Arada canın yanar umursamazsın
Közlerin dumanını yutarsın
Gözlerinden yaş getirir
Arada dalarsın uzaklara
Alevin ihtişamına takılır tutkun
Yeniden başlarsın oynamaya
Elindeki çomak küçülmüştür
Dahada bir sinmiştir is kokusu üzerine
Geçtiğin her yerde
Yanık kokusunu bırakırsın en derininden...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1693423/askin-tarifi.html>

Nazım Hikmet Ran anısına

Serseri bakışım
Hadi birşeyler yaz dedin bana
Gözlerine takıldı gözlerim
Neler geçiyordu aklından
Bilemezdim
Ne istiyordun benden
Yalnızlığına yaren mı arıyordun
Yoksa sevmek mi istiyordun beni
Nazım Hikmet geldi aklıma
Ağırdır sevmelerim demişti üstad
"Dün canım olan yarın düşmanım olmaz benim
Yaşananların hatırı hep saklı kalır" Demişti
Sen hatırları sorulanlardan mı olacaktın
Yoksa sildiklerimden mi
Vicdanlar birlikte şeref aramıştım ben
Alaycı gülümsemeyle baktım yüzüne
Sen tesettür altı saç rengini düşünürken
Ben duyguları tartmıştım zihnimde
Yaşananları koyacaktım hassas teraziye
Kaç ihanet hazırlamıştın bana
Kaç ayrılık senaryolarını sıralamıştın
İnsan kaç kez yaşarken öldürülebilirdi
Katil kaç kez değişebilirdi hayatta
Sen hangisi olacaktın
Bilemezdim
Yaz deme bana
Seversen sevdiğimi
Öldürürsen de öldüğümü yazarım zaten

Nazım Hikmet Ran anısına

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1693741/nazim-hikmet-ran-anisina.html>

Narsist sevdiğim

Acıların yongası saplanmış bedenime
Her bir parçasını sökmeye kalksam
Kan fışkırıyor
Halsizim
Takatim kalmadı
Zehirli sarmaşıklarını üzerime örtü yaptığın
Günden beri
Seni sevdiğime inandım çünkü
İnandırıldım

Oysa sevgi bu değildi
Ruhuma işledigin zehir
Özgürlüğümü aldı elimden
Karanlıklar meskenim oldu
Gören gözlerim kaçıyor insan sandıklarından
Konuşmak bir yere dursun
Yaşadığımı hissetmiyor yüreğim
Zindanına hapsettin beni
Üzülme diye kımıldamadı parmak uçlarım
Dokunamadım acı veririm diye tenine

Ne kadar göz yaşı döksem de geçmişe
Geri getiremem eski neşemi
Seni sevmediğim günleri
Olgunlaşma derler buna ama
Ben öldüm sanırım
Renklerimi aldın üzerimden
En sevdiğim rengim griye çaldı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1694462/narsist-sevdigim.html>

Destansı aşklara inat

Ziyan olan sevdalara inat sevdim seni
Aslı'yı şirin'i leyla'yı düşünerek sevdim
Ne kadar zor olabilirdi ki sevmek
Korkmadım sana koşarken
Engelleri kendim kaldırdım ortadan
Kerem oldum vadileri aştım
Ferhat oldum dağları deldim
Mecnun oldum benliğimi kaybettim
Sen yorulma istedim
Yaralarını sardın ellerle
Ses etmedim
Tek servetimdi sevgim
Göz yumdum kör oldum sayende
Acılarımı içime akıtıp
Kanser ettim kendimi
Gelmeyeceğini bilerek
Bir umut yapıştım hayata
Benim olacak dıyordum sonunda
Unutmuştum ne için geldiğimi
Kaderi hatırlattın sonunda nasip demiştin
Nede kolay söylemiştin
Aynaya bakan yansımasını görür ya
Ben sende kendimi hiç göremedim
O zaman bıraktım hayatı
Nefesımı tüketmeye karar verdim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1694937/destansi-asklara-inat.html>

Şimdiden özür dilerim

Bir gün döneceksin ve ayağına
Bir kum tanesi battığını sanacaksın
Acıyacak belki
Şimdiden özür dilerim

Giderken kırdığın kalbimin
Tanecikleri karışacak kumsala
Oturacaksın karşı kıyıdağı ağlayan kayalar
Hatırlatacak beni sana
Fenerin loş ışığı vuracak yüzüne
Zanlı olduğunu gösterir gibi
Verdiğin sözleri anımsayıp
Ok gibi saplayacaksın gövdene
Canın yanacak her sözcükte
Şimdiden özür dilerim

Kendın yapacaksın bunu
Senin anı dediklerinde
Benim cesedımı bulacaksın
Dalgalar vuracak sahile
Şahitlik lerini fısıldayacaklar
Tuttuğum kıyamayıp deryaya gerı saldığım
Balıklar gelecek aklına
Daha da bır canın çekilecek içine
Şimdiden özür dilerim

Ne yaptım ben diyeceksin
Gözlerin dolacak belki
Yüzün asılacak ıslatacaksın kumları
Şimdiden özür dilerim

Sen ağladıkça ben daha da hissedicem üzüntünü
Hafif bır rüzgarla silicem kirli sakallarını
Orda olduğumu dokunduğumu hissedecek tenine
Şimdiden özür dilerim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1695068/simdiden-ozur-dilerim.html>

Heyyy kaptan

Heyyy kaptan
Bekle beni
En uzak yerlere götür
Acılar kalsın ardımda
En azılı fırtınalara razıyım
Elimde hayatın gül fidesi kaldı
Ona da bol güneşli bir yer bul
Solmasın

Çok yaklaşma kalabalık limanlara
Seninde canını yakarlar
Benden söylemesi
Acık denizleri okyanusları aşalım
Gemide para geçmesin
Renkli boncuklar kullanalım
Toprak için güç için ölmesin çocuklar
Savaş olmasın artık
Çıkar olmasın gittiğimiz yerlerde
Barış için beyaz kocaman bayrak açalım
Saçlarını deryanın rüzgarında savursun genç kızlar
Katilleri en sevdikleri olmasın
Ağlamasın analar

Heyyy kaptan
Mutluluğa ulaştır bizi
Zor bu çivisi çıkmış dünyada kadın olmak
Yansıyan yakamoz ışığı olsun
Aynalar morumsu renklere şahit olmasın
Narin sevenleri alalım gemiye
Gözlerde yaş olmasın
Doyasıya eğlen sin terkedilmiş anneler
Çocuklarıyla
Düşünmesinler açlığı yokluğu
Zaman önemli olmasın

Martılar gelsin ziyarete
İki kıkırdayıp doyursunlar karınlarını
Götür bizi kaptan götür özgürlüğe...

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1695395/hey-yy-kaptan.html>

Güçlü Kadınlar

Güçlü kadın sevilmez değil
Sevilir
Herkes sevemez
Kaldıramaz ağırlığını
Ayakları yere basan dik duruşu ürkütür
Sahiplenişi başkadır
Acı baharatı olmuştur aşının
Umursamaz
Bitti diye beklerken küllerinden doğar
Açar kanatlarını
İstedğini alır
Ağlayarak değil
Dik durarak
Başını eğmeden
Muhtaç olmadan
Düşünerek yaşar
Kadınlık yok sanarsın
Saklıdır sandığında
Manipülasyonu anlar
Azıcık severim diyemezsin
Sevgisini kazanman gerekir
Sinirlenince bağırılmaz
Dalga geçer
Ağlanacak bir yer varsa
İçine döker yaşlarını
Dahada beslenir

[ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1695648/guclu-kadinlar.html>

Yeniden doguş

Zaman işaretlerle çalışır bazen
Tam bittim derken bir bakış bir duruş
Bir dokunuş
Yeni bir doğuma sebep olur
Sancılarıda vardır elbet ara ara vursa da
Güzelleştirir bakış açısını
Dünya ay tutulmasından kurtulur
Güneşin şavkı vurur yeniden yüzüne
Ölmeyi düşünürken tutarsın
Hayatın parmak uçlarından

Kayan yıldızlar dilek tutturur yeniden
Umursamazsın vuslatı
Geçmişinin izleri resetlenir
Oyalar seni
Mutluluk tebessüm olarak yansır gamzene
Her yeni gelen sıkıntı baş tacı olur
Yeni resimler çizersin rengarenk
Dans ettirirsin fırçanı
İnsanlar ne olmuş buna diye hayıflanırken
Sen yeniden sergiler aarsın beyaz duvarlarda
Gölgesizden...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1695971/yeniden-dogus.html>

Mevsimlik bir hevesmiş

En narin çiçeği saksıda kurumuş toprak gibiyim
Taşlaşmış canlı barındıramayan
Sabrı tükenen
Balkonun en ücra köşesine atılan
Artık yaşam vadetmeyen

Oysa ne hevesle konulmuştum o saksıya
Tohumlarımızı yeşertecektik
Verdiğin bir damla suyla
Zarar gelmesin diye elinde taşıyordun beni
Götüremediğin yerleri anlatırken
Heycanlanıyordum

Güneşte kalmasın diye
Durmadan yer değiştiriyorduk seninle
Yetiniyorum
Çok sevgiden diyordum
Kandırıyordum kendimi
Senindim artık

Süsler takıyordun
Göz kamaştırıran
Masumca seviyordum seni
Şikayet etmeden
Filiz verdi zamanla tohumlar
Renkli petunyalar açtı üzerimde
Dahada bir canlandırdım sevgimi

Taki
Biraz üşüdüğümü hissedene kadar
İşi vardır dedim
Başına birşey gelmiştir dedim
Yoksa gelmez mi
Sakladım hislerimi
Ses çıkarmadım
Sabır vardır sevginin ucunda

Uğramaz oldun yanıma
Yetisemedim petunyalara
Solmaya başladılar yavaş yavaş
Her geri kapanan tohumda
Yokluğunun hüznü arttı
Yoktun artık
Zamanında kulağıma ninni gibi gelen sesin
Şimdi çok uzaklarda
Başka bir toprağa fısıldıyordu sevgisini

Meğer senin aşk dediğin
mevsimlik bir hevesmiş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1696285/mevsimlik-bir-hevesmis.html>

Tanışmak

Bir insanla iki kez tanışırsın
İlki sevdiğinde
İkincisi ayrıldığında

Gözlerindeki sis perdesi aralanır
Bu muydu dersin
Anlarsın kör olduğunu

Yüreğinde büyüttüğün merhamet
Menfaati hissettikçe saplanır göğsüne
Yara alırsın en derininden

Dışarıdan görünen gül bahçesinin
Dikenleri batar tek tek
Acıtır canını

Yalnızlığını alkışlarsın
Bir zaman sonra
Yaralarını sararsın usulca

Şavkını saran sıcaklık
Buz kütesine dönüşmüştür
Hissetmez olursun bir zaman sonra

Kulağındaki aşk fısıltıları kaybolur ilk
Gecenin karanlığında
Kaldırımlara bırakırsın gövdeni

Unutulmaya yüz tutmuş
Anıların vardır artık
Bağımlıdır

Korktuğun ne varsa su yüzüne çıkar
Dibe çöker tortular
Oysa sen karışmak istemişsindir

Olmadığını anladığında
Geçmiştir zaman
Benliğine bir bıçak darbesi daha atmıştır katil
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1696592/tanismak.html>

Susarsam

Susarsam giderim
Aldığım herşeyi koyarım yerine
Duygularımı atarım bavula
Bakışlarım donuklaşır
Yaşadığımı unutursun

Susarsam silerim adını
Tanımamış gibi davranırım
Gözbebeklerimde görürsün cesedini
Yaraladığın yerden yaralarım seni
Üzülürsün tıpkı benim gibi

Susarsam yakarım geçmişimi
Bir kibrit çöpü kadar değerim olur
Harlandığında kaçarsın ateşimden
Merhamet yokmuş sanarsın
Uzaklaşırsın

Susarsam kesilir bereketin
Dualar ulaşmaz semaya
Adına yaptığım ne varsa
Atarım uçurum kenarından
Ardından kendimi
Kuş misali uçarım avuçlarından...

Kadın susarsa gider derler ya
Ben susarsam sen yok olursun...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1696866/susarsam.html>

Delinin günlüğü

Bu gecede düştüm bir hırsızın peşine
Dehlizleri dolaşıyorum bulmak adına
Kaybettiğim küçük bir et parçası
Beş para etmez tabirinizle
Yaşayamıyorum
Yeri boş
Karanlıktayım
Fırtınalarla boğuşuyor bedenim
Üşüyorum
Yasımı tutacak anamda yok benim
Ağıklarım yükselmiyor artık
Delirdim sanıyorlar
Beynim bulanık sularda boğuluyor
Yerinde değil atmıyor can evim
Örseliyorum kendimi
Akıntıya kaptırdım
Karşımda soruyor hekim
Kimi bekliyorsun diye
Sade onu diyorum onu
Hırsızı
Dalga geçiyorlar
Ne çaldırdın ki diyorlar
Herşeyin tam
Göremiyorlar boşluğu
Duvardaki saate takılıyor gözüm
Tık tak tık tak
Saliseler bile yavaş ilerliyor
Pilimi bitti acaba
Korkularım başlıyor
Hırsızı bekliyorum
Gelip bırakırmı acep
Acırmı bana
Titremelerim geliyor
Sancım var anlamıyorlar
Uyursan düzelirsin diyor biri
İstemiyorum
Gece gelmişti kapıma
Yaralıydı sardım diyorum
Yine gelir bırakın diye haykırıyorum
Ben ölmedim ki
Kefen mi bu
Gitmem gerekiyor
Gelecek bana
Soğuk odanın içinde havalandırmanın sesine
Odaklanıyorum
Gelir diyorum sadece gelir

Delinin günlüğü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1697168/delinin-gunlugu.html>

Bu adam benim babam

Korkulukları taşlardım çocukken
Tarla ortasındaki
Sorardı babam neden diye
___Çok korkuyorum
___Sanki canlı derdim
"Korkma ben varım
Büyüyünce üzerine gelecek olan
Art niyetten kork" derdi
"Cansız onlar"
"Sen kadın olacaksın
Ben de toprak
Dik tut eğme başını"
Güldüm o zamanlar
___Bırakamazsın beni şekerim derdim

Haram lokma geçirmedim kursaktan
Sabah açardı eski radyosunu
Dinlerdi güncel haberleri
Elinde üzüm ekmeğiyle
Bellı belırsız bulanık anlar
İşçiydi
Kafasında kasketiyle harç karardı
Terler akardı alnından
Kar da yağsa kuru yerde çalışırım der çıkardı

Tekne kazıntısıydım ben onun
Anasının adını vermiş
Sekiz aylıkça yaşamaz demişler
Ölmeyeyim diye takmış
Canım babam
Kırk yedi yaşında almış kucağına
Torun mu demişler
Kızım demiş şeker babam
Böbürlenerek

Ahlakı öğreten
Sabrı gösteren
Azla yetinmeyi çokla şımarmamayı öğreten adam
İşte bu adam benim babam...

[ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1697443/bu-adam-benim-babam.html>

Bilseydim eğer

Geçmişimi tekrar yaşaya bilseydim eğer
Daha çok sarılırdım anneme
Babamın dizinde saatlerce yatar
Saçlarımı sevdirdim uyuyana kadar
Akşamları odama çekilmek yerine
Sohbetin dibine vururdum

Sabahlara kadar oturup düşünmezdim
Beni seviyormu diye
Yalanları sıralamazdım beş dakika görmek için
Evlenmek için kırmazdım ailemi

Hamile kaldığımda kirlenen camları silmek yerine
Uzunca dinleyip şükürler ederdim
Konuşurdum bebeğimle
Bir an önce doğsun da kurtulayım demezdim
Doğum sancısı çekerken küfretmezdim çevreme
Daha bir sabrı öğrenirdim
Mucizeye şahit olurdu

Başıma gelenlerin tek suçlusunu aramazdım
Yapılan yanlışların kapısını aralar
Empati kurardım
Dinlenmek için uzaklastırmazdım yavrularımı
Daha da bir sarılır özürler dileyerek öperdim onları
Kokularını çekerdim burnuma

Üzülmezdim herşeye
Yalan dünyaya kaptırmazdım kendimi
Kariyer diyerek sabahlamazdım
Sonum ne olacak diye düşünmezdim
Bol istiğfar çekerdim
Secdeye eğilirdim saatlerce
Boş bilgilere kaptırmazdım kendimi

Sağlığım yerinde olsaydı
Daha bir gülerdim
Kırmazdım kimseyi
Sinirimi bilirdim lâ havleyle
Özür dilerdim en çok kendimden
Yaşattıklarımından
Bedenimden
Ruhumdan
Daha da çok severdim kendimi

Sağlığınızın yaşadıklarınızın şikayetlerinizin bile kıymetini bilin
Tadını çıkarın yaş almanın...

Sağlıcakla kalın gölgesizden

27-01-2026

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1697468/bilseydim-eger.html>

Kısacık

Ufacık şeylerden
Ufacık şeyleri
Esirgeyen hayat
Beni üzenlere
Sadaka yerine
Tebessüm ettim
Ardıma bakmadım
Bıraktım oynamayı
Yenildi sandılar
Yaşamak için uzaklaştım

Film sahnesi gibidir yaşamak
Tam alışsın rolüne
Yarım kalmayacak bu hikaye diye
Çabalarsın
Bır ses gelir kulağına
Yönetmenden
Kestik...

Hayat işte bu kadar kısa

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1697799/kisacik.html>

Belki dünde kalmak iyi gelecek bize

Belki dünde kalmak iyi gelecek bize
Acılar kavgalar hatalar vurulmayacak yüze
Senin kaygıların benim depresif davranışlarım
Yormayacak benliğimizi
Kırıntılarla yetinicez
Sen elinde kalan karakalem de bulacaksın anıları
Gözlerime dalacaksın
Ben bırakıp gittiğin evin duvara yansımış
Haykırışında
İyi şeyler olmayacak belli ki
Gittiğin yerde kal pişmanlıkları at çöpe

Belki dünde kalmak iyi gelecek bize
Hayallerin umutların terkedişin vurulmayacak yüze
Senin kıskançlıkların güvensizliklerin benim masum bakışım
Tekrar yaşanmayacak
Beslenmeyecek bencilliğin
Üzerime attığın çamuru silmiş olucam
Doğum günümde aldığın porselen bebeğin saçlarını seveceksin benim yerime
Bense mezara gömdüğüm
Kara günlerime bir buket karanfil bırakıcam
Canım yanacak belli ki
Ama geçecek
Zaman olacak ilacım... [italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1698103/belki-dunde-kalmak-iyi-gelecek-bize.html>

Hayaller daha büyük

Masum bir anıya kurban ettim kendimi
__Seviyorum dedi çocuk
Çatık kaşlarıyla
Açtım gözlerimi
Büyükler gibi mi dedim
__Hayır dedi
Gerçekten seviyorum
Gamzelerim belirdi
Kapkara gözlerine vuruldum o an
Altı yaşındaydık daha
O benden bir yaş büyüktü
Hayaller ise daha büyük

Evcilikler oynadık
Sokaklar daha sakindi
Her defasında kolluyordu beni
Sorulara evlenicez diyordu
Göğüsünü kabartarak
Utaniyorduk sonra
Yapılan yeni binalardan daire seciyorduk.
Zillere yazıyorduk adımızı
Altı yaşındaydık daha
O benden bir yaş büyüktü
Hayaller ise daha büyük

Bandoya katıldık beraber
O borazan çalıyordu
Ben trampet
Hala vardı umudumuz
Yanyana fotoğraf kareleri
Benim kıskançlıklarım
Onun o kara gözleri
Benim belimdeki saçlarım
Altı yaşındaydık daha
O benden bir yaş büyük
Hayaller ise daha büyük

Yıllar uzaklaştırdı bizi
Kaçıp beraber oynadığımız sokaklar doldu
Arkadaşlarımız taşındı
Çiçek topladığımız kırlar beton oldu
Utancımız daha da artmıştı
Karşılaşınca kaçırmaya başladık gözlerimizi
Vurgunduk hala
Seviyorduk
Altı yaşındaydık daha
O benden bir yaş büyük
Hayaller ise daha büyüktü

Kara gözleri hiç unutamam
Esmer teni asil duruşu
Hala belleğimde
Çocuktuk daha hayaller daha büyüktü

Uyarma🤗

Uzak dur benden
Sen iki kelam yazacaksın diye
Kendimi malzeme yapamam duygularına
Derin bakışlarıma kaptırma bakışlarını
Gömerim
Ayna gibi yansımama şahit olursun
Tırnaklarım çıkar farkında olmadan
Şeytanda melektir unutma

Evdeki başka sanaldaki başka
Her bala uzatma elini
Sokarım şişlik değil yaraların oluşur
Naz değildir gösterdiğim
Sakin öyle sanma
Duygularımı kullanıp yaklaşma yanıma
Çelme takarım bastona
Dede öldü sanarsın...

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1698549/uyarma-129303.html>

Ey Koca Sinan Ey

Üsküdar sahili sessiz bu akşam
Dalgalar mihrimah diye fısıldıyor
Edirnekapıdan güneş batarken
Mihrimah caminde ay doğuyor
Nasıl sevdin Koca Sinan
Aşkını mı anlattın matematiğe
Dile mi geldi hesaplar
Rakamlarla mı anlaştı yüreğin
Kaç yıl sürdü matemini
Kaç gece uykusuz kaldı bedenini
Güneşin şavkıyla ayı mı buluşturdu
21 mart'ta mı doğdu yangının

Ey koca sinan ey
Sen ki dillere dökemedin belki
Eserinde gördük aşkı
Sen utandın biz beğendik
Sen inşa ettin
Biz dua ettik ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1698808/ey-koca-sinan-ey.html>

Habersizdim

En çaresiz kaldığım zamanlarda
Döktüğüm gözyaşlarımı
Kendi ellerimle silince anladım
Düştüğüm kuyu çok derin değildi tahminimce
Ama uzatılan halatın pamuk ipliği
Olduğunu hissedince bıraktım
Tırmanmaya kalksam
Kopacaktı
Daha bir yanacaktı canım

Gücüm yoktu derdimi anlatacak
Sırtımı sıvazlayacaklarını düşünürken
Pis ellerini arındıracaklardı üzerimde
Kırılacaktı çatlayan güvenim
Daha da acıyacaktı bedenim
Kaçıyorumdum
Dökülen sonbahar yapraklarını sıper ettim gövdeme
Mezarımın çıplak ağaç altına
Saklanacağından habersiz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1699017/habersizdim.html>

Öğretirmiş Hayat

En büyük kumarı
Ne yaptığı belli olmayan adamlarla
Israrla düzeleceğine inananan
Kadın oynar derdi annem
Sonunu düşünmeden
Girerdik oyuna
Kazancımız olacaktı
Kaybedeceklerimizi göz ardı ederdik
Yaş aldıkça görüyormuş kadın
Ardına dönüp bakması yeterliymiş
Gülen gözlerin yerini
Kaz ayağının oluştuğu
Çizgilerde tartarmış
Kıskançlık aldatılmak gençlikte önemliymiş
Kırkında varırmış boş olduğuna
Yutmazmış eskisi gibi
Sahte bakışları
Aşkın ardına saklanan şehvet
Sırtırmış alaycı bakışla
Güven herkese nasıp olmazmış
Herkesin dilindeki seni seviyorum demek
Latifeymiş sevgi değilmiş
Geçte olsa öğretirmiş hayat
Sevdiğim bir hocamın dediği gibi
Eğitim devam edermiş
Son nefese kadar
Ölürken de ölmeyi öğretirmiş hayat

Şeyma Akkız Aktaş hocama teşekkür ederim 🌹🥰💐

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1699416/ogretirmis-hayat.html>

Limon çiçeği

Avluda yine açmış limon çiçekleri,
Kokusu tanıdık...
İçimdeki boşluğu bilmeden.
Sen gideli sessizlik hakim.
Beyaz yapraklar daha çabuk dökölüyor sanki,
Her bahar biraz yarım,
Her koku biraz eksik.
Ağaçlar küskün,
Limon çiçeği gibi sevdim seni;
Masum, keskin,
Kalbimi sızlatan bir güzellekle.
şimdi rüzgar geçiyor dalların arasından,
Adını fısıldıyor gibi,
Ama sesin yok.
Çaresizlik yoğun
Gülümserken can yakan bir anı oldun,
Tıpkı limon çiçeği gibi,
Güzel, sarımtırak, ekşi...
Ama hatırladıkça içimi burkan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1699835/limon-cicegi.html>

Umut güneşi

Kırıldım evet,
Ama ses etmedim gökyüzüne,
Yağmur bilsin istedim
İçimdeki çatlakları.
Kalp kırılınca
Her şey dağılmazmış meğer,
Bazı duygular
Daha ince, daha derin yeşermiş.

Sevmekten vazgeçmedim,
Sadece biraz sancılarım azaldı,
Adını rüzgâra fısıldadım
Duyulmasın diye
Anıları serdim dizime
Renkleri solmuş
Ama hala gülebilen yansımalar
Bazıları birer pusula,
Kaybolduğumda yol gösteren.

.
Ve şimdi...
Kalbim tam değil belki,
Eksik parçalar
Ama hâlâ atıyor,
Hâlâ inanıyor
Güzellikler göz kırptıyor gelecekten
Güneş yine doğacak
Sabahı bekliyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1700225/umut-gunesi.html>

Çocuk

Bir umut vadediyorum çocuk
Soğuk tren raylarının üzerine konan
kelebek kadar renkli ve sıcak
Tozlarını serpiştiren
Uçmaya hazırlanan
Eski tüylü tırtıl
Hani şu bahçedeki yapyaklarımızı yiyen
Kozasını sabırla örüp dönüşen
Onlara benzetiyorum seni
İşlemesi zor ama ortaya çıkan mucize
Benim umudum da sensin çocuk
Girdiğin yerde beş dakika sonra
Ne yapacağını kestiremediğim
Masum bakışına dünyaları serebilecek
Anneler babalar tanıyorum
Geleceğimsin çocuk
İrzıma namusuma bayrağıma toprağıma
Sahip çıkacaksın
Şehit atalarımın aldığım sancığı
Sen tutacaksın çocuk
Dinime ilmime İslam'a faydalı olacaksın
Benim bıraktığım yerden
Sen devralacaksın seccademi
Tanıtacaksın sevdireceksin gül kokusunu
Bir umut vadediyorum çocuk
Sen yaşadıkça ezanlar dinmeyecek
Sen yaşadıkça bayrak yere inmeyecek
Sen yaşadıkça müslümanlık
Bozulmayacak çocuk bozulmayacak

Şimdi renklerimiz tartışalım mı 🇹🇷

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1700292/cocuk.html>

ÇAY TADINDA

Çaydanlıkta ağır ağır kaynar hasret,
İnce belli bardakta bekler adın.
Dumanı yükselirken aklıma düşer yüzün,
Her yudumda biraz daha eksilirim ben.

Şeker atmıyorum çaya,
Zaten fazlasıyla tatlı anılar var içinde.
Bir yudum sen,
Bir yudum sessizlik...
Geceye karışıyor ruhum.

Soğudukça çay,
Daha çok anlıyorum yokluğunu.
Çünkü bazı hasretler
Sıcak içilir,
Ama içtikçe üşütür insanı,
Üşüyorum.

Masada iki bardak var aslında,
Biri dolu, biri hep eksik.
Ben çayı karıştırıyorum yavaşça,
Sanki gelirsin de
Karşıma oturursun diye.
Tortusu çöküyor dibine
Sabırla bekliyorum.

Hararetin daha da artıyor
Bu demlikte bitsin sensiz,
Ama hasret değil...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1700722/cay-tadinda.html>

Geçmişin çaresizliği

Yanımdan geçerken takılacak gözlerin gözlerime
Sen yalnızlığını kutlarken
Ben başkasının kolunda giricem istiklal caddesine
O an dinlediğimiz şarkı çalacak kitapçı dükkanında
Ardına dönüp bakacaksın
Belki de oh be kurtulmuşum diyeceksin
Üzerindeki kazağın ısırarak sakallarını
Hala benim aldığım kazakla dolaşıyor olacaksın
Köşedeki elinde bağlama çalmayı bilmeyen teyze yakalayacak bakışlarını
Sarı gelin mırıldanacak yine
Üç kuruş bırakacaksın ben yanındaymışım gibi
Sonra yerdeki üç beş kitapla oyalanacaksın
Arada kaçamak bakışlarını yakalıycaz beraber
Boynun bükülecek
Aslında bırakıp gittiğinden beridir gülmedi yüzüm
Ama kahkahalarım şahit olacaksın köşe başında durup
Yokluğumla sınılanacaksın her beni gördüğünde
Bense seni her gördüğümde
Mezarına bir karanfil daha bırakacağım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1700739/gecmisin-caresizligi.html>

Yeterim ben bana

Susma
Benim korktuğum birşeylerin saklanması
Yeteri kadar kırgın yüregim
Aynı yerden yaralanmak olmaz
Sevmiyorsan söyle
Birşeyleri yükleme omzuna
Alışkınım ben kaçanlara
Yürek ister sevmek
Güvenim kalmadı zaten
Pranga vurdum göğüsüme
Kitleyip attım köşedeki çekmeceme
Açmadım daha

Üzülmem korkma
Yalanı sevmem ben
Kalan ömrümde hizmet edemem
Sahte bakışlara
Zavallı denecek kadarda yalnız değilim
Yeterim ben bana
Sen yokken de böyleydi
Bundan sonrada
Yeterim ben bana..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1701212/yeterim-ben-bana.html>

Son resim

Duvardaki tablonun hikayesini sormuştun bana
Neden bu renk demiştin
Gözlerinde astım kendimi o an
Celladım oldun
Gitmeden hasretin yüklendi içime
Güldüm
Ya kördü duyguların yada benim sustuğumu
Göremeyecek kadar bencil
Sustum
Kalbin yansıması vardı tabloda sıyaha çalan
Karartmıştın ışıkları
Seçemedim
Renkli bir dünya istiyordun seni yansıtacak
Oysa dibe vuruyordun her geçen gün
Daha büyük sev diyordun
Muhtaç ol bana
Ben kömürle çizerim eserimi
Daha da buladım karaya
Anla diye
Uzulca çıkıyordum hayatından
Bir adımım kapı dışındaydı
Gidemez dedin belki de
İlk vaz geçilen değildin
Buda benim tuvaldeki son tablom...

9 Şubat

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1701236/son-resim.html>

AŞKIN YARALI HÜZNÜ

Her gelmek isteyenin
Bir de gitmek istemesi olacakmış.
Unutturmuş Yaradan;
Amaç, aslını bulmasını istemekmiş.

Kimisi serenatla çıkarmış hayatından,
Kimisi usulca.
Üzme istemezmiş,
İstemezmiş ama yine de kırarmış kemiklerini;
Sızısı daha ağır olurmuş.

“Helal et,” dermiş hakkını,
Edilecek bir hak varmış gibi.

Renk körü yaparmış giderken,
Girermiş birbirine
Anı resimlerindeki sarımtırak izler.
Sonbaharı getirirmiş aklına,
Yine yaprak dökümü başlarmış
Yağmurla beraber.

Soğuğu iliklerine kadar üsütürmüş insanı;
Sisli havada, dağ eteklerinde
Yönünü bulamamamış.

Her ölümün yeni bir doğum getirmesiymiş,
En sancılısından...
Sağır olan kalbin gapten sesler duymasıymiş;
“Deli” diyormuş kimisi,
Kimisi de meczup.

Kaybedermiş yönünü duygular;
Aşk şarabı yalpalatırmış adımları.
Deniz çekermiş kendine, “Bana gel” diye.

Bir kalemin, bir kâğıdın önemli olmasıymiş;
Acılarını kusmak iyi gelirmiş sayfalara.
Kimi zaman damlayan gözyaşlarının
Bıraktığı lekeler dikkatini çekermiş okuyucunun.

Kendini şair sananlar da
Yeni bir kitap doğumuna şahitlik edermiş,
Yeni failini bulmadan...

Gölgesiz
9 şubat

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1701311/askin-yarali-huznu.html>

GİDERKEN???

Beni gördüğünde
parmak uçlarında yürüyüp
usulca geç yanımdan.
Anılarımızı uyandırma.

Senin için çok gözyaşı döktüler.
Kitap arasındaki, üzeri yazılı kuru gül eşlik etti onlara,
en yakın dostu vesikalık resmin.
Bir o kalmıştı.

Kızıp yakmıştım sen giderken,
meğer saklanmış tozlu raflara.

Bir de kazağın... sütlü kahve.
"Her sana yakışıyor, giy" dediğimde
"Yaşlı gösteriyor" deyip
koltuğa fırlattığın.

Oysa ne güzel olacaktı seninle yaşlanmak.
Alay edecektik beyazlayan saçlarımızla,
ortalıkta dolaşacaktık.
Senin bacakların ağrıyacak,
benim belim tutmayacaktı.

Bastonlarımızı bile eğlenerek almıştık seninle
Ejderha kafalı senindi,
ördek oymalı da benim.
"Sakla" demiştin, dolabın üstüne.

Sen gittiğinden beri
balkondaki çiçeklerini sulamıyorum.
Alet çantasına dokunmadım hiç.
Eski radyonun konsolun üstünde;
pili bitmiş sanırsam.

Duvarda bıraktığın el izlerinin üzerine
notlar karaladım,
görmemek için.

Hayatımın en zor döneminde,
karanlıkta otururken gelip
ışıkları yakmıştın.
Teşekkür etmiştim.

Mum ışığındaki mutluluk yetiyordu bana.
Şimdi çok pişmanım...
Giderken onu da götürdün.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1701533/giderken-9997-65039.html>

Yırtık cebimdeki umut

Üşüyorsun, dedi katil
Gözlerime dalarak.
Çıkardı ceketini,
Üzerinden attı omzuma.
“Tamam” dedim, “bu sefer tamam.”
Kokusu sinmişti,
Usulca çektim ciğerlerime kadar;
Sandal ağacıyla karışmıştı teri.

Duyduğum ilk acının kokusuydu.
“Elini cebime at,” dedi.
Heyecanlandım;
Bir gül ya da bir yüzük...
Erken mi olmuştu beklentilerim, bilemedim.
Bir kalem vardı içinde, adımın yazılı olduğu.

Kaşlarım kalktı istemsizce.
Sarımtırak bir rengi vardı.
“Al, bunu sana aldım,” demişti katil,
Karalarken beni düşün der gibi.
Buruk bir tavırla “tamam” diyebilirdim.
Titreyen bedenim buz kesmişti birden,
Daha da üşüdü bedenim.

Yorgun bakışlarında kayboldum o an.
Neler yazardı bu kalem,
Düşünmeye başladım.
Kırılğan mektuplara şahitlik etmişti
Bu yaşına kadar.
“Farklı yaz,” diyordu, “aldat kendini” der gibi.
Umutlu bakışlarını unutamam,
Zaman gösterecekti.

Denizin meltemi ara ara hissettiriyordu kendini.
Kız Kulesi karşımda “yapma” der gibi,
Fenerini açıp kapatıyordu.
Rimel sürmüş İstanbul’la beraber,
Edalı, bir o kadar da ince ıslatan yağmuruyla...
Karşıya daldı gözlerim;
Sanki biraz hasta bakışlıydı Beşiktaş.
Attilâ İlhan neler yazmıştı...
Işık hızıyla geçti hafızamdan.
Yalnız değildim,
Onlar da yoğrulmuştu tutkuyla.

Yine de yırtık cebime koymuştum umudumu,
Düşmeyeceğine inandığımdan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1701702/yirtik-cebimdeki-umut.html>

Kırık legolar🟥🟧🟩🟦

Renkli legolar var ya hani,
Durmadan bozup yeniden inşa ettiğimiz...
Her defasında bir parçanın kırılmış,
Ya da çatlamış olduğunu görüp attığımız,
Sonra mecburen şekil değiştirdiğimiz...

Sendeki gitgellere benzetirim onu.

“Hadi,” dersin, “barışırız.”
Bıktım demeden kaçarsın.
Elinden alınmış oyuncak gibi
Kalırım sokak ortasında.

Toplarım kendimi,
Çatlaklarımı sivarım.

Özlersin...
Usulca yaklaşırsın,
“Ben geldim,” dersin.

Silahın vardır; tutkumu kullanırsın,
Kurşun misali.
Sözler verirsin her defasında.

Renklerin farklıdır,
Değişime inandırırım kendimi.
Tekrar toplarız legoları.

Hopp...
Yine sıkılırsın oynarken.
Yine toz duman.

Yorulдум.
Genç değilim artık;
Her defasında topladığım oyuncakları
Dağıtamam.

Git, uzaklaş benden.
Uçurma aklımı.

Hem legolarla artık oynamayı bıraktım...
Şimdi prenslerim oynuyor.
Kraliçelerine kale yapıyorlar,
Kimse saç teline dahi dokunmasın diye.
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1702197/kirik-legolar-128997-128999-129001-128998.html>

Mum gibi yanarmış🕯🕯🕯

Kırılğan bir fanusa konulmuş şeffaf mum,
Bir parça tarçın, çikolata tanecikleri...
Sessiz gecede tadına doyamadığım
Masamda bir fincan kahve,
Yanında yakılmaya hazır bir kibrit kutusu.

Elimde şiir defterim.
Karşı evin balkonundan yansıyan loş ışık,
Çisenin pervaza bıraktığı ıslak serinlik.
Avuç içlerimi terleten kalemim
Ve bir de sensizlik...

Doluyum bu gece.
Anıları karıştıracak kadar cesaretim var.
Saat gece yarısı.

İlk gördüğümdeki heyecanlı bakışlarım,
Yakılmaktan korkan bir mum gibiyim.
Utancın al rengi yüzümde.
Sade ama gösterişli deri ceketinin
Gölgesinde kalmış bir kalp.

Özbeklerden aldığım kuzu derisi şapkam,
Belime dökülen saçlarımın lülesi elimde.
“Dur” dediğini hâlâ duyar gibiyim.
Adımı sormuştun ya...
Kalbimin atışı hâlâ bedenimde saklı.

Boynum bükük, “Züleyha” dediğim an.
Gamzeme takılan gözlerin.
“Neredeydin bu zamana kadar?” deyişin...

Karşı vapurun son sireni,
Acele etmemiz sanki kırk yıllık eş gibi.
Yakamozun denize ilk kez bu kadar güzel düşüşü,
Martı sesleri arasındaki özgürlük.
“Hiç bitmesin” dediğim yolculuk.

Sen deniz kokusu ve sarhoşluk.
Kıyıya yaklaştıkça içimde
“Hayır, şimdi değil” haykırıları.

İnerken uzattığın elin zarif dokunuşu,
Sanki beş dakika önce yaşanmış gibi.
Üsküdar’ın aldırılmaz tavrı,
Balık pazarı,
Minibüs durağındaki egzoz kokusu
Burnumda bu gece.

Şapkanın altındaki iri gözlerime
Diz kırıp bakışın...
“Çok güzelsin be” deyişin
Ve yanağımdaki gamzeye kondurduğun buse.

Dün gibi aklımdasın.

Mum korkarmış ya
Kibrit çöpünden yanacak diye...
Oysa bedeninin kapladığı fitilden korkarmış.
Çünkü herkes
Kendi sevdiği kadar yanarmış.

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1702513/mum-gibi-yanarmis-128367-128367-128367.html>

Mevsiminde açmayan papatyam🌼

Mevsiminde açmayan papatya kadar
Erken soldun içimde.
“Seviyor mu, sevmiyor mu?” diye sorarken
Birer birer dağıldı taç yaprakların.

Can suyumdan verdim sevgimi oysa,
Elimin sıcaklığıyla ısıttım seni;
Gökyüzünde eksik olan güneşti belki.

Soğuk dokunmasın diye
Sol yanımda sakladım bedenini.
Verilen ilgi usandırdı belli ki,
Alışık değilsin sevmeye.

Gözlerimi yumdum tüm güzelliklere,
Yolunda kar izlerini erittim.
Şeffaftım...

Usanmadan eşeledin sevgimin altını,
Diktiğim yerin kıymetini bilmedin.
Oysa yüreğimin en güzel yerinde
Mevsimine kadar çoğalacaktık biz.

Seninle yaşanan zamanlar kayıp değil,
Hayat dersim oldu.
Teşekkür ederim yinede.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1702987/mevsiminde-acmayan-papatyam-127804.html>

Vefalı karga🐦

Pencereme gelen karga kadar olmadı vefan.
Her sabah onu da besledim, senin gibi.

“Şu çirkinde ne bulursun?” diye dalga geçerdin ya,
Onun kadar olamadın.

Hastalandım, ilk kaçandın yanımdan.
Camıma vuran,
Beğenmediğin karga sordu hatırımı.

Gelmeyeceğine inandığım sendin artık.
Soluklarım sayılı kaldı ömür sayfasında.
Yokluğunu da ekledim dertlerime,
Seninki ağır bastı.

Yürürken sol yanımdaki kömür parçaları
Düşmeye başladı yerlere.
Karalandım.

Anlatamadım derdimi.
Çizgiler oluştu senden hatıra yüzümde,
Onlara da takılmadım.

Saç tellerime karları getirdin erken yaşta,
Acımadın.

Oysa seni görünce denizler taşardı,
Dehlizler oluşurdu içimde.
Her baktığımda, konuşmadan,
Kanardım sözlerine.

Bu sabah uçurdum kargayı.
“Git, bul,” dedim.
Bir hışımla açtı kanatlarını.
O da öfkeliydi sana.

Göğsüne yakın beyaz benekli görürsen,
Beni hatırla.

Ben öğretemedim belki sana vefayı,
Beğenmediğin karga öğretir sana.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1703551/vefali-karga-128038.html>

Sonunu bildiğim film 🚇

Yıllardır kaçtığım yerdeyim bu gece.
Tren sesleri, anonslar, bilet gişeleri...
Büyük, ihtişamlı bekleme salonu;
üzerindeki işlemler ve hayallerimiz.

Oyma ahşap kutucuklarla bezenmiş,
göçenlerin simgesi olmuş
İstanbul kapısı:
Haydarpaşa Garı.

Önünde kömür kokulu kara tren;
senin bana anlata anlata bitiremediğin
o mimari eser...
Çekti beni yine kendine.
Özlemiş o da sanki,
"Dinlen," diye çağırılmış beni.

Nefes almaya geldim.
Geçmişim ardımda,
önümde deniz manzarası
ve vazgeçilmez kahvem.

Bavullar, koşturmacalar,
hatıra kalacak fotoğraf çekimleri...
Figüranların yaşı küçük
ama kaptırmışlar kendilerini;
rollerin ağırlığı doldurmuş gözlerimi.

Aşkın en saf hâli:
beş kuruşsuz hayaller,
parayla satın alınamayacak
mutluluk ümidi.

Küçük kadının topuk tıngırtısı,
elinde çanta;
kadife ceketli, hırslı delikanlı...
Trenin kalkmasını heyecanla bekleyen
iki deli yürek.

Yağmur yağıyor,
o geceki gibi, ahmak ıslatan.
Isınmak için avuç içindeki nefesler,
yıldızdan parlak göz bebekleri...

Soğuk merdivende oturmuş izliyorum.
Film güzel.
Ama sonunu anlattı doktor.
En kızdığım şey, sonunu bilmek.

Yaşanılan her şey
unutulmuş bir fragman gibi
geçiyor gözlerimin önünden.

Oysa yıllarca hastane kapısında
unutmak istemiştin olanları.
Koridor kokularına bırakmıştım acımı,
serum askılarında sallanıyordun sabrım.

Ah doktor...
yaptın yine yapacağını.
Bir cümleyle indirdin peronu kalbime,

tren kalkmadan söyledin varacağı yeri.

Ben bilmek istemezdim sonunu,
umut dediğin biraz da
bilmezlikten güzel değil mi?

Haydarpaşa'nın merdivenlerinde
film gibi izlerken hayatı,
fragmanı saklamıştım içime.
Sen perdeyi erkenden kapattın.

Şimdi yağmur yağıyor yine,
ahmak ıslatan.
Ama en çok da
bildiğim son ıslatıyor içimi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1703867/sonunu-bildigim-film-128647.html>

Uçan balonlar🎈🎈🎈

Özlemişsin, belli.
Uçuramadığımız kalpli balonlar
kaldı anılarda.

Yokluğum düşmüş aklına;
biraz sitem,
biraz kırılmışlık,
biraz da kısmet...

Yanlış anlaşılmanın makası,
Kesmiş balon iplerini.
Onlar göğe yükselirken
Biz ayrı kollarda
Seyre dalmışız.

Sana yetişemediğim günlerin
hesabı kalmış kitap arasında,
kurumuş bir gül gibi.

Bir şarkı çalıyor içimde;
İbrahim Erkal'dan
“çare gelmez” diyor üstad

Hatırladığın kadar kalmış sevgin
Hiislerinde.
Sorguluyorsun
Bendeki seni.
Gözlerinden anladım;
aynısın.

Hiç değişmeyeceksin bende.
Gençliğin hoyratlığı
çekilmiş omuzlarımızdan.
Dinlenmek istiyorsun.

Senin doğduğun toprak
Benim yüreğim.
Biliyorsun.
Dönmek istiyorsun yurduna.
Yorulmuşsun.

Bir o kadar uzak,
bir o kadar yakınsın.
Kokunu almak bile mucize.

Bir bardak karşılıklı çaya
hasret kalmışız.
Geçen yıllar
hiçbir şey çalmamış
sana bakışlarımdan.

Ve ben...
O balonlar göğe karıştığından beri
kimseye
şefkatle bakmamışım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1704460/ucan-balonlar-127880-127880-127880.html>

Solgun meneksem#127802;

Solgun benizli yüzümle
Karşılıyorum aynaları.
Kimisi hâlâ çok güzelsin diyor,
Kimisi bilmiyor iç yangınımı.

Oysa eski resimlerde mutluymuşum.
Saçlarımı tararken
Gamzelerin dokunurmuş yansımaya.
Onlar eksik.

Yıllar bir bir toprakla doldurmuş çukurları.
Sevgiler bayram şekeri gibi erimiş üzerimde.
Her “seviyorum” diyen,
Bir parça eritmiş dudaklarında.

Yalan dünya almış her geçen gün ömürden.
Çınar ağacının uzayan yapraklarının
Sarıp düştüğünü
Görmemiş eksilteler.

Zarif dokulu parmaklarım yaşlanmış.
Işıldayan yüzümde çizgiler yerleşmiş.
Silgiyle silinmeyen
Tebessümler sır saklamak için
Kahkahaya dönüşmüş.

Buğulu bakan gözlerimde
Mum misali gölgeler düşmüş.
Yorgunluğu atlamış uykularım,
Uykusuz kalmış.

Yalnızlık hiç gitmeyen misafire dönüşmüş,
Evimde baş köşeye oturan.

Korkular yerini bir bir kitap arasındaki
İşaretlenen notlarda gizlemiş.

Elleri öpülesi annem bile terk etmiş beni,
Acelesi varmış, yorgun düşmüş bedeni.

Sarılacak güven veren omuzlar
Erimiş toprak altında.

Geriyeye kalan ömürde üşümüş hava,
Doğmamış güneş.

Pencere kenarındaki solgun meneksem
Benim gibi gitmeye can atar olmuş.

İyi değilim bu aralar.
Biraz sen, biraz insanlar
Eritmişler duygularımı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1704756/solgun-meneksem-127802.html>

Rol icabı#127810;

Mevsim ne kadar değişirse değişsin,
Bahar da gelse, kar da yağsa,
Sonbahar yaprakları
Sararıp düşse de dalından,
Toprağa karışıp faydalı gübre olsa da,
Sana biçilen rol hep aynı kalacak.

Ve sen bu dünyaya ne için
Geldiğini bilmeden göçeceksin.
Rol icabı...

Belki bir beden büyük gelecek sana,
Anlamsızca sürüye uyacaksın.
Yaşadığın hayatı ya manasız ya da
Fazlalık bulacaksın.

Bir gün aynaya bakıp
Yabancı bir yüzle karşılaşacaksın,
“Ben ne zaman vazgeçtim kendimden?” diye
İçinden sessizce soracaksın.

Alkışlar arasında kaybolurken
Kendi sesini duyamayacaksın,
Ve kalabalıkların ortasında
En çok yalnızlığı yaşayacaksın.

Belki de en acısı,
Sana yazılmayan bir hayatı
Ömrün sanacaksın.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1704942/rol-icabi-127810.html>

Gömleği tersten yırtılan Yusuf gibiyim ❓❓

Gömleğim bu kez
Arkamdan değil,
Tam göğsümün üzerinden yırtıldı.

Bir kadının kalbinin yaralanması
En görünür,
En savunmasız yerinden...

Ne kaçacak bir çölüm var şimdi
Ne sığınacak bir kuyum.

Ev dediğim yer,
Duvarları olan bir suskunluk sadece.

Adımı fısıltılara katıp
Suç diye çoğaltan bakışların arasında
Yusuf gibi susuyorum
Kendi zindanımda.

Ama bilmezler,
Bir kadın susuyorsa
İçindeki fırtınayı
Terbiye ediyordur.

Suçum neydi?
Temiz kalmak istemek mi?
Kalbimi kiraya vermemek mi?
Sevdiğimde tam sevmek,
İncindiğimde içime gömmek mi?

Birileri yine
Kendi lekesini
Benim beyazıma sürmeye kalktı.
Oysa ben
Lekesiz kalmak için
Nice gece
Kendimden vazgeçtim.

Aynaya baktım bugün,
gözlerimde bir çocuk
Yüzümde yılların yükü vardı.
Masumiyetimi savunacak
Bir delil aradım kirpiklerimde.

Gömleğim yırtık belki
Ama onurum dimdik.
Yüreğim yara aldı
Ama vicdanım tertemiz.

Ve ben bugün
gömleği tersten yırtılan
Yusuf gibiyim
İçine atılan iftiraları
Sabırla büyütüp
Dua diye göğe bırakan
Bir kadınıam.

Masum bır o kadar da inançlı.
Ama artık eskisi kadar kırılıan değilim.

Kaynak:

Eksik portre🖌🎨

Karakalem çizimlerim sana benziyor,
Duyguların eksik kalıyor çizerken.
Adını dilimde eritiyorum, tatlansın diye;
Yanlış çizgilerden kaçıyor titrek ellerim.

Gölgen düşüyor kâğıdın beyazına,
Silemiyorum bakışlarını
Her koyu taramada
Biraz daha beliriyor göz bebeklerin
Karanlık arttıkça yüzün netleşiyor.

Kömürüm inceldikçe içim kalınlaşıyor,
Söyleyemediklerim çizgilere sığıyor.
Bir portre yapıyorum sanıyorum,
Oysa seni değil,
Eksikliğini çiziyorum.

Ama bir sabah,
Pencereden sızan ışık dokunuyor yüzüne;
Karakalem yerini,
Yumuşak bir aydınlığa bırakıyor.
Titremiyor artık ellerim,
Çünkü anlıyorum,
Bazı yüzler kâğıda değil,
Kalbe çizilmek için var.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1705627/eksik-portre-128396-127912.html>

Özüme damlayan💦

Açmak için seheri bekleyen gülün
Dalındaki çiğ tanesi gibisin,
Özüme ağır ağır damlayan...

Adını fısıldadığım her an
Kalbim bir kandil gibi yanıyor,
Karanlığım seninle aydınlanıyor.

Ellerin değmese de ellerime
Sıcaklığın dolaşıyor içimde,
Bir yaz akşamının tenime bıraktığı
Yumuşak serinlik gibi.

Gözlerin...
Bir kere baksa bana,
Bütün mevsimler yer değiştirir;
Kış içimde erir,
Bahar çoğalır damarlarımda.

Sen gül değilsin sadece,
Benim sabahımsın.
Geceden kurtaran ilk ışık,
İçimde açan en derin umut.

Ve eğer bir gün
Gerçekten düşersen avuçlarıma,
Bil ki
Seni incitmemek için
Kalbimi yastık yaparım altına...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1705664/ozume-damlayan-128166.html>

Odamın

tavanı👨👩👦👦

Her tavana diktiğimde gözlerimi,
Hayallerimle inşa ediyordum seni.
Bedeninin eksik bir yanı kalsa,
Göz kırpyordum silmek için.
Kim bilir kaç başlangıcı sildim
Odamın tavanından...

Gece uzadıkça büyürdü düşler,
Duvarlar sırdaş olurdu sessizliğime.
Bir nefes kadar yakındın belki,
Ama dokunmak hep yarım kalırdı içimde.
Tavandaki kirece karıştırdın
En çok da susuşlar konuşurdu bizim yerimize.

Ne çok sırlar biriktirdik
Ne haykırışlar dinledi
Buharlaşan göz yaşlarım
Rutubete dönüştü
O bile sindiremedi sevgini
Kustu köşesinden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1705961/odamin-tavani-128104-8205-128105-8205-128102-8205-128102.html>

Üç fidana🌳🌳🌳

Büyüyünce ne olacaksın, dediler.
Bilemedim.
Savruldum sağa sola.
Kalem kâğıt uzattı hayat,
“Yaz,” dedi.
Kelimeler dağıldı avuçlarımdan.
Savruldum rüzgârda,
Onu da beceremedim.

Çınar ağacı gibi,
Sonbahara denk geldi yapraklarım.
Düştüler toprağa.
Baharı bekledi gövdem.
Sağlamdı dallarım,
Yeniden filizlendi.
Serpildi tohumlarım.

Üç fidan bıraktım geride.
Şefkatle sardım onları.
Sellerden korudum.
Masallar anlattım kendi yaşantımdan.
Rüzgârda siper ettim gövdeyi.
Yaşam suyunu şerbetle karıştırdım,
Acı kırağı tatmasınlar istedim.
Üzerlerine düşen güneşi süzdüm,
Yakmasın tenlerini diye.

Kanatlarımda altında mutlu ettim onları.
Ve anladım ki,
Büyüyünce ne olacağımı soranlara
Cevabım çoktan verilmiş.

Koskocaman çınar ağacı olmuşum,
Onların sevgisiyle. 🌳🌳🌳

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1706030/uc-fidana-127795-127795-127795.html>

Unutulan portakal ağacı🍊

Bir portakal bahçesinde,
duvar kenarında kalmışım.

Dışarıdan bakıldığında
turuncunun yeşille uyumu...

Oysa kapıdan içeri girince,
sol arka tarafa ilerleyin;
orada bulacaksınız beni.

Güneşin yakıcı, kavurucu yanı
dört duvarda öyle işte.

Arada gelip boş konuşan
bir bakıcıya sahibim;
elinde kürek,
köşe kenarına gelince
“Yorulдум,” deyip
sıranın bana geldiğini unutan,
Gövdeme yakın uzanıp uyuklayan.

Unutulmuş bir portakal ağacıyım.

Meyvelerim de pek hoş değil üzerimde;
kimisi kurumaya yüz tutmuş,
kimisi gölgede kalmış.

Ben her mevsimi içimde tek başıma yaşadım.
Çiçek açtım, kimse koklamadı.
Meyve verdim, kimse dalımı hafifletmedi.

Rüzgâr uğradı bazen,
o bile aceleliydi.
Saçımı okşar gibi yapıp
yapraklarımı savurdu gitti.

Toprağım susuz kaldı çoğu gece.
Ay ışığına anlattım derdimi,
o da dinler gibi yapıp
bulutların arkasına saklandı.

Duvar dibinde büyümek
biraz da görünmemeyi öğrenmektir.
Gölge, insana önce serinlik verir,
sonra yavaş yavaş siler adını.

Ben silindim.

Bir portakal ağacıydım oysa;
turuncum güneşe yakışırdı,
çiçeklerim beyazdı bir zamanlar.
Şimdi beyazım bile soluk,
şimdi turuncum bile suskun.

Ve bakıcı yine gelecek yarın,
küreğini toprağa saplayıp
başka ağaçların dibini eşeyecek.
Benim köşeme geldiğinde
“Sonra,” diyecek.

Hep sonra.

Bilmez ki

en çok "sonra" denilenler
ilk vazgeçilenlerdir.

Bir gün dalımdan düşecek
en son meyvem de.
Toprak bile dönüp bakmayacak yüzüme.

Ve bahçe,
dışarıdan bakıldığında
yine turuncuyla yeşilin uyumu olacak.

Kimse bilmeyecek
sol arka köşede
bir ağacın
sessizce kırıldığını.

Gölgesiz 23 şubat pazartesi
23:40

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1706237/unutulan-portakal-agaci-127818.html>

Sabaha yenilen gece 🌃

Ben korkarım geceden.
Kaldırımlar ıssız olur.

Köprüaltı çocukları
üşür o saatte.

Yıldızların parlak olduğunu
şaaalı ışıklardan göremeyiz.

Sabaha karşı hırsızlar döner evine.

Cinayetler gömüleceği yere taşınmış olur.

Kadınlar, en güvendikleri elinde can verir o saatte.

Faili meçhul suç dosyaları açılır gece yarısı.

Karanlıktır dünya.
Ay bulutlar arasından bakar.

Ve ben
pencereye yaslarım alınımı,
üşüyen yalnızlığımı seyredirim camda.

Bir yerlerde bir anne
çocuğunun üstünü örter sessizce.

Bir adam vicdaniyla baş başa kalır.

Bir sokak lambası titrer rüzgârda.

Gece her şeyi saklar sanırsız,
ama duygularımızı saklayamaz.

Bir kuş, karanlığa rağmen
kanat çırpmayı bırakmaz.

Ve bilirim,
en uzun gece bile
sabaha yenilir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1706583/sabaha-yenilen-gece-127747.html>

İhtimalleri sevdim😴

Hadi kapat gözlerini,
şimdi ben seveceğim seni
Gecenin en sessiz yerinden.

Kalemim, yokluğuma yazılmış yılların
tozunu siler gibi
yorgunluğu alacak şakağından.

Ben geldim;
geç kalmış bir mevsim gibi
ama tam vaktinde.

Haberin olmadan sevdim seni.

Bir ressamın henüz adını bilmediği
renge tutulması gibi.

Ellerini sevdim önce
iki kıyı gibi duran ellerini.
Dokunmak istedim;
belki içimdeki üşüyen çocuğa
bir soba olur diye.

Sonra her karşılaşmamızda
yüzün, tuvalime düşen bir sabah oldu.

Gözlerindeki derinliği sevdim;
bir kuyuya bakar gibi
hem korkarak
hem susayarak.
Utanmanı sevdim.

kirpiklerinin yere bıraktığı gölgeyi,
İç geçirmeni,
sanki göğsünde sakladığın
küçük bir fırtına varmış gibi.

Havadan sudan konuşmanı sevdim,
çünkü asıl cümlelerin
suskunluğunda saklıydı.

Düşlerini sevdim anlatırken;
kelimelerinin arasından
ılık bir rüzgâr geçerdi.

Yan yana gelmenin hayalini kurdum,
bir bardak çayın buğusunda.
iki yalnızlığın birbirine karışmasını.

Gülmeni sevdim;
gamzem, yüzünde açan
gizli bir pencereydi.

Göğsünde uyuma isteğimi sevdim;
dünyanın bütün gürültüsünden
azad eden bir liman gibi.
en çok da
ihtimalleri sevdim
olmasan bile.

Ruhumun eski tanığı 👻

Gözlerim gözlerine değdiğinde yandım ben.
Ansızın kapladı içimi bir kor.
Sersem kedi yüreğim,
Ağır geldi yıllar sonra...

Ne yapacağımı bilemedim.
Yıllardır tanıyordum seni.
Tebessüm aradım bakışlarında;
Oturup yıllarca sohbet etmiştim seninle sanki.

Seni beklediğimi anladım o an.
Zaman durdu.
Geçmişe sihirli bir değnekle dokundun.

“Ben varım,” dedin
Konuşmadan.

Sohbetin en koyu yerine daldık seninle.
Yeni tanımıştık birbirimizi,
Ama çok eskiydi tanışmamız.

“Ruh eği” derlerdi de inanmazdım...
Oydun sen.

Bir taraftan silinen tüm olumsuzluklar,
Ardına dizilen yüzlerce soru:

Neredeydin?
Kimleydin?
Neden geç kaldın ömrüme?

Belki de zamanın acelesi yoktu,
Yaralarımın kabuk bağlaması gerekiyordu.
Çünkü sen,
En savunmasız yerime değecektin.

Bir çocuk telaşıyla çarptı kalbim,
Saklanacak yer aradı göğsümde.
Oysa sen,
En sakın hâlinle baktın bana.

“Geç kalmadım,” der gibiydi gözlerin,
“Tam vaktiydi.”

Ben susarak inandım buna.
Çünkü bazı karşılaşmalar
Takvimle ölçülmezdi.

Ellerin değmese de ellerime,
İçimde bir yer
Evine dönmüş gibi ısındı.

Meğer insan
Bazen bir bakışta bulurmuş
Yarım kalan cümlesini.

Sen geldin...
İçimdeki bütün eksik harfler
Adını yazdı, tamamladım.

Hoş geldin evine,
Hoş geldin balım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1706880/ruhumun-eski-tanigi-128123.html>

Dört mevsim döngü#127744;

Bir sabah baharın kokusuyla uyanırsan
Çok sevinme.
Her çiçeğin içinde
Çürümenin takvimi gizlidir.

Yaz dediğin şey
Bir aldanıştır sadece;
Güneşi yakarak öğretir.

Sonbahar kapıyı çalmaz.
Kırarak dalar içeri,
Söküp alır senden tutunduğun ne varsa.

Yapraklar düşmez yalnızca,
Sen de eksilirsin her dökülüşte.

İliklerine kadar üşümeye başlarsın zamanla.

Kış geldiğinde
Soğuk tenine değil,
Cesaretine değer.

Ya kardelen gibi
Karı yumruklayıp
Yukarı çıkarsın kanayarak, inatla;
Ya da ağırlığına yenilip
Gömülürsün.

Ne iz kalır senden
Ne de ses.

Toprağın altında,
Bir avuç çözünmüş tortu
Karanlık bir suyun dibinde.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1707279/dort-mevsim-dongu-127744.html>

İyi ki de varım🧕🏻

Yalnızım işte.
Üzölmüyorum artık,
aksine mutlu hissediyorum kendimi.

Yaşım küçükken takılırdı aklıma:
“Çirkin miyim?” diye.
Oysa güzel kalbim olduğu için
dokunamazmış kötöler,
annem öyle derdi.

Büyüdükçe anladım.
Yapmacık sevgileri de tattım,
körkütük aşkı da.
Umutlarım da oldu suya düşen,
düşlerim de.

Yılmadım.
Arada bir sendeledi ayaklarım,
ellerimle sarıldım toprağa.
Kalkarken silkeledim tozları.

Gözyaşlarım kaç mendili ıslattı, bilmem.
Diyetini ödedim mutluluğün.

Bugün “Geçmişe dön.” deseler,
ilk döneneğim an
doğduğum an olurdu.
Alırdım kucağıma
dünyaya ters gelen o bebeği.
Gözlerine bakarak
“Özür dilerim senden.” diye koklardım.

Temkinli severdim herkesi,
kendim gibi sanmadan.
Biraz huysuz,
biraz bencil,
biraz da kötü olurdum
kırmaları diye.

Zaten öyle de böyle de
yalnız kalmadım mı?

Teşekkür ederim
canımı acıtmayı öğreten herkese.
Sayenizde kabuk bağladım.

Artık kimseye yaslanmıyorum.
Çünkü öğrendim
duvar sandıklarım
Çürük tahtaymış meğer,
herkes bir gün çıkıp gidermiş.

Ben şimdi
kendi omzuma başımı koyuyorum.
Kendi yarama kendim üflüyorum.

Ve bilin ki
beni hayata küstüremediniz.
Sadece büyüttünüz.

Yalnız değilim artık.
Kendim varım.

İyi ki de varım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1707346/iyi-ki-de-varim-129493-127995.html>

Sen sevgiden ne anlarsın?#127996;

Sıkı giyin üstünü,
Benimleyken olduğun gibi çıkma dışarı.
Üşürsün.
Seni saran ellerim yok artık.
Göğüs kafesin boş, dolduramam orayı.

Beş para etmez insanların yoluna
Harcadın sevgimizi.
"İhanet etmem." diyordun.
Doğru, etmedin...
Kitabını yazdın sen.
En güzel makamlarda
Yalanı fısıldadın kulağıma.
Tarifini verdin sen gibilere.

İmza almaya gelenler
Seni bir şey sandı.
Karaladın
Yapamadın.

Yoktan var olan yüreğimi
Sıktın avuçlarında.
Sünger gibi akıttın kanımı
Son damlasına kadar.
İrinle karıştırdın gözyaşlarımı.

Sorgusuzca
Hapsettin beni bedenine.

Şimdi utanmadan
"Seviyorum." diyorsun.

Söylesene,
Sen sevgiden ne anlarsın?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1707364/sen-sevgiden-ne-anlarsin-9997-127996.html>

Yüreğimdeki cemrem🌿

Yağmurun, suyu çekip yumuşaması,
özümsemesi var ya...
Sen o'sun benim için.

Yüreğime düşen cemre misali,
adımladığın her yerde
bahar çiçekleri filizlendi.

Bakma suskunluğuma;
korkularımı yenmeye çalışıyor
dayak yemiş bedenim.
Morlukların sırlarını gömüyorum toprağa,
bir daha çıkmasın su yüzüne diye.

Beyaz bir kâğıtta, lekesiz sevdim seni;
üzerine mürekkep bulaştırma.

Geçmişin gölgesinde kalmış gövdem...
Gölgesiz oluşum bu yüzdendir.

Ama bil ki,
gövdem gölgede kalsa da
içimde hâlâ güneş doğuracak bir yer var.

Kül sandığın yerden
filiz verir insan bazen.
En çok da yandığı yerden yeşerir.

Ben yaralarımı saklamayı değil,
onlarla yürümeyi öğrendim.
Acı, dizlerimin bağını çözsede
kalbimin yönünü değiştiremedi.

Ellerin değdiğinde
toprak gibi kabarıyor içim,
uzun bir kuraklıktan sonra
ilk suyu içmiş toprak gibi.

Korkma,
ben kırıldım diye eksilmedim.
Sadece daha sessiz sevdim.

Ve eğer bir gün
sessizliğim ağır gelirse sana,
bil ki kelimelerim yorulduğundan değil,
fazla kanadığındandır.

Ben sevmeyi
bağırarak öğrenmedim.
Bir yağmurun toprağa sızıışı gibi
içten ve derinden sevdim.

Şimdi avuçlarımda
ne geçmişin kırıntısı var
ne de yarının telaşı.
Sadece sana değmemiş
bir temiz yanım duruyor.

Eğer kalacaksan,
bahar gibi kal.
Bir mevsimlik değil,
kök salacak kadar.

Ve gitmeyi düşünürsen...
ardında gölge bırakma.
Ben artık
karanlıkta bilmezliğe koşmak stemiyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1707605/yuregimdeki-cemrem-127807.html>

Kâlû Beladan Mahşere

Eyy kimsesiz sandığım yüreğim,
Birkaç saatlik uykuyla
Yaşanmamış günleri yaşamaya çalışan bedenim...
Gecelerin matemini tutsak edinmiş zindanlarım,
Seher vaktinde secdeye giden alnım;
Yalnız olmadığımı mucizesiyle
Gösteren Rabbim...
Dilimin dönmediği,
Nasip olmayan, semadaki asılı dualarım;
Biçilen ömrün zamanının bereketsizliğini,
Suçlunun kim olduğunu
Söyleyemeyen cümlelerim...
Sitem etmiyorum,
Yanlış anlama beni.
Kaderin tokadını sadece sen yemedin.
Söz verdin gelmeden önce,
Kâlû Belâ'da...
"Kâlû beşşernâke bil hakkı fe lâ tekun minel kânitîn."
(Sakin umudunu kesenlerden olma.)
Kesmedim elhamdülillah.
Boynum kıldan ince.
Her defasında şükürler sundum
Hayata verdiği nimetlere,
Cennet kokusunu aldırığın evlatlarıma.
Hamdû senalar olsun.
Geçmişte yapılanları unutturan Rabbim,
Bana da yer aç şehitlik mertebesinde.
Günahkâr ellerimi temizle,
Kalbimdeki karartıları sil yüreğimden.
Huzuruna çıkmadan arındır günahlarımdan,
Hidayetine erdir ruhumu.
Her huzuruna çıktığımda biraz daha
Hafiflet yüklerimi.
Sana açılan yollarımdan kaldır engelleri.
Dünyaya tapanlardan uzak tut bedenimi.
Huzuruna geldiğimde
Devekuşu gibi
Toprağın altına gömdürme yüzümü.
Secdede kapanan alnımı
Mahşerde utançla eğdirme.
Adımı, affının gölgesinde an Rabbim;
Çünkü ben,
Kapından başka kapı bilmedim.
Düştüm, kalktım, yine Sana geldim.
Kirliyesem Sen temizlersin,
Kırıldıysam Sen onarırsın.
Şahit ol kalbime:
Umudu kesmedim.
Ve eğer çağıracaksan beni,
Canımı alırken
Adını fısıldat dudaklarıma...

Es-salâtü vesselâmü aleyke yâ Resûlallah.
Es-salâtü vesselâmü aleyke yâ seyyidel evvelîne vel âhirîn.
Vel hamdû lillâhi Rabbil âlemîn.
Âmin 🤲🏻🤲🏻🤲🏻

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1707725/k-l-beladan-mahsere.html>

Rutubet💔

Sen rutubetli odanın içinde yaşadın mı hiç?
Sadakat de öyledir işte.
Mutlu etmeye çalışırken bir yüreği,
zehirli sarmaşığa bulaşmasıdır.

Evindeki mikropları temizlemek için
uğraşırken kadın,
çamaşır suyu olmuştur teninin kokusu.

Yuvasını ayakta tutmaya çalışan,
emeğinin karşılığı olmayan
nankör bir işte çalışır.
Anne rolü de eklenmiştir omzuna.

Aşkın kokusu pişirdiği yemeğe karışır.
Evdeki kalpli pijaman batar göze ilk.
Alınan kilolar vurulur yüze.
Tamiri olmayan çatlaklar oluşur.

Elinde iğneyle dikmeye çalışır kadın söküğünü.
Gözbebeklerinin içinde arar
erkeğin şefkatini.

Oysa zehrini akıtmıştır sarmaşık,
kiraz çiçeği parfümüyle.

Senin utanıp giyemediğin
güpürlü mor geceliğine sarılır elleri.

İş yemekleri, seyahatler çoğalır birden.
Evdeki kaçamak telefon konuşmaları
eklenir ardına.

Tanımadığın biri olmuştur karşıdaki.
Fark ettiğinde çok geçtir artık.

Can yakıcı darbeler gelir uyardığında.
Ardına bakmadan kapıdan çıkar yabancı.

Evde oturup çamaşır katlamaktan
başını kaldıramazsın.
Gözyaşların karışır kat izlerine.

Ve bir gün anlarsın;
rutubet duvarda değilmiş.
Sen nefes aldıkça büyüyen
bir çürükmüş aslında.

Bazı kadınlar terk edilmez;
yavaş yavaş
çürütülür.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1707838/rutubet-128148.html>

Usulca giden🙋[?][?]

Tarifini bilmediğim cümleler yetim kaldı kursağımda.
Sen gittin ve ben bittim.

Gözlerim, beni bulduğundan daha da kör.
Yüreğime bir zindan kapısı daha ekledim.

Sorulmayacak sorulara birkaç tane daha eklendi.
Boğazımdaki düğümle sustum;
içimdeki çığlığı yuttum.
Tükürüğümle boğmak istedim kendimi.

Sen ilk gittin ya benden...
Anladım, usulca çıktığını.
Üzmemek adına,
paket lastiği gibi esnettın vedanı.
Yanmadı canım

Yokluğun,
sokağın ortasına bırakılmış bir ev gibi
kapısı açık, ışıkları sönük,
içinde kimse yok ama
her şey yerli yerinde içine ağlıyor

Kalbim,
üzerine “dokunma” yazılmış bir cam fanus;
kırılırsa ses çıkar diye değil,
kırılınca içindekiler dağılır diye korkuyorum.

kendi içimde sürgün edilmiş bir şehir oldum.
Adımı anan rüzgâr bile
izin kâğıdı soruyor artık.

Sen gittin.
Ben içimde sana yer açmaya devam ettim.
Bir ev düşün,
misafiri gidince
duvarları yıkılan...

Ve ben,
Elinde sıvayla çatlakları onaran
Usta oldum
enkazın altında bile
seni koruyan son eşyayım.

Sen bittiğini san;
ben senden hiç gitmedim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1708026/usulca-giden-128587-8205-9794-65039.html>

Aynadaki yüz 🪞

Aynadaki yaşlı yüzünün
yansımasıydı gençliği.

Nasıl da çizgiler bırakmıştı anılar;
üzdükleri kız artık solgun, tanınmaz hâldeydi.

Saçlarına kırağı çalmıştı silinmeyen yıllar,
ağlamaktan buğulanmıştı gözleri.

Neye yorulduğunu o bile unutmuştu.
Aynanın kenarları da eskimişti
sahibi gibi.

Siyahlıklar çarptı gözüne;
“Kalbim de böyle mi?” diye geçirdi aklından.
Ruhu bir kuş kadar hafifti oysa,
bıraksalar uçmaya hazırdı.

Dizlerinin tutmadığı geldi aklına,
oysa seksek oynayacak kadar çocuktu içinde.
Tek derdi yalnız kalmaktı.

Oyun arkadaşı göçmüştü.
Çalmıyordu kapı zili.
“Bozuk mu?” diye geçirdi aklından
ya da kulakları mı duymuyordu sesleri?

Gelmiş olmalıydı zamanında sütünü verdikleri.

Usulca telefonu aldı eline.
Aramalara baktı tek tek,
şarjını kontrol etti.
“Kapanmışsa ulaşamazlar,” dedi içinden.
Göz önüne koydu,
kaçırmamak için arayanları.

Unutmuş olamazdı kimse.
Zamanında cıvılcıvılcı çocuk sesleri
yankılanırdı duvarlarda.
Şimdi mutfaktaki musluktan
damlayan su sesini duyacak kadar sessizdi ev.

“Benim başıma gelmez,” diyordu geçmişte.

Oturdu koltuğuna;
boş duvarlar, tavanın sarımtırak hâli...
Saatlerce baktı.

Acıkmıştı aslında ama boş verdi;
canı hiçbir şey istemiyordu.

Usulca kapadı gözlerini.
Yorulmuştu düşünmekten.
Kalbini sıkan bir ağırlıkla
yana doğru döndü bedeni.

Öylece kaldı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1708239/aynadaki-yuz-129694.html>

Aynı gökyüzü altında 💵

Bu gece birileri rahat yatağını eleştirirken,
Kuş tüyü yastıklara sarılırken,
Aynı kara parçasında, az ileride
Sığınacak yer arayan yürekler var.

Perişan çocuklar ve kadınlar yine...
Zenginlik ve güç peşinde koşanlar,
Taktığı şapkanın ardına sığınan zebaniler
İş başında.

Edilen dualar yine semaya asıldı,
Sirasını bekliyor.

Ey kendini Müslüman sanan bizler,
Yine dağlıyorlar yüreğimizi.
Hiçbir şey olmamış gibi
Erkenden kalkacak birileri;
Kahve tadında bulacak mutluluğu.

Kimisi "Bize ne, bizim sorunumuz değil," diyecek.
Aynı film dönecek yine ekranlarda.
Kimse "dur" demeyecek kana susayanlara.
Tarih tekerrür edecek.
Orta Doğu veryansın olacak bu gece.

Emzikli bebekler annelerinin kucığında
Son nefesini verecek belki de...

Şu an uyuyacak olan bizler
Sadece yazmakla kalacağız.

Birileri uyumayacak canını kurtarmak için;

Birileri de elinde şarap kadehi,
Sabahın seherinde,
Aldığı canların kanıyla
Sarhoş olacak.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1708276/ayni-gokyuzu-altinda-128181.html>

🖤YASIMIZ VAR🖤

Yine bir öğretmeni toprağa verdik.

Yine bir sınıfın ışığı söndü.

Yine bir anne, bir evlat, bir eğitim neferi hayattan koparıldı.

Bu bir anlık öfke değil.

Bu, görmezden gelinen bir gerçeğin sonucudur.

Tanısı konulmuş bir rahatsızlık vardı. Biliniyordu. Ama inkâr edildi. “Geçer.” denildi. “Okul düzeltir.” denildi.

Sorumluluk, bir öğretmenin omuzlarına bırakıldı. Oysa öğretmen tedavi merkezi değildir; öğretmen hayat kurtarmaya değil, hayat inşa etmeye gider okula.

Anadolu Lisesi... Emekle girilen, sınavla kazanılan, umutla adım atılan koridorlar...

Ne oldu da o koridorlar kan gördü?

Ne oldu da bir öğretmen, öğrencisini korumaya çalışırken canından oldu?

Ruhsal hastalıklar inkârla iyileşmez.

Sorunlar üstü örtülerek çözülmez.

Geciktirilen her tedavi, ertelenen her önlem, bir gün bedelini ağır ödetir.

Bugün öğretmenler ders bırakıyor.

Haklılar.

Çünkü can güvenliği olmayan yerde eğitim olmaz.

Çünkü korkunun olduğu yerde öğrenme filizlenmez.

Bir zamanlar “Bana bir harf öğretenin kırk yıl kölesi olurum.” diyen bir kültürden, öğretmenine el kaldıran bir karanlığa nasıl savrulduk?

Bu sadece bir cinayet değil.

Bu; ihmalin, umursamazlığın ve sorumluluk devrinin sonucudur.

Öğretmenler ölmemeli.

Okullar korku mekânı olmamalı.

Aileler inkârın arkasına saklanmamalı.

Allah rahmet eylesin Fatma Nur Çelik (52).

Onun yarım kalan cümleleri, bu toplumun vicdanında tamamlanmalı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1708587/128420-yasimiz-var-128420.html>

Örümcek ağındaki sevda🕷

Boş duvarda aranan bir slogan,
Tavana yansıyan loş ışık...
Yürekteki yangın
Harman olurmuş şairin kalemine.

Nereden başlayacağını bilemezmiş.
İlk zamanlar gelirmiş aklına,
Yazmış.

Şehvetli zamanlar canlanırmış
Aşkın gözünde,
Onları da yazmış.

Ayrılık vakti, sarkan avizde asılı kalmış.
Örümcek ağları takılmış gözüne.
İplik iplik emek vermiş örümcek.
“Hata bendeydi,” demiş şair.
“Emek veremedim... veremedik.”

Yudumlamış viski kadehinden,
İçi biraz daha yanmış.
Oysa geçen günler
Boşuna heba edilmiş.

“Erken geliyorsun,” demiş eve.
Rahatsız etmemek adına,
Bunaltmamak için
Sevgisini çekmiş sinesine.

Haftalarca erken geldiği hâlde
Balkon altında beklemiş şair.
Masa örtüsünü silkeleyen ellerde
Yakalamış aşkı.

Sormuş, utanarak, usulca.
“Sen üzülme diye bekledim,” demiş.

Narin sevmiş şair usulca.
Bilirmiş sevdiğinin arafta kaldığını.
Çekmiş sinesine,
Sesini kısmış kalemlerin.
Sadece not almış bir kenara.

Gidişini beklemiş
Cemal Süreya.

Tomris Uyar’ın gözlerinde
Asılı kalmış,
Örümcek misali.

Çok sevmiş savruluşu ,
Bundanmış kimsesizliğinin.

Gölgesiz
03.03.2026

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1708885/orumcek-agindaki-sevda-128375.html>

Yazıya değil etiğe bakanlar

Yemişim senin yazını, şiirini.
Biz harflere bakmayız.
Biz ten ararız satır aralarında.

Güzel misin?
Kaç yaşındasın?
Evli misin, dul mu?
Kiminlesin?
Gece kime “iyi geceler” diyorsun?

Yazdığın acıyı değil,
yalnızlığının açık kapısını okuruz biz.

Kim yorum yapmış sana?
En çok kim beğenmiş?
Oraya bakarız.
Çünkü derdimiz anlamak değil,
sahiplenmek.

“Onlar gibi değiliz,” deriz.
Ama gece olunca
aynı karanlığa soyunuruz.

“Nasılsın?”
“Uyudun mu?”
“Yanında kim var?”

Merak değil bu.
Yoklama.

İki cümle ters düşse,
iki dakika cevap gecikse
yapıştırırız yaftayı.
İftirayı süreriz alnına,
biz tertemiz kalırız sözde.

Evli misin?
“Ne olacak canım, sıkıntı değil.”
Ahlak esner,
vicdan susar.

Bir iltifatlar, bir abartı...
Sanki dünyada kadın kalmamış da
tek sen düşmüşsün ekrana.

Ne yazdığın umurumuzda değil.
Ne anlattığın hiç değil.
Bizim derdimiz kelime değil,
kontrol.

Sadece burada değil,
her yerde böyle.

Ama burada
daha parlak,
daha cilalı,
daha arsız.

Yapışmış bir ahlaksızlık var üstümüze.
Silsek çıkmıyor.

Komiksiniz.

Ve en kötüsü,
kendinizi hâlâ masum sanıyorsunuz.

Hayırlı geceler.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1708935/yaziya-degil-etige-bakanlar.html>

Kimseiz ve gölgesiz????

Bana “Nasılsın?” diye sorma,
Bilirsin sen yokken nasıl olduğumu.
Ben, senin olmadığıın yerde
Kimseiz ve gölgesizim.

Gözlerim,
karaya oturmuş gemilerin
çürüyen gövdeleri şimdi;
martılar bile konmuyor üstüme,
umut kokmadığıını biliyorlar.

Kalbim,
kilidi içeriden kırılmış
terk edilmiş bir mabet;
dualar yankı yapıyor içimde
ama hiçbirine “âmin” düşmüyor.

Dilimde paslı bir anahtar var,
açmaya çalıştığım kapı
hep sana çıkıyor
ve her seferinde
karşıma duvar örülüyor.

İçimde büyüttüğüm gece,
güneşi sürgüne gönderdi.
Sabah dediğin şey
sadece karanlığın
renk değiştirmiş hâli artık.

Göğsümdede bir kuyu taşıyorum;
sesimi içine bırakıyorum
geri dönmüyor.
Ben yankısız bir çığığım şimdi,
duyulmayan.

Sen yokken ben
toprağına erken düşmüş
isimsiz bir yaprak gibiyim;
mevsim bile sahiplenmiyor.
O bile yüzüme vuruyor.,
Kimseiz ve gölgesizliğimi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1709155/kimseiz-ve-golgesiz-9792-65039-9794-65039.html>

Rengini arayan kelekler🦋

Geçmişimde yalnız değıldim, sen vardın.
İlmek ilmek işledim seni
Her günöme, kelek misali.

Sen kendi varlığında barınamazken
Ben senin yokluğunu gül bahçesine çevirdim.
Renkli kâğıtlardan kelekler yaptım,
İple astım tavana.
Kimisi büyük, kimisi küçük...
Ama sen vardın her birinde.
Gördüğüm günlerin tarihleri,
Mutluluğumu anlatan.

Penceremi açtım her bahar,
Hafif rüzgârla savurdum onları.
Kıpır kıpırlardı.
Üzerlerindeki benekler
Gözlerinin rengiydi:
Sarı, yeşil, mavi, turuncu...
Giydiğin elbiseler gibi.

Üzerlerine simler serpiştirir,
Tozlarında mest olurdum.
Beni böyle gören olsa deli derdi sanırım.
Ben sana deliyim,
Seninle doluyum.

Tarihler bugün için de bir kelek istedi.
Göz göze geldim seninle,
Senden habersiz.
Eşinle geçtin yanımdan.

Uzunca baktım ardınızdán,
Tebessüm ettim, görmedin.

Ama yine de kelebeğin rengi belirlendi.
Sevindirdin beni.

Bugün ki
kelebeğin rengi
lacivertti.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1709248/rengini-arayan-kelekler-129419.html>

Gözlerinde kurduğum şehir#127996;

Ben gözlerinde kurdum şehrimi.
Sokaklarını kirpiklerinin gölgesinden yaptım,
Meydanlarını bakışlarının ortasına bıraktım.

Sabahlara kadar dolaştım o şehirde,
Dudaklarım kırırdamadan konuştum seninle.
Sesim yoktu belki
Ama kalbim kapı kapı dolaşan bir seyyar satıcıydı.

Ellerine dokunduğumda
Bir ülkenin sınır kapısından geçer gibi titredim.
Kokun rüzgâr oldu
Ve ben yönünü kaybeden bir pusula.

“Yanarsın,” diyordun.
Sanki ben ateşi tanıımıyormuşum gibi.
Oysa ben çoktan
Kendi yangınımın küllerinde yürüyordum.

Hastalandığımda
Dilimin bildiği tek ilaç senin adındı.
Uykularım geceleri sana göç eden
Yorgun kuş sürüleriydi.

Sen gidince
Şehrimin bütün lambaları söndü.
Sokak aralarına gurbet çöktü.

Ve gurbete düştüm şehrimde;
Bir insanın gözlerinden kovulmak
Koskoca bir şehirden sürülmekmiş.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1709548/gozlerinde-kurdugum-sehir-9997-127996.html>

Fil ve vızıltı#128024;

Aşık olmuş kara sinek,
Filin kulağına konmuş,
Yönetmeye çalışmış kendince,
Yasa sanmış vızıltısını.

Kırbacını almış eline,
Vurdukça vurmuş.

Sevgi anlayışımı bu,
Silkelenmiş fil,
Kulağı kaşınmış bir an,
Hortumuyla kulağını dürtmüş,
Ezilmiş sinek,
Farkına bile varmamış fil.

Oysa aşkı çok güçlüymüş sineğin,
Kimi aşklar kendi cüssesi kadarmış,
Anlamamış sinek.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1709834/fil-ve-vizilti-128024.html>

Ayrılık otu🥀

Şehrin soğuşu yakmıştı yüzünü.
Alışkın değildi genç kadın;
Şapkası kulaklarını kapatmıyordu.
Kırpikleri buz tutmuştu.

Bilmediğı yerde nefes almaya çalışıyordu kadın,
İzin verdikleri kadar.

Kömür kokusu baskındı havada,
Şiveye hiç alışık değildi.

Kültürle çatıştı ilk;
Koparıldığı toprakla alakası yoktu buranın.
Geldiğı yerde yumuşak, nemliydi hava.

İnsanları tanımaya çalıştıkça
çamura batıyordu sanki bedeni.

“Yapabilir miyim?” dedi çocuk aklıyla.
Evlilik denilen şey bu olamaz diyordu aklından.

Kim için gelmişti oraya?
Kök salacağı toprak buzluordu.

Yorgun ve yalnızdı yüreğı.
Ağlayamıyordu tedirginlikten.
“Yanlış anlarlar, güçlüsün sen” diyordu.
Haykırıyordu içinden.

Ne derlerse itat etmek zorundaydı genç kadın;
Bilmediğı bir fanusa koyulmuştu bedeni.
Gelin kız olmuştu,
Goca gelin hem de.

Bir şey sorsa, “Napcen gali?” diyorlardı.
“Otur ve bekle,”
Korkuları vardı, her gün biraz daha büyüyen.

Saçları belindeydi kızın.
Gittiğı yerde dönüp bakıyorlardı,
Meraklı gözlerle.

İçinden “Olmaz” dedi kız,
Sardı fark ettirmeden yaralarını.

Ama zamanla öğrendi:
Sevgi sandığı, evliliğı
yalanlarla örülmüş.

Oysa o, sessizce bekliyormuş sobalı köşesinde.
Soğukluğa ve yalnızlığa alışmıştı belki bedeni,
Ama ihanet kalbine saplanmış ok gibi.

Ne için yaşadığını unutmuş kadın
Buzlu topraklarda çürüyen bir çiçek gibi
Ayrılık otuna sarılmış bedeni.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1709847/ayrilik-otu-129344.html>

Sevgiyle zehirlenmek?🔥

Ne ile beslenirsen
Hastalanınca onu kusarsın.

Ben sevgi istedim, tek.

Benim seni sevmeyi bırakmayışım
ve senin beni bir türlü sevmeyi beceremeyişin
arasında hayatımı
ne güzel mahvettik, değil mi?

Sorgularım asla şikâyet olmadı sana karşı.
Yaptıklarına hep bir sebep buldum.

Ben buldukça çoğaldı hataların.
Yanlışlarını görmezden gelerek
kör oldum.

Gururum
tabuta kilitledi kendini.

Sol yanım
hissiyatını kaybetti.

Hücrelerim sana açken
sensiz kalmanın yorgunluğu çöktü üstüme.

Şimdi

karşıdan gelen sen olsan bile,
tepki veremez oldum.

Yoldan geçen bir adamla
aynı rüzgârda savruluyorsun artık.
Ve inan
senin yüzün
kalabalığın içinde
hiçbir taşın yüzünden farklı değil.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710043/sevgiyle-zehirlenmek-10084-65039-8205-128293.html>

İyi ki ben 🎂

Evet, bu sene kutlamadım doğum gününü.
İnsan, katiline “iyi ki doğdun” der miydi?
Ben yıllarca dedim.

Sapladığın hançerimle geldim kapına,
elimde pasta, üzerindeki mumlar.🕯
Kanayan yarayla yine de kutladım.

Değersizdim gözünde.
Dilenciydim belki de
bir damla sevgi için.

Doktor çıkardı hançeri,
ben tuz bastım yarama.
Yıllarımı aldı kapanması.

Vekil bıraktım yerime:
bana benzeyen,
beni andıran,
beni hatırlatan biri.

O kutlasın şimdi.

Seni çektim gözlerimden,
öldürdüm içimde.

Gözyaşların akmış mumu üflerken.
İlk defa ben yaktım bu sene.

Dokunmuş içine,
ağlamışsın.

Geçen yıllarda olsaydı
boynuna sarılırdım.

Ama artık ben diyorum:
İyi ki ben.

Çünkü bugün
mezarını kazdım içimde.
Toprağı ellerimle örttüm.

Ve sen
ilk defa gerçekten
yoksun bende.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710117/iyi-ki-ben-127874.html>

Serumun ucundaki yokluğun 💦

Sen tozlarını süpürürken bulunduğum şehirden,
Ben yalnızlığın dibine vurdum hastane koridorunda.

Mutlu olduğumu sanma,
Maskemle dolaşıyorum.
Dışa akıtamadığım gözyaşlarım
Kanla karışıp dolaşiyor hücrelerimde.

Bitmeyen serumun damlalarını sayıyorum
Sancılarımla birlikte.

Gitme diyemiyorum,
Kal da diyemediğim gibi.

Sen sorgularken yanlışlarımı,
Ben seni düşünerek uzanıyorum yatağımda.

Başımdaki refakatçi kadar yorgunum.
Saatin lehime işlediği dakikalar
Musluktan damlayan su kadar yavaş.

İçim yanıyor bu gece.
Yokluğunu veriyorlar damarlarımdan.

Kendime gelmek yerine
Ben damla damla ölüyorum.

Mutlu ol diye sesim çıkmıyor artık.
Önceden olduğu gibi.

Yorganı çekip üzerime
Sadece "gitme" diye
Avazım çıktığı kadar
Susuyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710358/serumun-ucundaki-yoklugun-128166.html>

İç savaş💣

Yokluğınla savaşıyorum.
Yağmur gibi mermiler yağıyor üzerime.

Kimisi teğet geçiyor,
kimisi bedenimi yakıyor.

Usul usul kan kaybediyorum,
son damlasına kadar.

Bazen “anı, geçer” diyorum kendime,
bazen bir film şeridi gibi
dönüyor beynimde.

Yardım eli uzatmak isteyenler oluyor.
Onları da yakıyorum kendimle.

“Bu savaş tek başına verilir,” diyorum.
Kimisi sınırları zorluyor,
başa çıkamıyorum.

Aylar yılları kovaladı.
Bitmedi savaş.

“Yeter” dedikçe
içimdeki hücreler isyan çıkarıyor.

Seni kendi silahınla vurmuyacağım.
Sırtımdan sapladığın bıçağı
hâlâ saklıyorum.

Tarifsiz ağrılar
dikiliyor başıma.
Yordu bu savaş beni.

Geri kalan ömrümde
virane şehrimi toplayacağım.
Kimseyi sokmayacağım toprağıma.

Korkuyorum.

Birine daha
şarapnel parçası isabet edecek diye
ödüm kopuyor.

Yaklaşan herkese
enkazımdan bir parça sıçrayacak sanıyorum.
Bu yüzden surlarımı kitliyorum.🔏

Kimseyi koruyamıyorsam
hiç kimseyi yaklaştırmam.

Ama yine de...
yağmur yağdığında
yüreğim
pamuk gibi oluyor.

Gölgesiz 09.03.2026

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710446/ic-savas-128163.html>